

UČENIŠTVO

januar, februar, mart 2014.

Sadržaj:

1. Učenici i Sveto pismo	5
2. Priča kao metod poučavanja	13
3. Učenici i molitva	21
4. Poučavanje dece	29
5. Poučavanje bolesnih	37
6. Poučavanje »običnih«	45
7. Isus i društveno odbačeni	53
8. Sa bogatima i poznatima	61
9. Poučavanje moćnih	69
10. Poučavanje naroda	77
11. Poučavanje duhovnih vođa	85
12. Žetva i žeteoci	93
13. Cena učenja	101

UČENIŠTVO

Autor: Den Solis

Broj: 1/2014.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu
www.subotnaskola.org

Prevod: Dragana Todoran

Lektura: Tomislav Stefanović

Izdaje:

TIP Preporod, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,

11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema: mr Radomir Grujić

Štampa: Euro Dream, Nova Pazova, 2014.

Tiraž: 1200

© [2013] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve*. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagodava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo Biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve*. Odeljenske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* su ovlašćene da se pobrinu za prevod Biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

UVOD UČITELJ UČENICIMA

Bog je u početku stvorio savršen, bezgrešan svet. Ljudska bića uživala su u prednosti da proslavljaju i slede svog Tvorca. Život je trebalo tako da izgleda tokom čitave večnosti.

Međutim, sotona je zaveo prve ovozemaljske roditelje, oduzimajući na taj način ljudima prvobitnu svrhu, nameru i značaj njihovog postojanja. Pobuna se proširila i zahvatila čitavu planetu.

Hristova žrtva pružila nam je jedinu nadu. Otkupljenje sa Golgote nudi nam slobodu i jedini izlaz iz besmisla i beznađa. Grešnim ljudima ponuđena je sloboda, oproštenje i prilika da obnove svoje prvobitno stanje.

Bog poziva vernike širom sveta da postanu vesnici ove neprocenjive blagodati, predstavnici koji će o tom božanskom iskupljenju govoriti onima koji su u sotoninoj vlasti, upućujući im poziv da slede, hvale i slave svog Tvorca. Primer koji nam je Hristos ostavio u poučavanju učenika mora da bude primer koji će vernici slediti u izvršavanju Velikog naloga (Matej 28,19.20). Stoga je tema pouke ovog tromesečja učenje. Iako ovaj izraz ima višestruko značenje, bavićemo se onim vidom učenja u kome postajemo Isusovi sledbenici, i kao takvi, postajemo bolji u radu na upoznavanju drugih ljudi sa Hristom, bolji u stvaranju novih učenika.

Isus nam daje primer na koji svaki hrišćanin treba da se ugleda, naročito u misionarskom radu. Zar je ključ za uspešan evanđeoski rad bolje tražiti u popularnoj psihologiji, tehnikama masovnog marketinga, razrađenim promotivnim programima nego u prihvatanju jednostavnog Hristovog primera?

Kako je Isus okupljao svoje sledbenike? Šta možemo da naučimo iz Hristovog primera što će nas osposobiti da druge još uspešnije povedemo Njemu? Kako

možemo da ispunimo Veliki nalog? Na koji način se Isus približio različitim grupama ljudi: bogatima i siromašnima, vernima i nevernima, onima koji su imali vlast i koji nisu? Kako je Isus omekšavao tvrda srca, odbačene nadahnjivao nadom, nežno budio dečja osetljiva srca, i prelazio preko etničkih i društvenih prepreka da bi ljude učinio svojim učenicima? Kako je probijao bedeme bogatstva i sile, otvorao čaure duhovne oholosti verskih vođa, ili obnavljao nadu među onima koji su se borili sa bolešću?

Ovo nisu samo pitanja za razgovor koja podstiču razmenu mišljenja, već ključne teme za hrišćane koji imaju žarku želju da slede Isusov primer u upućivanju zalutalih ovaca voljenom Pastiru.

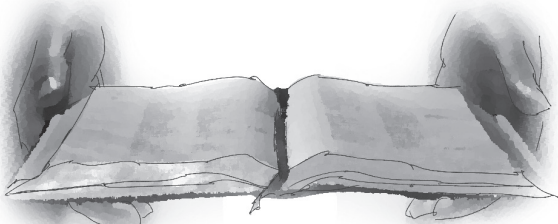
Apostol Pavle je takođe upućivao izazov vernicima da ga slede kao što je on sledio Hrista. Nezamislivo je da vernici u dvadeset prvom veku prihvate neki niži standard od onog koji je Pavle postavio u prvom veku.

Slediti Isusa u velikoj meri prevazilazi ograničeno stanovište da je služba učenitstva isto što i metod za ispravljanje pogrešnog ponašanja i navika, bez obzira koliko su te promene važne. Sveobuhvatno razumevanje učenja je nepotpuno, sve dok ne obuhvati snažnu želju da sledimo Isusa i, kao natprirodni rezultat, snažnu želju da druge, takođe, povedemo Hristu.

Ili, kao što je snažnim rečima opisala Elen Vajt: »U srcu onoga ko je tek došao Hristu, rađa se želja da drugima obznani kakvog je dragocenog prijatelja našao u Isusu; spasavajuća i posvećujuća istina ne može ostati zatvorena u njegovom srcu. Ako smo obučeni u Hristovu pravednost i ispunjeni radošću Njegovog Duha, koji prebiva u nama, nećemo moći da budemo mirni. Ako smo iskusili i doživeli da je Bog dobar, imaćemo šta da kažemo... U nama će postojati silna čežnja da sledimo stazu koju je Isus utabao.« (Elen Vajt, Put Hristu, str. 78,79. originala)

Den Solis rođen je u Teksasu, u SAD. Ima diplomu Teološkog fakulteta i Univerziteta Endrus. Radi u crkvi kao pastor, sekretar oblasti i profesor na fakultetu. Sa suprugom Sindi, učiteljicom u osnovnoj školi, ima troje odrasle dece koja služe Gospodu.

UČENICI I SVETO PISMO

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 4,1-12; Matej 12,3-8; Matej 5,17-39; Luka 24,13-32; Dela 1,16-20.

Tekst za pamćenje: »Pregledajte Pisma, jer vi mislite da imate u njima život vječni i ona svjedoče za Mene.« (Jovan 5,39)

Englez Teri Herbert, pomoću detektora za metal kupljenog na pijaci polovne robe, pronašao je na njivi jednog farmera pozlačeno anglosaksonsko oružje i ručno izrađeni predmet. Procenjena vrednost pronađenih predmeta premašila je pet miliona američkih dolara.

Neki ljudi traže blago u polju, možda među kamenjem i otpacima, ali mi moramo biti pažljivi da ne dozvolimo da nam išta stane na put i tako propustimo pravo blago – Isusa Hrista. U potrazi za večnim bogatstvima, fariseji i sadukeji »iskopali su« drevne svete spise. Ironično je bilo to što je njihova mapa sa blagom, Sveto pismo, do te mere bila pogrešno tumačena da su potpuno promašili uzvišeni cilj – Isusa.

Isus je jasno i nedvosmisleno uključio Sveto pismo u svoj metod stvaranja učenika. Osnovna »potraga za blagom« bila je utemeljena u proročkim spisima, koji su ukazivali na Njega. Zato, promašiti Isusa znači promašiti cilj. Sve ovo ukazuje na činjenicu da svi naši napori u vezi sa okupljanjem novih učenika moraju biti povezani za Isusom i onim što je On učinio za nas.

Budući da je Isus Primer svim vernicima, Njegovo posvećenje Svetom pismu predstavlja nešto više od samo prolaznog traženja obaveštenja.

Čitajte tekst iz Jevanđelja po Luki 4,1-12. i 16-21. Kako ovi tekstovi govore o Hristovom stavu prema Bibliji?

Izveštaj o kušanju koje je doživio u pustinji pokazuje da je Isus, navodeći Sveto pismo, odbacio sva sotonina iskušenja i pozive. Svici mu nisu bili dostupni ni tokom četrdesetodnevno boravka u pustinji. To jasno ukazuje na činjenicu da je Hristos veliki deo Svetog pisma znao napamet. U pustinji je navodio biblijske tekstove iz Mojsijevih knjiga, a na drugim mestima ukazivao na ostale delove Pisma (Matej 21,42; 22,44). Prema tome, jasno je da je Isus imao široko biblijsko znanje.

Zapazite, međutim, da Hristos smatra da je Pismo više od samog oruđa kojim može da se prevaziđe iskušenje i postigne lična svetost. On zna da Pismo ukazuje na Njega. Za vreme posete sinagogi zabeležene u Lukinom jevanđelju 4,16-30. Isus navodi tekstove iz Knjige proroka Isaije, a zatim izjavljuje da taj tekst ukazuje na Njega kao Pomazanika koji će osloboditi potlačene i proglasiti slobodu. Isus je razumeo da se u Njemu ispunjava proročanstvo o Mesiji. Tako, On ne samo da je razumeo da Biblija ukazuje na Njega, već je od samog početka svoje službe koristio Bibliju da drugima ukaže na Sebe.

Iako je važno poznavati Bibliju, to nije sve i nije dovoljno. Neki od najpoznatijih poznavalaca Biblije nisu čak ni bili verni hrišćani. Potrebno je da se upitamo, kako možemo da budemo sigurni da nam proučavanje i čitanje Biblije pomaže da bolje upoznamo Isusa i ono što je On učinio za nas? Odnosno, kako proučavanje Biblije može da promeni naš život?

DOSTOJANSTVO SVETOGA PISMA

Pročitajte sledeće biblijske tekstove: Matej 5,17-20; 12,3-8; 15,3-11; Jovan 10,34-37; 17,14-19; Luka 24,44. Šta oni govore o Isusovom stavu prema Bibliji?

Kad god je Isus ulazio u rasprave sa verskim vođama, nije se oslanjao na nestvarnu filozofsku misao, niti na lični autoritet, već na učenja iz Svetog pisma. Kada je razlučivao dobro od lošeg, Isus je temeljio svoje zaključke na Svetom pismu. Kada su protivnici dovodili u pitanje čistotu Njegovih učenja, usmeravao ih je na određena poglavlja iz Svetog pisma. Kada su bile u pitanju praktične stvari, Isus je upućivao svoje slušaoce na božanska otkrivenja. Hristos je razumeo da Njegova od Boga određena misija treba da ispuni ono što su proroci u prošlosti prorokovali.

Uporedite Hristovo uzvišeno razumevanje Svetog pisma sa opštim stavom koji često prevladava čak i među onima koji se izjašnjavaju kao hrišćani. Čitave verske zajednice smatraju Bibliju zanimljivim, ali u osnovi, nepouzdanim istorijskim spisom. Šestodnevno stvaranje, Izlazak, čak i Isusovo vaskrsenje (kao i doslovan Drugi dolazak) – sve je dovedeno u pitanje, ili svedeno na status mita.

Povezanost sa učenjem je jasna. Zašto bi iko želeo da posveti svoj život cilju koji se ne temelji ni na čemu drugom osim na mitu? Umesto toga, ljudima opterećenim stvarnim problemima potreban je Spasitelj. U suprotnom, Jevanđelje postaje blago bez sjaja ili, metaforički rečeno, plastični novčić obložen lažnim zlatom. Neko bi mogao da bude privremeno prevaren, ali nakon pomnog ispitivanja svako bi plastiku bacio. Jedini siguran put je slediti Hristov primer, koji je uzdizao, poštovao i bio poslušan Bibliji.

Smrt nije mit, zar ne? Niti je samo simbol. Ona je najsurovija stvarnost sa kojom se svi suočavamo. Razmislite kakve posledice donosi gledište da su biblijska učenja, kao što su Isusovo vaskrsenje ili Njegov drugi dolazak, samo simbol ili mit. Zašto ne smemo, ni kao pojedinci i kao Crkva, nikada da dozvolimo da budemo uhvaćeni u tu sotonsku zamku?

JAVNO OBRAĆANJE

Isus je u različitim prilikama privlačio ljude k Sebi, između ostalog i u javnosti. Sveto pismo je zauzimalo istaknutu ulogu u Hristovom javnom obraćanju ljudima. Jasni citati i pouke iz Svetog pisma bili su deo Njegovih propovedi i govora u javnosti.

Pročitajte tekst u Jevanđelju po Mateju 5,17-39. Šta ovi stihovi govore o tome kako je Hristos koristio Sveto pismo u javnoj službi?

Za vreme Hristovog boravka na zemlji, uobičajen pristup Izrailjaca Svetom pismu bio je u velikoj meri legalistički. U njemu su tražili propise i moralne smernice. Vladalo je mišljenje da se ispravnim ponašanjem može zadobiti večni blagoslov. Međutim, Isus je oborio njihovo legalističko gledište i sistem spoljašnje kontrole zamenio religijom utemeljenoj na onome što je u srcu.

Hristocentrična religija je u osnovi promene srca koja vodi moralnom ponašanju. Međutim, neki fariseji u svojoj žurbi da postignu moralno savršenstvo zaobilazili su živi odnos s Bogom. Isus je prepoznao te nedostatke, i ponudio lek pozivajući slušaoce da prihvate Njega za Spasitelja i Učitelja. Sa Isusom kao unutrašnjom silom koja nadgleda, vrednosti ponašanja nisu bile snižene već stavljene na viši nivo. Sve što treba da učinimo jeste da pročitamo Propoved na gori i vidimo kako su bile uzvišene Isusove moralne vrednosti.

»Kao nešto strano i novo odjeknule su ove reči u ušima iznenađenog mnoštva. Takvo učenje bilo je suprotno svemu što su dosad čuli od sveštenika i rabina. U njemu nisu mogli da pronađu ništa što bi laskalo njihovom ponosu ili pothranjivalo njihove slavloljubive nade. Međutim, iz tog novog Učitelja zračila je snaga koja ih je zadivljavala. Njegova prisutnost širila je miomiris božanske ljubavi kao što cvet širi svoj miris... Svi su predosećali da je pred njima Onaj koji čita tajne duše, a koji im, ipak, pristupa s nežnim saosećanjem.« (Elen Vajt, Misli s gore blagoslova, str. 6 original)

Biti legalista i sklon osuđivanju lakše je nego što možemo i da pomislamo, zar ne? Kako možemo da se sačuvamo da to ne postane naša uobičajena praksa?

Postoji mnoštvo primera iz Hristove javne službe. Njegovi susreti sa pojedincima, sa običnim i elitnim članovima društva isto su tako zadivljujući. Sledeće priče nude jedinstveni uvid u Hristovu službu u čijem središtu se nalazi Sveto pismo.

Pročitajte tekstove u Jovanu 13,18-20. i Luki 10,25-28; 24,13-32. Kakvu ulogu Sveto pismo ima u ovim tekstovima? Šta je Isus želeo kada je naveo određene stihove? Šta je proizašlo iz susreta tih malih grupa sa Svetim pismom?

Hristos je stalno navodio Sveto pismo kada je upućivao poziv učenicima. To jasno ukazuje da su Isusov autoritet i verodostojnost počivali na Pismu, a ne samo na privlačnosti Njegove ličnosti. To se naročito vidi u načinu na koji je Isus koristio Sveto pismo kada je poučavao dva učenika na putu u Emaus.

»Počevši od Mojsija, pravoga početka biblijske istorije, Hristos je iz celog Pisma izlagao ono što se odnosilo na Njega. Da im se odmah otkrio, njihova srca bila bi zadovoljna. U punini svoje radosti ni za čim više ne bi težili. Međutim, bilo je neophodno da shvate sve ono što se odnosilo na Njega u slikama i svedočanstvima iz Starog zaveta. Na tome treba da bude zasnovana njihova vera. Hristos nije učinio nikakvo čudo da bi ih osvedočio. Jer je Njegov prvi posao bio da objasni Pismo. Njegovu smrt smatrali su uništenjem svih svojih nada. Sada im je iz proroka pokazao da je to upravo najjači dokaz za njihovu veru. Poučavajući ove učenike, Isus je uzdigao važnost Starog zaveta kao svedočanstva o Njegovoj misiji.« (Elen Vajt, Čeznja vekova, str. 796-799 originala)

Razmišljajte o tekstu iz Jevanđelja po Luki 24,32. naročito o izrazu da su »njihova srca gorela u njima«. Šta to znači? Kada je poslednji put vaše srce gorelo u vama diveći se istini koja vam je otkrivena? Ako vam se to odavno nije dogodilo, da li je to možda zbog toga što je vaše srce ohladnelo? Ako jeste, kako možete to da promenite?

SLEDEĆI NARAŠTAJ

Isus je, kako smo do sada videli, bez sumnje stalno naglašavao Bibliju. On nikada nije dovodio u pitanje autoritet i verodostojnost ni jednog jedinog biblijskog teksta. Pa ipak, vekovima, čak i danas, mnogi čine upravo to.

Pročitajte tekstove u Jevanđelju po Mateju 12,15-21; Marku 1,1-3; Delima 1,16-20; 3,22-24. i Rimljanima 10,10.11. Šta ovi tekstovi govore o stavu prvih hrišćana prema Bibliji? Koje pouke možemo primeniti na sebe kada je u pitanju naš odnos prema Bibliji?

Najraniji hrišćanski pisci nastavili su da koriste Pismo u naporu da dokažu istinitost mesijanske uloge Isusa iz Nazareta. Oni su zapravo tvrdili da je hrišćanstvo neraskidivo povezano sa Božjim samootkrivanjem u jevrejskom Pismu.

Isus se lično pozivao na te svete spise. Sada su Hristovi učenici činili isto. Pozivanje na lična iskustva, čuda i druge svedoke u prilog Hristu bilo je važno i imalo je svoj značaj, ali očigledno da ništa nije moglo da istisne Sveto pismo sa mesta glavnog svedoka za Isusa.

Hristovi prvi sledbenici tražili su smernice u Svetom pismu kada je bila u pitanju crkvena misija, svakodnevna praksa i duhovna disciplina. Ljudska nagađanja i pretpostavke bili su svedeni na najmanju moguću meru; Pismo je posebno isticano. Pobožna razmišljanja o Božjem otkrivenju bila su iznošena i na crkvenim saborima (vidi: Dela 15). Pismo je uticalo na svaki vid života rane Crkve.

Kako bi onda bilo nepromišljeno sa naše strane, naročito na kraju vremena, da imamo drugačiji stav prema Bibliji.

Kako Bibliju možemo učiniti središtem svoje vere? Kako ona može da nam ukaže na Isusa? Na koje praktične načine biblijska učenja mogu da izvrše istinski uticaj na naš život i odnos prema drugima?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Čitajte sledeća poglavlja iz dela Elen Vajt: Vaspitanje: »Biblijska nastava i proučavanje Biblije«, str. 85-192 i Čežnja Vekova: »Put u Emaus«; Apostolska crkva – Hristovim tragom: str. 795-801, »Solun«, str. 221-230.

»Hristos je za vreme svoje službe učinio sve da Njegovi učenici shvate ta proročanstva...Propovedajući Hrista, Petar je iznosio dokaze iz Starog zaveta. Stefan je postupao na isti način. Pavle se u toku svoje službe, takođe, pozivao na Pismo koje je proreklo rođenje, patnje, smrt, vaskrsenje i vaznesenje Isusa Hrista. Nadahnutim svedočenjem Mojsija i drugih proroka, on je uspešno dokazao da je Isus iz Nazareta zaista Mesija i naglasio da je od Adamovih dana, Hristov glas govorio preko patrijaraha i proroka.« (Elen Vajt, Apostolska crkva - Hristovim tragom, str. 221. 222)

ZA RAZGOVOR:

1. Na koje praktične načine možete da uključite Sveto pismo u svakodnevni život? Kako možete da upotrebite Bibliju u ličnom svedočenju?

2. Zašto je Isus pridavao veći značaj tumačenju Pisma nego čudima i uticaju svoje ličnosti ? Šta se dešava ako muzika, zdravstvene teme, društveni odnosi ili bilo šta drugo, zauzmu mesto koje Biblija treba da ima u našoj veri?

3. Koliko današnji hrišćanin mora da se oslanja na Bibliju? Razmisli o važnosti Svetog pisma u crkvenom životu kad je u pitanju utvrđivanje važnosti, raspoređivanje sredstava, vernost misionom radu.

4. Razmislite o činjenici da u Bibliji ne postoji nijedan nagoveštaj da je ijedan biblijski pisac ikada doveo u pitanje verodostojnost bilo koga teksta. Zašto je to važno za nas danas, u vreme kada je mnogim ljudima, među kojima su i dobri poznavaoци Biblije, na prvom mestu da na svakom nivou dovedu u pitanje istinitost Biblije?

PRIČA KAO METOD POUČAVANJA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 2. Samuilova 12,1-7; Isaija 28,24-28; Matej 7,24-27; 13,1-30; Luka 20,9-19.

Tekst za pamćenje: »Sve ovo u pričama govori Isus ljudima, i bez priče ništa ne govoraše im: Da se zbudе što je rekao prorok govoreći: Otvoriću u pričama usta svoja, kazaću sakriveno od postanja sveta.« (Matej 13,34.35)

Hrišćanstvo je razumno i logično. Razum treba negovati. Međutim, sam razum ne izražava u potpunosti čovekovu ličnost. Za razliku od robota, koji su programirani da prate razum i logiku, ljudi imaju sposobnost da vole, osećaju, plaču, brinu, smeju se i zamišljaju. Zato je Isus izražavao večne istine na način koji prevazilazi hladan razum. Isus je koristio stvarne slike iz svakodnevnog života da bi dosegao ljude tamo gde se nalaze. Deca i odrasli mogli su da razumeju duboke istine koje je iznosio u pričama protkanim slikama i metaforama.

Istovremeno, složeni pojmovi poput opravdanja, pravde i posvećenja lako su mogli biti shvaćeni umećem veštog Pripovedača. Drugim rečima, pojmovi koje je često teško razumeti, kada su izraženi običnim jezikom, mogu biti predstavljeni simbolima i metaforama.

PRIMERI IZ STAROG ZAVETA

Pročitajte tekstove u 2. Samuilovoj 12,1-7; Isaiji 28,24-28; Jeremiji 13,12-14; Jezekilju 15,1-7. Kako ove kratke priče i alegorije proširuju naše razumevanje Božjeg odnosa prema ljudima? Koji se predmeti ili okviri radnje upotrebljeni od strane proroka, kasnije pojavljuju u Hristovim pričama?

Kao što možemo zapaziti, Natan priča priču da bi zaklonio pravi razlog svoje posete. David prepoznaje prestupnika i sebi izriče presudu. Koristeći literarno sredstvo (parabolu – kratku priču), Natan je postigao nešto što bi inače izazvalo otpor, a možda čak i njegovo pogubljenje.

Isaijina poetska priča potiče iz poljoprivrednog okruženja poznatog njegovim slušaocima. Isus je vekovima kasnije koristio istu pozadinu u svojim pričama. Isaijina priča nas uči o Božjoj neograničenoj milosti u razdoblju kažnjavanja. I dvanaesto poglavlje Jevrejima poslanice predstavlja Božju kaznu kao oruđe za popravljavanje, a ne oružje kojim se ostvaruje osveta. Božje kazne odražavale su svoju iskupiteljsku svrhu, imale su silu da podstaknu na pokajanje, probuđenje i reformu. Ipak, u slučaju još veće tvrdoglavosti i pobune, usledile bi veće kazne.

Jeremijina alegorijska priča predstavlja zastrašujuću ilustraciju suda. Kad god ljudska bića osujete Božji cilj iskupljenja, Bog ih na kraju prepušta posledicama puta koji su izabrali. Hristos je svojim slušaocima, takođe, putem priča govorio o sudu. Jezekilj koristi različite simbole da prenese sličnu poruku.

Šta pričanje priča čini tako moćnim u izražavanju istine? Koje su vaše omiljene priče, i zašto ih volite? Iznosite svoje mišljenje pred subotnoškolskim razredom.

MUDRE POUKE IZ GRAĐEVINARSTVA

Pročitajte tekst iz Jevandelja po Mateju 7,24-27. Kako ovi stihovi doprinose razumevanju hrišćanskog poučavanja? Šta mislite zašto je Isus upotrebio ovaj primer iz života da bi nas naučio važnim istinama?

Savremena opismenjena društva prihvataju pismenost kao gotovu činjenicu. Međutim, čak i danas, postoje brojne nepismene zajednice. U davnoj prošlosti pismenost je bila više izuzetak nego pravilo. Vladajuće klase, književni stručnjaci (pisari), sticali su moć potpomognuti svojom veštinom – čitanjem. Isus je zato iznosio vest u obliku koji su obični, nepismeni ljudi mogli da razumeju. (Naravno, i obrazovani slušaoci, takođe, su mogli da ga brzo razumeju.)

Pre Gutenbergovog izuma štamparske mašine, spisi su, u većini mesta u svetu, ručno prepisivani. Bio je to postupak koji je zahtevao dosta vremena. Bilo je malo onih koji su mogli da omoguće sebi tako vrednu robu. Stoga je usmena komunikacija u obliku pričanja legendi, alegorijskih priča i slično, postala standard za prenošenje informacija.

Bog nudi spasenje celom čovečanstvu. Zar onda treba da nas iznenadi to što je Isus koristio one oblike komunikacije kojima je mogao da dopre do što većeg broja ljudi? Usmena tradicija, prenošena sa generacije na generaciju putem jednostavnih priča, postala je način prenošenja misli o iskupljenju.

Pročitajte tekst u Jevandelju po Luki 14,27-33. Koje pouke možemo izvući iz ovih priča? Kako nam upotrebljene metafore pomažu da bolje razumemo pojam učenja?

Gradnja zahteva pripremu. Procena troškova se pravi mnogo pre samog početka građevinskih radova. Tako i učenje zahteva pripremu. Čudesno hranjenje mnoštva, neverovatna isceljenja i očigledan uspeh mogli su delovati na buduće učenike da pomisle da je lako slediti Isusa. Isus je, međutim, podsticao svoje slušaocce da sagledaju celu sliku. Samopožrtvovanost, patnja, poniženje i odbacivanje predstavljali su u velikoj meri cenu učenja. Zapazite ponovo da je Isus izabrao da prenese vest koristeći metaforički jezik, kada je jednostavno mogao da ponudi listu određenih poteškoća sa kojima će se Njegovi učenici susresti.

POUKE IZ ZEMLJORADNJE

Pročitajte tekst u Jevandelju po Mateju 13,1-30. Šta je Isus ovom prilikom govorio svojim slušaocima o učeništvu? Koje pouke savremeni hrišćani mogu da izvuku iz tih metafora?

Hristova priča o sejaču poznata je mnogim čitaocima. Pozadina priče bila je poznati posao za društvo koje se bavilo zemljoradnjom, nešto sa čim su se Isusovi slušaoci lako mogli poistovetiti. Povezanost sa učenicima je očigledna. Isus pruža izazov slušaocima da procene svoj učnički položaj. Umesto da se suočava sa svakom osobom pojedinačno, On govori u pričama, pozivajući učenike da se suoče sami sa sobom. Gledajući u ogledalo svoje duše, oni su mogli da ocene svoju naklonost prema materijalnim stvarima, da ispitaju svoju čvrstinu i stalnost u veri, analiziraju povezanost sa svetovnošću i izaberu život nepokolebljivog učenništva.

Istovremeno, pravo učenništvo stavlja sud u ruke Učitelju, ne učeniku. Ljudsko rasuđivanje je nepotpuno, i ljudsko znanje delimično. Samo Bog poseduje besprekorno razumevanje. Isus takođe upozorava na sotonin uticaj. Učenici ne mogu da prepuste svoje rasuđivanje ostalim vernicima zato što ti vernici mogu da budu kukolj, a ne pšenica, a oba rastu zajedno do vremena žetve.

»U Hristovom načinu poučavanja pomoću priča otkrivamo isto načelo kojim se rukovodio u celoj svojoj misiji u svetu. Da bi nam pomogao da upoznamo Njegov karakter i život, On je uzeo našu prirodu i boravio među nama. Božansko se otkrilo u ljudskome; nevidljiva slava u vidljivom ljudskom liku. Ljudi su o nepoznatome mogli da uče pomoću poznatoga; nebesko se otkrivalo preko zemaljskoga.« (Elen Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 17 original)

U priči o sejaču, Isus je govorio o »prevari bogatstva«. Šta je želeo time da kaže? Kako »bogatstvo« može da obmane čak i one koji ga ne poseduju?

RAT REVOLUCIONARA

Hristova služba bila je revolucionarna, ali u njoj nije bilo upotrebljeno uobičajeno oružje. Njegova oruđa bila su neizmerno moćnija od mačeva ili noževa. Reči koje menjaju život, često izražene pričama i metaforama, postale su Njegovo javno oružje u borbi protiv zla.

Hristova taktika i strategija zatekli su nespremljene mnoge vođe; bili su loše opremljeni da bi se suprostavili sili Njegovih poziva upućenih mnoštvu. Mnoge Njegove priče sadržale su poruke koje nisu išle u prilog vođama. Verske vođe su ispravno zapazile da je njihov uticaj u velikoj meri smanjen kad god Hristova vest proдре u srce ljudi.

Pročitajte tekst u Jevandelju po Mateju 21,28-32. i Luki 14,16-24; 20,9-19. Koje značajne poruke pronalazimo u ovim pričama? Iako su priče često bile upućene određenoj grupi ljudi, koje principe, bez obzira ko smo, možemo primeniti u svom životu?

»Priča o vinogradu ne sme se primeniti samo na jevrejski narod. Ona predstavlja pouku i za nas. Crkva je u ovom naraštaju dobila od Boga velike prednosti i blagoslove i On od nje očekuje odgovarajuće rodove.« (Elen Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 296 original)

Nema sumnje da nas je Bog obilno blagoslovio: otkupljeni smo Hristovom krvlju, obećano nam je spasenje koje se zasniva na Njegovoj pravdi (ne našoj), dato nam je obećanje o večnom životu, ponuđena nam je sila Svetoga Duha – toliko mnogo smo primili. Međutim, lako je zaboraviti sve to što imamo, ili uzeti sve zdravo za gotovo, ili se svemu podsmevati. Poput vinogradara u priči, možda ne shvatamo posledice onoga što radimo. Na kraju, njihovo neznanje nije im bilo izgovor na dan suda. To neće biti ni naš izgovor.

Koliko često u prošlosti niste bili svesni svog duhovnog stanja? Koliko često ste u prošlosti obmanjivali sebe u vezi sa svojim duhovnim stanjem? Šta ste naučili iz tih iskustava što vam može pomoći da ponovo ne učinite iste greške?

HRISTOVO STVARALAČKO NASLEĐE

Posle završetka Hristove službe, čini se da pričanje priča kao način izražavanja nestaje iz Svetog pisma. Zašto je to tako? Najveći preostali deo Novog zaveta povezan je sa Pavlom. Četrnaest novozavetnih knjiga pripisano je njemu, i skoro pola Lukinog istorijskog pripovedanja u Delima bavi se isključivo Pavlom. Iako nije koristio priče na način kako je to Isus činio, Pavle je, ipak, u velikoj meri koristio metafore, poređenja i druge stilske figure (vidi: Rimljanima 7,1-6; 1. Korinćanima 3,10-15; 2. Korinćanima 5,1-10). Iako Pavle nije pričao priče, njegovo izlaganje nije bilo dosadno i beživotno. Stilska razlika između Hristovog i Pavlovog javnog obraćanja očigledno postoji, ali obojica su pokazali znatnu stvaralačku meru u izražavanju.

Drugi pisci Novoga zaveta pokazuju nešto veću sklonost Hristovoj upotrebi priča. Isusov brat Jakov je sledećim rečima započeo iznošenje pouka pričom: »Jer ako dođe u crkvu vašu čovjek sa zlatnijem prstenom...« (Jakov 2,2) Ipak, ni Hristov brat, niti bilo koji drugi učenik nisu tako mnogo koristili priče kao Hristos. Međutim, upotreba poređenja i simbola je široko raširena. »Jer će proći kao cvet travni.« (Jakov 1,10) »Gle i lađe...« (Jakov 3,4) Petrova vizija (Dela 10) ima simboličku formu. Simboli su upotrebljeni u velikom delu knjige Otkrivenje. »I kad vide aždaha da zbačena bi na zemlju, gonjaše ženu koja rodi muško...« (Otkrivenje 12,13)

Izaberite neke od sledećih tekstova i pronađite metafore u njima. Koje različite poruke sadrže ti stihovi? Kojim slikovitim prikazivanjima su prenete poruke? Dela 10,9-16; Jakov 3,3-12; Otkrivenje 12,7-17; 18,9-20; 19,11-16.

Kako god da ih upotrebimo, načelo ostaje isto: metafore, poređenja, alegorije i drugi primeri stvaralačkog izražavanja omogućuju nam da prenosimo ideje na razumljiv način. Nadograđujući se na slušačeva iskustva, Hristos i Njegovi učenici koristili su poređenja i ilustracije koje su podsticale rezumevanje istine. Mi ne treba, da se u prikladnim prilikama, plašimo da isto činimo.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlje »Kratke priče kao način poučavanja« u knjizi Elen Vajt Pouke velikog Učitelja, str. 17-27. (original)

»Isus je želeo da pokrene ljude na istraživanje. Trudio se da pokrene bezbrižne i da im istinu utisne u srce. U Njegovo doba poučavanje pričama bilo je omiljeno, budilo je pažnju i poštovanje, ne samo među Jevrejima, već i među pripadnicima drugih naroda...

Hristos je morao ponovo da objavi istine koje ljudi nisu bili spremni da prihvate ili čak samo razumeju. Zato ih je i učio pomoću priča. Povezujući svoje učenje s prizorima iz života, ljudskog iskustva ili iz prirode, privlačio je njihovu pažnju i uticao na njihovo srce. Kasnije, kada su posmatrali predmete kojima je slikovito prikazivao svoje pouke, sećali su se reči božanskog Učitelja...

Isus je tražio pristup svakom srcu. Služeći se različitim slikama, ne samo da je predstavljao istinu u svim njenim vidovima, već se obraćao i različitim slušaocima.« (Elen Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 20,21. original)

ZA RAZGOVOR:

- 1. Sa subotnoškolskim razredom podelite odgovor na pitanje iz odeljka od nedelje. Koje pouke možete da izvučete iz priča koje ste odabrali?**
- 2. Isus je koristio slike i metafore povezane sa predmetima koji su slušaocima bili poznati. Šta možete da upotrebite iz sopstvene kulture što bi pomoglo u prenošenju duhovnih istina?**
- 3. Iako je Isus koristio metafore uglavnom iz poljoprivrednog okruženja, većina ranih hrišćana je poticala iz gradova. Koje »gradske« slike nalazimo u Pavlovim spisima ili nekih drugih novozavetnih pisaca?**
- 4. Razmislite koji elementi čine dobru priču? Kakav uticaj imaju? Kako možemo da naučimo da koristimo te elemente u ličnom svedočenju?**
- 5. Pročitajte tekst u Jevandelju po Luki 16,19-31. Kakvu vrstu priče je Isus tu ispričao? Šta možemo da naučimo o upotrebi izmišljenih priča u prenošenju duhovnih poruka?**

UČENICI I MOLITVA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Danilo 9,2-19; Matej 14,22,23; 26,36; Jovan 17,6-26; Jevrejima 2,17; 1. Petrova 4,7.

Tekst za pamćenje: »Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji Me uzvjeruju njihove riječi radi; da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u Meni i Ja u Tebi, da i oni u Nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si Me Ti poslao.« (Jovan 17,20.21)

Šta god da radimo u delu spasavanja duša, kakav god misijski rad da organizujemo, treba usrdno da se molimo za one koje želimo da pozovemo Hristu. To je suština onoga što znači biti hrišćanin i Hristov radnik koji stvara učenike. Do kakvih velikih promena može doći ako je stalna, usrdna molitva u središtu naših težnji da stvaramo i zadržimo učenike!

»Neka se radnici uhvate za Božja obećanja, govoreći: 'Ti si obećao: Traži i primićeš. Želim da se ova osoba obrati Isusu.' Budite uporni u molitvi za one oko kojih se trudite, iznesite njihov slučaj pred crkvu, da budu predmet zajedničke molitve... Izaberite još jednu, pa onda još jednu osobu, svakodnevno tražeći Božje vođstvo, iznoseći sve pred Njega u ozbiljnoj molitvi, i radeći u božanskoj mudrosti.« (Elen Vajt, Medical Ministry, str. 244, 245)

U molitvi često izražavamo krajnje lični, egocentričan stav. Vernici iznose svoju listu želja pred Boga, nadajući se da će dobiti ono što traže. Iako možemo slobodno da iznesemo svoje molbe pred Boga, ponekad smo u molitvi vođeni pobudama koje nisu čiste. Uostalom, zar nije naše srce iskvareno, zlo i puno prevare? Zar naše molitve, ne mogu ponekad, jednostavno da odražavaju i grešnost koja nam leži u srcu?

Posrednička molitva, međutim, usredsređuje se na potrebe drugih, i tako uklanja verovatnoću da ćemo biti vođeni sebičnim pobudama. Tokom istorije, posredničke molitve predstavljale su najviši izraz duhovnih odnosa. Neukaljani željom za zadovoljenjem ličnih potreba, ovi razgovori sa Bogom oslikavaju nesebičnost, saosećanje i iskrenu želju za spasenjem drugih ljudi.

Pročitajte tekst u Knjizi proroka Danila 9,2-19. Šta tišti Danila u toj molitvi? Koju ulogu priznanje ima u njoj? Budući da je već bio u poodmaklim godinama, Danilo verovatno nije imao lične koristi od obnavljanja Jerusalima. Šta ga je onda pokrenulo na tu molitvu?

Prošlo je sedamdeset godina otkako je Jeremija izrekao proročanstvo o kome Danilo sada razmišlja. Posle toliko godina, Danilovi prijatelji iz Jerusalima verovatno su već umrli. Obnavljanje Jerusalima ne može da obnovi ni Danilov imetak. Ništa u Danilovoj molitvi ne ukazuje na sebične pobude. Stari prorok izričito moli Boga za budućnost izgnanog jevrejskog naroda i čast samog Boga. Dugačko ispovedanje greha prethodi njegovoj molbi. Prilikom priznanja greha Danilo i sebe ubraja među neposlušne. Prorok ne razmatra svoju nevinost. Danilo preuzima odgovornost, dok vapi za obnovljenjem u korist drugih.

Razmislite o svom molitvenom životu: za šta se molite, zašto, i za koga. U kojoj meri je vaše ja mrtvo u tim molitvama? Kako možete da naučite da budete manje okrenuti sebi u molitvenom životu? Odnosno, kako vaše molitve, čak i one koje upućujete za sebe, mogu da budu manje sebične?

VREME ZA MOLITVU

Razmislite o tome šta molitva zaista predstavlja: pala, grešna bića, koja zaslužuju smrt, mogu, neprestano da imaju neposredan dodir sa Tvorcem univerzuma – našim svetim Bogom.

Kada je Bog u Hristu odenuo sebe u ljudsko telo, prihvatajući ograničenja ljudske prirode, On je, takođe, osetio potrebu za molitvom. Iako nije bio u istom položaju pred Ocem kao mi grešna bića, Isus je kao čovek uvideo svoju potrebu za molitvom.

Pročitajte tekstove u Jevanđelju po Mateju 14,22.23; 26,36; Marku 1,35-37; Luki 5,15.16; 6,12.13. Šta je obeležilo Isusov lični molitveni život? Opišite okolnosti u kojima se Isus molio. Koje pouke možemo izvući iz pojedinih detalja Isusovog molitvenog života kada je u pitanju učestalost, mesto i vreme molitve.

Hristos je oblikovao molitveni život koji je preneo na svoje učenike. Ujutru, uveče, posle propovedanja, pre propovedanja, kad god je bio u mogućnosti – Isus se molio. U vrtovima, na gorama, usamljenim mestima, kada bi utihnulo sve što Ga je ometalo – Isus se molio. Daleko od Očevog prisustva, Isus se u molitvi na duhovan način, sjedinjavao sa Ocem. Hristova duhovna krv tekla je kroz duhovne arterije molitve. Da li Hristovi savremeni sledbenici – oslabljeni grešnim sklonostima, pritisnuti brigama ovoga sveta, razočarani neuspesima – treba da se zadovolje nečim manjim od Isusovog molitvenog života?

»Molitva je otvaranje srca Bogu kao Prijatelju. To nije potrebno zato da bismo Bogu otkrili šta smo, već da bismo postali sposobni da Ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, već nas uzdiže Njemu.«(Elen Vajt, Put Hristu, str. 93 original)

Pročitajte tekstove u Jevanđelju po Marku 11,22-26; Luki 11,13; Jovanu 14,12-14. Kako treba da razumemo obećanja o molitvi zapisana u ovim stihovima? Kako ste u svom životu iskusili ono što je Isus ovde rekao? Kako se suočavate sa prilikom u kojoj se vaše molitve ne ostvaruju onako kako ste očekivali?

TRAJNO POUČAVANJE

Molitva na čudesan način povezuje ograničena ljudska bića sa beskonačnim Tvorcem. Ona nas duhovno sjedinjava. Povezani sa nebeskim Ocem, vernici se uzdižu iznad svoje zemaljske prirode i grešnih sklonosti. Ta promena dovodi do odvajanja od sveta. Ako sotona uspe da preinači našu molitvu u egocentričnu formu, oduzimajući na taj način silu molitvi da izvrši promenu u nama, bićemo ugroženi, a naše svedočenje osujećeno.

Pročitajte tekstove u Jevanđelju po Mateju 6,7-8; 7,7-11; 18,19.20. Kako nas ovi stihovi uče o molitvi?

Iskreni vernik ima poverenja u Boga da će On ispuniti svoja obećanja. Niko nikada nije izneo molbu pred kojom je Bog ustuknuo. Njegov autoritet je neograničen, Njegova snaga neuporediva. Božji narod pristupa Nebu sa poverenjem da će On uraditi ono što je najbolje za nas, iako to u datom trenutku i ne vidimo. Vera nije samo poverenje u nešto što možemo da vidimo; prava vera temelji se na poverenju u Boga i kad ne možemo da vidimo ishod koji želimo i očekujemo (vidi: Jevrejima 11,1-7). Bez sumnje, dokle god služite Gospodu, dokle god hodite u veri, imaćete poverenja u Boga čak i kada se prilike ne razvijaju onako kako ste se nadali, ili molili. I kratko čitanje Biblije pokazace vam da niste sami.

Pročitajte tekstove u Jevanđelju po Mateju 6,9-15; 26,39. Kako nas ovi stihovi poučavaju?

Poverenje ne treba mešati sa nadmenošću i drskošću. Hrabro pristupanje Božjem prestolu ne pokreće osećanje da imamo pravo na to. Ponašanje vernika treba da oblikuje hrabrost i poniznost. Hristos je u Getsimaniji jasno izrazio šta bi želeo, ali je završio rečima: »Ne Moja volja nego Tvoja da bude.« Da bi potpuno predanje bilo ostvareno, moramo da pokažemo duh praštanja koji je još jedan pokazatelj poniznosti. Mi, kojima je toliko mnogo oprosteno, moramo isto činiti drugima.

Da li ste ljuti na nekoga, i teško vam je da mu oprostite? Iznesite to u molitvi pred Boga. Molite se za sebe da naučite kako da oprostite. Molite se za tu osobu. Šta mislite, šta će se dogoditi posle određenog vremena?

BESKONAČNO SAOSEĆANJE

Hristos je bio utelovljeno savršenstvo, odnosno, sve Božje savršenstvo otkrilo se u Njemu. Da li je iko ikada pokazao veće saosećanje nego Hristos? Ko je imao snažniju želju od Isusa da olakša ljudsku patnju?

Mi, zato, postavljamo pitanje: kako su Hristovo saosećanje i posredovanje povezani sa učenishtvom?

Pročitaj tekstove u Jevandelju po Luki 22,31.32. i Jovanu 17,6-26 (vidi: Jevrejima 2,17). Kako je Isusovo poistovećenje sa ljudskom prirodom uticalo na Njegove posredničke molitve? Šta je cilj Njegovih posredničkih molitava?

Isus je mogao uspešno da posreduje za svoje učenike zato što je bio aktivno uključen u njihov život, u potpunosti ih je razumeo, i želeo im dobro. Uspešno posredovanje danas ne zahteva ništa manje. Onaj koji stvara učenike u dvadeset i prvom veku odbaciće poslove koji oduzimaju mnogo vremena i ometaju njegov odnos sa izgubljenim dušama. Zараđivanje novca, postizanje slave, čak i visoko obrazovanje, treba da bude potčinjeno višem cilju iskupljenja izgubljenih. To je važna istina koju lako izgubimo iz vida, jer smo često zauzeti svakodnevnim životnim poslovima.

Isus je ulagao Sebe u život svojih učenika. Posećivao ih je, zblizavao se sa njihovom porodicom, provodio slobodno vreme u njihovom društvu, radio zajedno sa njima. Ništa u njihovom životu nije promaklo Njegovom oku. Stvaranje učenika danas zahteva mnogo više od deljenja traktata i biblijskih diskusija zatvorenog tipa. Molitva prožeta dubokom svešću o potrebama drugih i snažnom željom da olakšamo njihove patnje, i dalje je merilo posredničke molitve u uspešnom stvaranju učenika.

Iako može da zvuči istrošeno, velika istina leži u izjavi: »Ljudi malo mare za ono što znaš, dok ne uvide koliko brineš.«

POKAZIVANJE BESKONAČNOG SAOSEĆANJA

Najiskreniji izraz proslavljanja je oponašanje. Hristovi prvi učenici oponašali su Učiteljev molitveni život. Naravno, molili su se i za ličnu sigurnost, svakodnevne potrebe, i za duhovno vođstvo u svom životu. Ipak, posrednička molitva postala je važan sastavni deo njihovog učenja.

Pročitajte tekstove u Delima 1,13-14; 1. Timotiju 2,1-4; Jakovu 5,13-16; 1. Jovanovoj 5,16; Judi 20-22; 1. Petrovoj 4,7. Kakvu je ulogu imala molitva u ranoj Crkvi? Za koje životne prilike su se molili? Šta možemo da naučimo iz ovih primera?

Stalna molitva učvrstila je ranu Crkvu. Kad god je Pavle polazio u misionski rad, bivao je posvećen za službu putem molitve (Dela 13,3; 14,23). Čak su i njihova pozdravljanja bila praćena molitvom (Dela 20,36; 21,5). Često su njihove molitve poprimale oblik posredničkih. Molili su se za vođe, vernike i, uopšteno govoreći, za svakoga! Pavle je u molitvi posredovao za Poplijevog oca, poglavara koji je bolovao od dizenterije. Čak se i Stefan pred samu smrt pomolio za svoje ubice. Ne možemo preuveličati važnost molitve koja je zauzimala najznačajnije mesto u životu ranih vernika. Pismo kaže da je molitva ugodna Bogu, jer On želi da se svi spasu, a istina da napreduje. U molitvi – zajedno sa poučavanjima apostola, vatrenim propovedanjem, neverovatnim čudima, i zajednicom ispunjenom ljubavlju – rana Crkva brzo je rasla. Uprkos žestokim proganjajima, hrišćanstvo se proširilo u Rimskom carstvu. Hiljade njih prihvatilo je Jevanđelje. Promenjeni životi su goreli kao žive baklje u vrtu cesarove palate.

Koliko vremena provodite u posredničkoj molitvi? Ili, možda bi bilo bolje da pitanje glasi: Koliko još više vremena treba da provodite u posredničkoj molitvi?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Onaj koji ništa ne radi, nego se samo moli, uskoro će prestati da se moli ili će njegove molitve postojati uobičajena navika. Kada se ljudi isključe iz društvenog života, iz oblasti hrišćanske dužnosti i nošenja krsta; kada prestanu da ozbiljno rade za Učitelja, koji je požrtvovno radio za njih, tada gube glavni predmet za molitvu i nemaju nikakav podstrek za molitvu. Njihove molitve postaju lične i sebične. Oni ne mogu da se mole za potrebe čovečanstva, ili za širenje Hristovog carstva, ni da traže snagu koja im je potrebna za rad.« (Elen Vajt, Put Hristu, str. 101 original).

ZA RAZGOVOR:

- 1. Zašto odsustvo posredničke molitve sprečava rast Crkve? Suprotno tome, kako aktivni posrednički molitveni život utiče na stvaranje novih učenika? Šta je ključ uspešne posredničke molitve? Kako da znamo za šta treba da se molimo u svojim posredničkim molitvama?**
- 2. Šta vernici pored molitve još treba da učine za one za koje se mole? Kako vernici mogu da izgrađuju odnose sa susedima, porodicom, saradnicima za koje se mole? Zašto lične molitve za druge uvek treba da budu praćene naporima za ostvarenje prijateljskih odnosa sa tim ljudima?**
- 3. Koje korake treba da preduzmu hrišćani dvadeset prvog veka da bi iskusili dinamičan molitveni život? Koja je veza između uspešnog stvaranja učenika i susreta sa Bogom kroz molitvu? Može li molitva da promeni one za koje se neko moli, a da se pritom ne promene oni koji se mole?**
- 4. Šta vernici mogu da urade da prošire kontakte sa onima koji nisu prihvatili Hrista? Šta hrišćani mogu da učine da prevaziđu površna prijateljstva da bi saznali koje su to posebne potrebe za koje treba da se mole?**

POUČAVANJE DECE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Psalam 127,3-5; 5. Mojsijeva 6,6.7; Luka 2,40-52; Matej 18,1-6. 10-14; Marko 10,13-16.

Tekst za pamćenje: »I rekoše Mu: Čuješ li što ovi govore? A Isus reče im: Da, zar nijeste nikad čitali: Iz usta male djece i koja sisaju načinio si Sebi hvalu?« (Matej 21,16)

U želji da propovedamo svetu i stvorimo učenike u svakom narodu, ne smemo da zaboravimo one najmlađe – decu.

Hrišćanska proučavanja povezana sa decom i mladima razlikuju se po mnogo čemu. Ipak, pored svih razlika koje postoje među hrišćanskim zajednicama, jedna stvar im je zajednička: većina hrišćana, uglavnom u mladom dobu, posvećuje svoj život Hristu. Manji broj obraćenika pripada starim naraštajima. Mnoge Crkve očigledno previdaju tu važnu činjenicu u svom evandeoskom planiranju, usmeravajući najveći deo svojih sredstava prema odraslima. Hristovi prvi učenici takođe su potcenjivali vrednost službe deci. Isus je odbacio takav stav. Napravio je mesta za decu i dao im prednost.

I mi moramo da činimo isto.

PREDNOST JEVREJSKE DECE

Jevrejska deca uživala su poseban položaj u poređenju sa vršnjacima iz okolnih naroda. Žrtvovanje dece da bi se umilostivila božanstva proželo je mnoge kulture. Inače, vrednost dece često je merena u skladu sa njihovim ekonomskim doprinosom društvu. Radna produktivnost, ne istinska vrednost, određivala je njihov odnos sa svetom odraslih. Teško je priznati, ali neki od tih stavova, naročito kada se radi o ekonomskoj vrednosti, mogu se pronaći i u današnjem svetu. Dan gneva zaista mora doći.

Otpadništvo izrailjskog naroda očigledno je imalo uticaja na to kako je narod cenio decu. Manasijino poigravanje sa vračarima i drugim religijama okolnih naroda dovelo je do žrtvovanja njegovih sinova (2. Dnevnika 33,6). Ipak, Manasijina vladavina bila je pre izuzetak nego pravilo; za vreme vladavine vernih vođa, Izrailjci su veoma cenili svoje potomstvo.

Pročitajte tekstove u Psalmu 127,3-5; 128,3-6; Knjizi proroka Jeremije 7,31; 5. Mojsijevoj 6,6.7. Šta nam ovi tekstovi govore o Božjem odnosu prema deci? Kako ispravno razumevanje Svetog pisma utiče na naš odnos prema deci?

Obrazovanje, prava stečena rođenjem, i mnogi drugi običaji jasno pokazuju kakvu su vrednost deca imala u staroj jevrejskoj kulturi. Hristos je dao postojećem visokom položaju dece, u odnosu na okolne kulture, novu razmeru. Deca su ljudska bića, a Hristos je umro za svakoga, bez obzira na uzrast. To je činjenica koju nikada ne treba da zaboravimo.

Teško je poverovati da postoje odrasli toliko izopačeni, toliko zli, toliko iskvareni koji mogu da povrede decu, čak i svoju. Kako možemo, bez obzira u kakvoj se prilici nalazimo, da učinimo sve da volimo, štitimo i negujemo decu u oblasti svog uticaja?

ISUSOVO DETINJSTVO

Da je Isus preskočio razdoblje detinjstva, da je došao na Zemlju kao odrasla osoba, mogli bismo postaviti ozbiljno pitanje u vezi sa Njegovom sposobnošću da se poistoveti sa decom. Hristos se, međutim, razvijao kao i sva druga deca, ne preskačući nijedno razvojno doba kada je u pitanju rast i zrelost. On razume iskušenja tinejdžerskih godina. On je doživio osetljivost i nesigurnost detinjstva. Hristos se suočio sa izazovima sa kojima se sva deca suočavaju. Prolaskom kroz detinjstvo Spasitelj je otkrio svoju pravu ljudsku prirodu.

Pročitajte tekst u Jevanđelju po Luki 2,40-52. Kako nam ovi stihovi prikazuju Isusovo detinjstvo?

»Dvanaesta godina bila je kod Jevreja prelomna godina između detinjstva i mladosti. Navršivši tu godinu jevrejski dečak prozvan je sinom zakona, a takođe i Božjim sinom. Pružene su mu naročite mogućnosti za versku pouku, a od njega se očekivalo da uzme udela u svetim praznicima i obredima. U skladu sa ovim običajem, Isus je u svoje dečačko doba u vreme Pashe posetio Jerusalim.« (Elen Vajt, Čeznja vekova, str. 75 original)

Na osnovu biblijskog teksta saznajemo da je Isus bio ispunjen mudrošću i da je Božja blagodat počivala na Njemu. Iz Hristove posete Hramu u vreme Pashe, dok je još bio dečak, vidimo da je pokazao veliku mudrost iz Pisma. Isusova pitanja i odgovori ostavili su snažan utisak na rabine.

Bog je sigurno primenio raznovrsna iskustva iz detinjstva da oblikuje taj privlačni, besprekorni karakter. Možda su disciplina prilikom učenja stolarskog zanata, pažnja posvećenih roditelja, stalna izloženost uticaju Svetog pisma i Njegov odnos sa stanovnicima Nazareta, oblikovali temelj Njegovog ranog odrastanja. Koliko god da je bio nesvakidašnje dete, Isus je ipak bio, kao i svi mi, samo dete.

»Dete Isus nije primalo pouke u školama i sinagogama. Njegova majka bila je Njegov prvi zemaljski učitelj. Sa njenih usana i iz proročkih svitaka On je naučio nebeske istine. One iste reči koje je sam izgovorio Mojsiju za Izrailja, sada je usvajao na krilu svoje majke.« (Elen Vajt, Čeznja vekova, str. 70 original). Razmišljajte o neverovatnom značenju ovih reči. Kako nas one uče o Hristovoj ljudskoj prirodi?

ISCELJIVANJE DECE

Pročitajte sledeće tekstove: Jevanđelje po Mateju 9,18-26; Marku 7,24-30; Luki 9,37-43; Jovanu 4,46-54. Čija deca su u ovim pričama vraćena u život? Po čemu je slično poreklo te dece? Koje razlike možete da zapazite? Koje pouke možemo izvući iz ovih tekstova koje nam danas mogu pomoći?

U svim ovim opisima, neverovatna sličnost je u tome što očajan roditelj dolazi Isusu, tražeći pomoć za svoje dete. Koji roditelj se ne može poistovetiti sa njim? Koji roditelj ne oseća bol, patnju, strah i pravi užas kada mu je dete bolesno, ili kada umire? Za one koji su to doživeli, ne postoji ništa teže.

Iako nije bio roditelj, Isus se u svojoj ljudskoj prirodi povezoao sa njima i izlečio njihovu decu. Isceljenje se dogodilo u slučaju svakog deteta. Nikoga nije odbio. Tako se Njegova ljubav jasno pokazala ne samo prema roditeljima već i prema deci.

Naravno, to nas dovodi do mnogih pitanja u vezi sa slučajevima u kojima roditelji vape Isusu u molitvi, pa ipak, njihova deca ne budu isceljena. Ne postoji, možda, strašnije iskustvo od sahranjivanja deteta. Smrt bi trebalo da se odnosi na starije generacije. Neprirodan redosled u kome roditelji oplakuju smrt svoje dece izaziva revolt u srcu. Na tim sahranama skoro svaki roditelj pita: »Zar nije bio prvo red na meni?«

Žaliti za fizičkom smrću i posmatrati duhovnu propast mogu biti podjednako bolni. Koliko roditelja je propatilo posmatrajući svoju decu zavisnu od droge, pornografije ili adolescentne ravnodušnosti? Kakva god da je nedaća u pitanju, moramo da naučimo da imamo poverenja u Gospoda, Njegovu dobrotu i ljubav, čak i kad se situacija ne završi srećno, kao u prethodno pomenutim biblijskim pričama. Elen Vajt, prorok, sahranila je dvoje dece. Naš svet je surovo mesto. Naš Bog je Bog ljubavi i te istine treba da se držimo, bez obzira na sve.

STRAŠNO UPOZORENJE

Analizirajte sledeće tekstove: Jevanđelje po Mateju 11,25.26; 18,1-6. 10-14. Koje istine, ne samo o deci, već i o veri uopšte, možemo da otkrijemo iz ovih priča? Razmislite koliko je ovde strogo bilo Isusovo upozorenje. Zašto treba da zadrhtimo pred njim?

U deci postoji jedinstvena iskrenost na koju se Isus često poziva kada oslikava svoje carstvo. Njihova iskrenost, poniznost, zavisnost i nevinost predstavljaju suštinu hrišćanskog života. Koliko svi treba da težimo za tom jednostavnošću i poverenjem u ispovedanju svoje vere.

Oni koji u današnje vreme stvaraju učenike treba da prime još jednu pouku: deca nikada ne treba da ostave svoju detinju zavisnost iza sebe. Vaspitana na odgovarajući način, deca mogu da ponesu svoju nevinost i poverenje u odraslo doba. Ona će sigurno, kako sazrevaju i postaju starija, postavljati pitanja, imaće borbe izazvane sumnjom, i pitanja na koja kao i mi neće dobiti odgovor. Ali dečja vera nikada ne može da bude prevaziđena. Kao roditelji, ili uopšte kao odrasli, treba da učinimo sve što je u našoj moći da u decu usadimo znanje o Bogu i Njegovoj ljubavi, a u tome im možemo najviše pomoći pokazivanjem te ljubavi u ličnom životu, dobrote, saosećanja i brige. Možemo da propovedamo i poučavamo koliko god želimo, na kraju, kao i u slučaju odraslih, najbolji način za poučavanje dece je pokazati Božju ljubav u svom životu.

U potpunosti i strašnoj suprotnosti tome, kriminalne radnje protiv dece – naročito tokom aktivnosti koje podupire Crkva – mogu da unište dečje poverenje u Crkvu, a obično i u Boga. Kakav gnev pravedno čeka one koji čine takve zločine i one koji štite te počinitelje. Hristos i Njegova vest bude poverenje. Kako se bilo koja ljudska organizacija usuđuje da svojom nepažnjom ugrozi dečju veru?

Šta vaša crkva radi, ne samo kada je vođenje brige o deci u pitanju, već i kada je reč o sigurnosti da su zaštićena na svaki mogući način? Razmislite šta znači kada Isus kaže da njihovi anđeli »na Nebesima jednako gledaju lice Oca Mojega nebeskoga«. (Matej 18,10) Zašto svako ko povređuje decu treba da drhti pred tim rečima?

PATNJA MALE DECE

Pročitajte tekst u Jevandelju po Marku 10,13-16. Kako Hristovo prihvatanje dece pomaže da i ona prihvate Njega? Kako treba razumeti Njegov prekor upućen učenicima? Šta iz ovog izveštaja moramo da primenimo na sebe i svoj odnos prema deci?

Hristovi učenici sigurno su imali dobre namere, ali bili su u neznanju. Oni su pokušali da zaštite Isusovo dragoceno vreme, čuvajući Njegovu energiju za »važnije« stvari. Pogrešno su razumeli ono što je Isus želeo da shvate.

Zamislite kako izgleda kada vas grube odrasle osobe zaborave, a onda nas Isus, pun ljubavi i brige, prihvati i zagrlji. Nije ni čudo što su deca zagrlila Njega. Ova priča pruža nam dragoceni primer o tome kako prema deci treba da se odnose oni koji sebe nazivaju Hristovim radnicima.

»U deci koja su došla u dodir sa Njim, Isus je video ljude i žene koji će postati naslednici Njegove milosti i podanici Njegovog carstva, a neki od njih mučenici za Njega. On je znao da će Ga ova deca slušati i prihvatiti kao svoga Otkupitelja mnogo spremnije nego odrasli ljudi, od kojih su mnogi imali svetovnu mudrost i tvrdo srce. U svome poučavanju On se spustio na stepen njihovog razumevanja. On, Veličanstvo Neba, nije s prezirom odgovarao na njihova pitanja i tako je pojednostavio svoje važne pouke da su postale razumljive njihovom dečjem shvatanju. On je u njihove umove posejao seme istine, koje će u godinama koje dolaze izniknuti i doneti rod za večni život.« (Elen Vajt, Čeznja vekova, str. 512-515 original)

Koliko često smo bili u prilici da sretnemo odrasle osobe koje su doživele veliki bol i patnju zbog onoga što im se dogodilo u detinjstvu? Koliko nam to govori o nežnosti, brizi, molitvi i ljubavi kojima treba da se ophodimo prema deci?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte sledeća poglavlja iz knjiga Elen Vajt: »Blagosiljanje dece«, str. 511-517, i »Ponovno očišćenje Hrama«, str. 589-600,592. iz knjige Čeznja vekova; »Biblijska nastava i proučavanje Biblije«, str. 185,186, iz knjige Vaspitanje.

»Još uvek je tačno da su deca najprijemčivija za pouke iz Jevanđelja; njihova srca otvorena su božanskom uticaju, snažna da zadrže primljene poruke. Mala deca mogu biti hrišćani sa iskustvom, koje je u skladu sa njihovim godinama. Potrebno je da se vaspitavaju u duhovnosti i roditelji treba da im daju svaku prednost da bi mogli oblikovati karakter po uzoru na Hristov karakter.

Očevi i majke svoju decu treba da smatraju mlađim članovima Gospodnje porodice, koji su im povereni da ih vaspitaju za Nebo. Pouke koje sami učimo od Hrista treba da prenesemo svojoj deci onako kako ih mladi umovi mogu prihvatiti, otkrivajući im, malo-pomalo, lepotu nebeskih načela.« (Elen Vajt, Čeznja vekova, str. 515 original)

ZA RAZGOVOR:

- 1. Da li se slažete da mnogi koji prihvataju Hrista to čine pre u mladosti nego kada postanu stariji? Oni koji sumnjaju mogu da tvrde da je razlog tome što su isuviše naivni i neiskusni da uvide ludost onoga što čine. S druge strane, da li je to možda zato što još uvek nisu otvrdnuli i ispunili se podrugljivošću i neverstvom kao odrasli? Odnosno, da li ih njihova nevinost i otvorenost čini prijemčivijima uticaju Svetog Duha? Razgovarajte o tome.**
- 2. Kako današnja Crkva može da se organizuje da bude poput Hrista u svom odnosu prema deci? Šta svaki vernik lično može da uradi da bi bio više prijateljski raspoložen prema mladima koji možda eksperimentišu sa čudnom modom, neobičnim muzičkim ukusima ili ponekad čudnim ponašanjem? Kako Crkva može da postane energičnija, i tako privuče aktivnu omladinu?**
- 3. Koje korake vernici mogu da preduzmu da bi pomogli zainteresovanim mladima koji žele da se krste i promene svoj život sledeći Hrista?**
- 4. Razmislite o osobinama dece zbog kojih je Isus rekao: »Ako se ne povratite i ne budete kao djeca, nećete ući u Carstvo nebesko.« (Matej 18,3) Kakvo značenje imaju ove reči? U isto vreme, kakvo značenje nemaju?**

POUČAVANJE BOLESNIH

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Isaija 53,4; Matej 8,17; Marko 2,1-12; Filibljanima 4,4-9; 1. Jovanova 3,20-22; Jovan 11,37-44.

Tekst za pamćenje: »I pristupiše k Njemu ljudi mnogi koji imahu sa sobom hromijeh, slijepijeh, nijemijeh, uzetijeh, i drugih mnogijeh, i položiše ih k nogama Isusovijem, i iscijeli ih. Tako da se narod divljaše, videći nijeme gdje govore, uzete zdrave, hrome gdje idu, i slijepe gdje gledaju, i hvališe Boga Izrailjeva.« (Matej 15,30.31)

»Isus je za vreme svoje službe više vremena posvećivao lečenju bolesnika nego propovedanju. Njegova čuda potvrđivala su istinitost Njegovih reči da nije došao da uništi i pogubi, već da spase. Svakom Njegovom dolasku prethodila je vest o Njegovom milosrđu. Oni koji su prilikom Njegovog prolaska postali predmet Njegove milosti, ponovo su uživali u zdravlju i koristili svoju obnovljenu snagu. Mnoštvo se okupljalo oko njih da sa njihovih usana čuje o delima koja je Gospod učinio. Njegov glas bio je prvi zvuk koji su mnogi ikada čuli, Njegovo ime bilo je prva reč koji su ikada izgovorili, Njegovo lice bilo je prvo lice koje su mnogi ikada ugledali. Zašto ne bi voleli Isusa i zašto Ga ne bi proslavljali? Kada je prolazio varošicama i gradovima, On je bio sličan životodavnoj struji koja je širila život i radost.« (Elen Vajt, U potrazi za boljim životom, str. 19,20 original)

Pročitajte tekstove u Knjizi proroka Isaije 53,4; Jevandelju po Mateju 8,17 i Jovanu 9,1-3. Kako treba da shvatimo ove tekstova? Koja pitanja pokreću? Kakvu nadu nam nude?

Bolest je u prošlosti smatrana posledicom određenih greha. (Čak i danas, ko se nije ponekad – makar samo za trenutak – zapitao da li je bolest, njegova ili voljenih osoba, došla kao kazna za greh?) U Knjizi o Jovu, njegovi prijatelji smatrali su da su njegove nevolje, među kojima je bila i bolest, posledica skrivenih greha. Slično tome Hristovi učenici su smatrali da je slepilo kazna zbog nečijih greha. Prema tome bolest ne zahteva dijagnozu ili lečenje, već ispaštanje. Matej navodi Isaijino proročanstvo o Mesiji, objašnjavajući da je Hristos ispunio to proročanstvo i da u Njemu možemo pronaći isceljenje.

Različite stare paganske tradicije imale su božanstva koja su lečila, ali nijedna nije imala bogove koji su na sebe preuzimali bolesti. Isaija je preorekao Iskupitelja koji će preuzeti naše bolesti i grehe. U drugim starim tradicijama postojala je žrtva pomirenja kao zamena, koja se prinosila u korist vladara. Zamene su žrtvovane da bi se uklonile božanske namere protiv cara, prebacujući tako kaznu sa jedne osobe na drugu. Nigde, međutim, nije postojala tradicija u kojoj car umire kao zamena za svoje podanike.

To je, međutim, upravo ono što je Isaija rekao i apostol Matej potvrdio: Nebeski car je poneo ljudske bolesti (Isaija 53,4; Matej 8,17).

Isus je znao da je Njegova misija da propoveda o izbavljenju i leči slomljene u srcu (Luka 4,17-19). Privlačio je mnoge silom svoje ljubavi i karaktera. Ljudi su Ga sledili zato što su se divili Njegovom lako razumljivom propovedanju. Drugi su opet postali Njegovi učenici zbog načina na koji se ophodio prema siromašnima. Mnogi su, međutim, sledili Hrista zato što ih je dotakao i izlečio njihove slabosti.

Svi imamo svoje slabosti. Kako možemo da naučimo da poučavamo druge svojim saosećanjem u njihovim slabostima – slabostima koje možemo da razumemo tako dobro i iz ličnog iskustva.

ISCELJENJE TELA

Proučite tekst u Jevandelju po Marku 2,1-12. Šta možemo da naučimo o vezi između fizičke bolesti i greha? Koje zaključke ne bi trebalo da donesemo na osnovu ove priče?

Suprotno biblijskoj doktrini, stara grčka filozofija razdvajala je duhovnu (duša) i fizičku (telo) dimenziju ljudskog postojanja. Verujući da je ljudska duša besmrtna, mnogi Grci potcenili su važnost svoga tela. Budući da je telo privremeno i da vremenom umire, smatrano je manje važnim od večne duše.

U stvari, u jednom od najpoznatijih antičkih tekstova, Platon opisuje svog učitelja Sokrata, koji je na samrti, kako dugo i rečito govori o tome kako je telo iskvareno i zlo, i da će prilikom smrti njegova besmrtna duša konačno biti slobodna da čini sve ono što joj je telo onemogućavalo do tada.

Biblijsko učenje je, potpuno, radikalno drugačije. Ljudsko telo je posebno Božje delo stvaranja. Bog ga je divno sazdao (Psalam 139,14). Zatim, telo nije razdvojeno od duše. Telo, um i duh su različiti vidovi ljudske ličnosti ili postojanja, a ne nezavisni entiteti. Iz toga sledi da sve što utiče na telo, utiče na um i duh, druga dva međusobno povezana vida ličnosti. Stoga, kad god je Hristos lečio, On nije samo uklanjao rak ili lečio srčana oboljenja; On je menjao fizičko, mentalno i duhovno ljudsko postojanje.

Isus nije lečio samo telo, već celokupnu ličnost. Njegov celovit pristup pokazivao je da je fizičko zdravlje bilo nedeljivo od duhovnog zdravlja. Putem fizičkog isceljenja on je uticao na duhovnu promenu. To je, u velikoj meri, bila konačna svrha. Zašto bi lečio ljude koji bi posle određenog vremena ionako umrli i suočili se sa večnim uništenjem na kraju vremena?

Iako bolest može da bude neposredna posledica grešnih navika, ljudi se često, čak i bebe, razbolevaju bez očiglednog razloga, jer smo svi žrtve palog sveta. Zašto je važno da ne zaboravimo ovu tužnu istinu kada želimo da služimo bolesnima ili onima koji prolaze kroz bolno razdoblje zbog voljenih koji su bolesni?

ISCELJENJE UMA I TELA

Fizičkim isceljenjem i umnim obnovljenjem Isus je stvarao učenike. Često su oni, koji su se Isusu obraćali za pomoć болоvali i od mentalnih i fizičkih bolesti. Fizička obnova sama za sebe nikada nije bila krajnji cilj. Konačni cilj uvek je bio stvaranje učenika. Izlečenje može da pruži dvadeset, pedeset, možda sedamdeset i pet dodatnih kvalitetnih godina života. Učenje nudi večni život sa Hristom.

U Jevandelju po Luki 8,26-39. obuzeti čovek iz okoline gadarinske molio je da se pridruži Isusu. Umesto toga, Hristos mu je naložio da evangelizira svoju porodicu i sugrađane. Pošto je bio tako čudesno izlečen, postao je moćan svedok za Isusa.

Proučite tekstove u Jevandelju po Mateju 6,19-34; 1. Petrovoj 5,7; 2. Korinćanima 4,7-10; Filibljanima 4,4-9; 1. Jovanovoj 3,20-22. Kako načela spomenuta u ovim stihovima olakšavaju nemir, krivicu i sramotu koji su uzroci mnogih mentalnih bolesti?

Fizička bolest ponekad je prouzrokovana mentalnim uzrocima. Veza između uma i tela dobro je ispitana u medicinskoj nauci. Nemir izaziva stomadne probleme. Briga izaziva poremećaje u spavanju. Nekontrolisani gnev dovodi do srčanih oboljenja. Poučavanje ljudi o načelima mentalnog zdravlja treba da naglasi važnost poverenja u Boga, koji ih uvodi u ličnu duhovnu posvećenost i puninu učenja.

»Svaki dan ima svoje terete, svoje brige i nevolje; kada se sretne, koliko smo spremni da govorimo o svojim teškoćama i iskušenjima. Toliko nam se nevolja nameće, tolikim strahovima povlađujemo, tolike terete nespokojsstva nosimo, da bi neko mogao da pretpostavi da nemamo Spasitelja koji je sažaljiv i koji nas voli, i koji je spreman da sluša iskanja i da nam u svako doba pruži brzu pomoć u nevolji.« (Elen Vajt, Put Hristu, str. 121 original)

Iako hodanje sa Gospodom nije garancija dobrog zdravlja, nema sumnje da mir u umu koji proizilazi iz poznavanja Gospoda može, čak i u fizičkom smislu, da ima pozitivan uticaj na nas. Na koje praktične načine možemo da usvojimo načela iz današnje lekcije i primenimo ih u sopstvenom životu, naročito ako smo skloni brizi?

VASKRSENJE I ŽIVOT

U svetu u kome smrt uvek ima poslednju reč, bar zasada, koju veliku nadu pronalazimo u sledećim stihovima? Luka 7,11-17; Marko 5,21-43; Jovan 11,37-44.

Političari, zabavljači i sportisti moraju obavezno da ponude nešto da bi stekli podršku ljudi. Političari često daju prazna i neverovatna obećanja kojima privlače mase. Zabavljači koriste svoje sposobnosti da probude osećanja i ostvare povezanost sa publikom. Sportisti zadivljuju mnoštvo svojim fizičkim sposobnostima. Zatim tu su tu i zavidni posmatrači koji žele da poseduju takve veštine.

Šta Isus nudi? Da smanji nezaposlenost? Poveća plate? Zadivljujuće veštine baratanja loptom? Neverovatne glasovne mogućnosti? Izvođenja koja dovode gledaoce do suza? Umesto toga Isus nudi nešto što niko na svetu ne može: večni život u novom svetu. Šta je važnije u poređenju sa tim?

Dok nam reklame na televiziji vređaju inteligenciju svojim isuviše preteranim da bi bilo istinitim ponudama, Isus očigledno prevazilazi njihova preterivanja svojom najboljom životnom ponudom: besplatnim večnim životom bez ikakve naplate za transport i isporuku! Nevernici bi nesumnjivo ismejali takvu neponovljivu ponudu. Konkurenti bi proizveli jeftinu imitaciju (sotonina ideja o besmrtnoj duši). Mogući kupci bi oprezno ispitili da li je sve što se tvrdi u ponudi tačno. Isus je pružio tri poznata dokaza da odgovori nevernicim, raskrinka imitacije, i zadovolji iskrene tragače. Jairova kćer, udovičin sin, i, konačno, Lazar dokazali su da je ta isuviše dobra ponuda bila istinita, prava. Bolest i nesreće mogu u početku da nadvladaju, ali večni život na kraju će odneti pobedu. Isceljenje se neće dogoditi svaki put kada zatražimo, ali večni život je zagaranтован svima koji prihvate Isusa za svog Spasitelja.

Isto je i danas sa nama. Kao što znamo, izlečenje se mnogo puta jednostavno ne ostvari onako kako mi želimo. Ljudi pate, ponekad i godinama, od iscrpljujućih i bolnih bolesti, koje ne samo što ne mogu da budu izlečene, već se i pogoršavaju. Ljudi umiru od bolesti, uprkos pomazanju i molitvi. Mi nemamo odgovor zašto u nekim slučajevima nastupi izlečenje, a u drugim ne.

Mada je ono što imamo mnogo bolje čak i od čudesnog isceljenja, a to je obećanje o vaskrsenju u večni život na kraju vremena, kada Isus dođe a »sveci Višnjega preuzmu carstvo, i držaće carstvo navek i doveka«. (Danilo 7,18)

Zašto je to obećanje – obećanje o večnom životu – tako suštinsko i važno za nas? Gde bismo bili bez njega? Da li bismo imali ikakvu nadu bez njega?

HRISTOVO NASLEĐE

Proučite tekstove u Delima 3,1-19; 5,12-16; 9,36-42; 20,7-10; 1. Korinćanima 12,7-9. 28-31; Jakovu 5,13-16. Kako savremeni hrišćani treba da ocene važnost isceliteljske službe u novozavetnoj Crkvi?

Učenici iz prvog veka bili su neposredni svedoci ispunjenja Hristovog obećanja da će videti »veća dela od ovih«. (Jovan 1,50, uporedi: Jovan 5,20; 14,12) Čudesna izlečenja i vaskrsenja pratila su službu prvih, najistaknutijih hrišćanskih učenika: Petra i Pavla. Ti događaji odigrali su značajnu ulogu u rastu rane Crkve. Božje večno prisustvo, označeno čudesnim izlečenjima, uticalo je na hiljade verskih vođa da prihvate Isusa. Njihovi vernici su ih u tome sledili.

Ponekad su novi učenici pogrešno shvatali božanske namere. Simon je pokušao da kupi čudesnu silu, otkrivajući tako sebične pobude (Dela 8,9-25). Većina je, međutim, prepoznala da je važnost tih neverovatnih čuda u tome što otkrivaju Božje prisustvo među njima. Ovi prikazi božanske sile pružili su dokaz da Bog postoji i da je dostojan njihove hvale.

Iako se Hristos vazneo na Nebo, mnoštvo Ga je i dalje sledilo kroz službu Njegovih učenika. Oni su nastavili misiju koju je Isus započeo. Ispunjavali su viziju koju je Hristos podelio sa njima.

Zdravlje je bez sumnje bilo stalna briga i služba isceljenja stalna obaveza Hristove crkve. Isceljenje je ubrojano među duhovne darove. Uputstva za pružanje Božje isceljujuće blagodati onima koji su pogođeni bolešću zapisana su u Svetom pismu. Ti darovi koristiće vernicima do Hristovog drugog dolaska, kada će ih Njegovo lično prisustvo učiniti nepotrebnim. Crkvena istorija beleži posvećenost vernika zdravstvenoj službi tokom različitih vremenskih perioda. Ublažavanje ljudske patnje bila je važna pobuda. Međutim, drugi su prepoznali službu isceljenja kao prvi korak u upoznavanju čitavog Jevanđelja.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte tekstove u Jevanđelju po Luki 18,35-43; 13,10-17; 14,1-6; Jovanu 6,1,2; Marku 6,5-7; 6,54-56; 7,31-37; 8,22-26; Mateju 8,1-19; 12,15-23; poglavlja »Naš primer«, str. 17-21, i »Iscljenje duše«, str. 73-85. u knjizi Elen Vajt U potrazi za boljim životom.

»Oduzeti je u Hristu našao iscljenje i duše i tela. Njemu je bilo potrebno zdravlje duše da bi mogao da ceni zdravlje tela. Hristos je morao da da zdravlje umu i očisti dušu od greha pre nego što je mogao da izleči telesnu bolest. Ova pouka ne sme se zanemariti. Danas ima hiljade onih koji pate od telesnih bolesti koji, kao i oduzeti, čeznu za veću 'oprošteni su ti gresi'. Temelj njihovih bolesti je teret greha sa svojim nemirod i neudovoljenim željama. Oni ne mogu da nadu izlečenje, dok ne dođu Isclitelju duše. Mir koji jedino On može da da, obnoviće snagu uma i zdravlje tela...

Kada se vratio svojoj porodici, noseći sa lakoćom ležaj na kome je pre kratkog vremena polako odnesen iz njihove sredine, u domu oduzetog nastalo je veliko veselje... Iz ovog doma uzdizala se radosna zahvalnost i Bog se proslavio u svome Sinu koji je obnovio nadu beznadežnom i snagu bolesnom. Ovaj čovek i njegova porodica bili su spremni da svoj život polože za Isusa.« (Elen Vajt, U potrazi za boljim životom, str. 77,79 original)

ZA RAZGOVOR:

- 1. Kako zdravstvena služba može da otvori srce i um, koji su inače zatvoreni za Jevanđelje? Kako hrišćani mogu da se sačuvaju od pogrešnog shvatanja da je izlečenje krajnji cilj?**
- 2. Kako crkve koje nisu povezane sa bolnicama mogu da učestvuju u službi iscljenja? Kako hrišćani uključeni u službu iscljenja mogu da izbegnu da u javnosti budu povezani sa takozvanim iscliteljima verom?**
- 3. Šta možemo da kažemo budućim učenicima koji, čitajući o izlečenjima u Bibliji, dođu u našu crkvu ili bolnicu u potrazi za isclenjem koje se ne događa? Koje bismo im odgovore dali? Koje odgovore možemo dati sebi, dok pokušavamo da razumemo takve prilike? Možemo li da pronademo u Bibliji odgovore koji nam mogu pomoći u takvim slučajevima?**

POUČAVANJE »OBIČNIH«

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 2,21-28; Matej 15,32-39; Matej 16,13-17; Luka 12,6.7; 13,1-5; Jakov 2,1-9.

Tekst za pamćenje: »I hodeći pokraj mora vidje Simona, i Andriju brata njegova gdje bacaju mreže u more; jer bijahu ribari. I reče im Isus: Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim. I odmah ostavivši mreže svoje pođoše za Njim.« (Marko 1,16-18)

Hristova smrt sve nas je učinila jednakima: pokazala je da smo svi grešnici kojima je potrebna Božja milost. U svetlosti krsta ruše se etničke, političke, ekonomske i društvene barijere. Iako, ponekad, u radu za druge, zaboravljamo ovu važnu istinu, i posebno težimo da dosegamo one koje smatramo »vrednim poštovanja« ili »velikim« u očima sveta.

To nije slučaj sa Isusom, koji je uvideo besmisao i prazninu svetske veličine i časti. U stvari, u mnogo slučajeva, upravo su »najuspešniji« ljudi – fariseji na dobrom položaju, bogati sadukeji, pripadnici rimske aristokratije – bili ti koji su Mu zadavali najviše problema. Za razliku od njih, »obični« ljudi – stolari, ribari, zemljoradnici, domaćice, pastiri, vojnici i sluge – okupljali su se oko Njega i prihvatili Ga.

SKROMNI POČECI

Pročitajte tekstove u Jevandelju po Luki 2,21-28; Marku 6,2-4 i 3. Mojsijevoj 12,8. Šta ovi stihovi govore o ekonomskom položaju porodice u kojoj je Isus rođen? Kako je taj položaj uticao na Njegovu službu?

Josifova i Marijina žrtva paljenica i žrtva za greh jasno ukazuju da su pripadali siromašnoj grupi ljudi. Ova tradicija potiče iz zakona zabeleženog u 3. Mojsijevoj 12,8. po kome se od roditelja zahtevalo da prinesu jagnje na žrtvu. Međutim, iz saosećanja prema siromašnima bili su mogući izuzeci. Grlice ili golubovi mogli su biti prineseni kao zamena ukoliko su roditelji siromašni. Tako je od samog početka – od rođenja u štalici do prinesenih žrtava u Hramu od strane Njegovih roditelja – Isus prikazan kao neko ko je prihvatio ljudsku prirodu u domu siromašnih i »običnih« ljudi. U stvari, arheološki dokazi, takođe, ukazuju da je grad Nazaret, u kome je Isus proveo svoje detinjstvo, bio prilično siromašan i nevažan grad. Iako je drvodelja bilo časno zanimanje, ono ga sigurno nije svrstalo među »elitu«.

»Isusovi roditelji bili su siromašni i zavisili su od svakodnevnog mukotrpnog rada. Bio je upoznat sa siromaštvom, samoodricanjem i oskudicom. Ovo iskustvo bilo je Njegova zaštita. U Njegovom marljivom životu nije bilo trenutaka dokolice da pozovu iskušenje. Nije bilo besciljnih časova koji bi otvarali vrata poročnom druženju. Koliko je god bilo moguće, On je zatvarao vrata kušaču. Ni zarada, ni zadovoljstvo, ni odobravanje, ni prekora nisu Ga mogli navesti da pristane na rđavo delo. Bio je mudar da prepozna zlo, a jak da mu se odupre.« (Elen Vajt, Čeznja vekova, str. 72 original)

Tvorac svega stvorenog (vidi Jovan 1,1-3) došao je među ljude, ne samo kao ljudsko biće, beba, što je samo po sebi zadivljujuće, već kao član siromašne porodice! Kakav stav treba da imamo prema nečemu tako neverovatnom? Koji je jedini stav koji treba da zauzmemo?

PROMENA »OBIČNIH«

Pročitajte tekstove u Jevandlju po Jovanu 2,1-11. i Mateju 15,32-39. Kako je Isus koristio jednostavne, svakodneвне želje i potrebe da stvara nove učenike i promeni njihov život?

»Obični« ljudi imaju iste telesne, emocionalne i društvene želje. Potrebna im je telesna hrana, značaj sopstvene ličnosti i prijateljstvo. Isus je razumeo te potrebe. Različite društvene prilike pružale su Mu mogućnost da dosegne ljude kroz te sveopšte želje.

Isus je pretvarao vodu u bezalkoholno vino, ili ribare u propovednike (Marko 1,16-18), On je mogao da pretvori obično u izuzetno. Prisutni su, međutim, u takvim prilikama često dovodili u pitanje Njegovo poreklo i obrazovanje (Marko 6,3). Bilo im je neobično što je Isus sve to činio bez ikakvog razmetanja. Budući da su čeznuli samo za nečim posebnim, zanemarili su ono što su smatrali običnim i tako pretrpeli večni gubitak.

Isus je često pozivao ljude koji su smatrani običnim, zato što nisu osećali samodovoljnost i bili spremni da se u potpunosti oslone na Boga, kada je njihov uspeh u pitanju. Ljudi često zbog svojih talenata, sposobnosti i dostignuća ne mogu da osete potrebu za nečim većim od sebe samih. Kakva užasna obmana! Mnogi među Hristovim savremenikima imali su visoko obrazovanje, društveni položaj ili bogatstvo. Ipak, njihova imena davno su zaboravljena. Zapamćeni su obični ljudi – zemljoradnici, ribari, stolari, pastiri, grnčari, domaćice, sluge – oni koji su preobraženi u neverovatne svedoke za Hrista.

Svi smo ponekad oduševljeni veoma bogatim i uspešnim ljudima, zar ne? Da li se i vama to dogodilo? Kako možete da cenite sve ljude, bez obzira na njihov status, slavu ili bogatstvo?

POZIV RIBARU SA MNOŠTVOM MANA

Petar se u Novom zavetu ističe kao jedan od najuticajnijih učenika. U stvari, on je postao jedan od najuticajnijih ljudi u čitavoj ljudskoj istoriji. Ponovo je reč u promeni »običnog« u izuzetno!

Pročitajte sledeće tekstove. Koliko oni pomažu da razumemo kako je Petar, uprkos velikim pogreškama, doživeo tako izuzetnu promenu?

Luka 5,1-11. Šta je Petar ovde rekao i time pokazao da je bio svestan svoje potrebe za Isusom? Zašto je važno da tu osobinu negujemo u ličnom životu?

Matej 16,13-17. Koliko ovi stihovi govore o Petru i njegovoj otvorenosti za uticaj Svetog Duha?

Matej 26,75. Kakav uvid iz ovog teksta imamo u Petrov život i u to kako je Bog mogao da ga upotebi?

Isus je, bez sumnje, proveo dosta vremena sa Petrom, koji je doživeo mnoga i velika iskustva sa Njim. Iako je bio samo »običan« ribar sa mnoštvom slabosti, posle vremena provedenog sa Isusom, Petar je doživeo korenitu promenu – čak i posle nekih teških grešaka, kao onda kada se tri puta odrekao Isusa, a to mu je Isus rekao da će učiniti.

Iako se mnogi sporni trenuci javljaju u priči o Petru, u trenutku kada je shvatio ko je Isus, postao je svestan svojih slabosti i priznao ih. Tako je Isus strpljivim radom promenio Petrov karakter pun mana u ličnost koja je uticala na tok istorije.

Zašto moramo da budemo pažljivi u donošenju suda o onima za koje smatramo da ne mogu biti spaseni? Zašto to tako lako činimo?

NEBESKA PROCENA

Jedan evanđelista je jednom prilikom slavio (verovatno se hvalio) što su na njegovim predavanjima prisustvovali ljudi iz višeg društvenog staleža. (Nadamo se da bi isto tako slavio i zbog prisustva »običnih« ljudi.)

Međutim, Hristos nije pravio nikakve klasne razlike; nikoga nije smatrao »običnim«; svi su bili izuzetak. Zato nas ne iznenađuje što je Isus dosegao mnoštvo svakodnevnim ilustracijama i jednostavnim govorom. Ništa u Njegovom ponašanju nije ukazivalo da je iko isključen iz Njegove brige. Oni koji u današnje vreme stvaraju učenike moraju isto tako da budu pažljivi da u radu za Boga ne odaju utisak da nekoga cene više od drugih.

Pročitajte tekstove u Jevanđelju po Luki 12,6.7; 13,1-5; Mateju 6,25-30. Kako nas ovi tekstovi uče o vrednosti svakog čoveka? Lako je reći da verujemo u to, ali kako ipak možemo da pravimo razlike koje je univerzalnost Krsta zauvek izbrisala?

Najjeftinije ptice koje su se prodavale na pijaci bili su vrapci. Par vrabaca je mogao da bude kupljen za jedan asarion, najmanji bakarni novčić, koji je imao veoma malu vrednost. Ali, beznačajni vrapci nisu bili zaboravljeni na Nebu.

Koliko više je to slučaj sa ljudima, onima za koje je Isus umro? Hristos je umro za nas, ne za ptice. Krst potvrđuje »beskrajnu vrednost« svakog ljudskog bića, što prevazilazi našu moć shvatanja, bez obzira na njen ili njegov status u životu – status koji često nije ništa više do ljudska zamisao koja se temelji na idejama i karakteristikama koje su na Nebu beznačajne, ili čak suprotne nebeskim načelima.

Elen Vajt je zapisala: »Hristos bi umro za jednu dušu, da bi ona mogla živeti kroz večna vremena.« (Testimonies for the church, vol. 8, str. 73) Jednu dušu! Razmišljajte o ovoj neverovatnoj misli. Kako ona treba da utiče na to kako vidimo ne samo druge, već i sebe?

Možda je najprivlačnija društvena karakteristika ranog hrišćanstva bila odsustvo klasnih razlika. Zidovi koji su razdvajali ljude srušili su se pod uticajem Jevandjelja. Obična osoba pobeđivala je u Hristu. Hristos je menjao obično u izuzetno. Stolari, carinici, kamenoresci, kraljice, sluge, sveštenici, Grci, Rimljani, muškarci, žene, bogati, siromašni, svi su postali jednaki u Hristovom carstvu milosti. Hrišćanska zajednica zaista treba da bude »besklasno društvo«.

Šta nas svaki od narednih tekstova uči o jednakosti? Uzimajući u obzir kulturnu pozadinu vremena u kome su živeli biblijski pisci, zašto nije bilo lako razumeti taj osnovni koncept?

Galatima 3,28.29.

Jakov 2,1-9.

---

1. Petrova 1,17; 2,9.

---

1. Jovanova 3,16-19.

Pročitajte tekstove u Delima 2,43-47; 4,32-37. Kako su prvi hrišćani u praksi primenjivali načela univerzalnog prihvatanja? Kako je ideja da Bog voli obične, svakidašnje ljude uticala na veliko širenje ranog hrišćanstva? Upitajmo se, takođe, koliko uspešno, pojedinačno i zajednički, primenjujemo ova načela u službi svetima? Šta nas sprečava da budemo još bolji u toj važnoj oblasti rada?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlje »Životno delo«, str. 269.270. u knjizi Elen Vajt Vaspitanje i »U radu za srednje slojeve«, str. 564-566. u knjizi Elen Vajt Evangelizam.

»U završnom radu na propovedanju Jevandelja, pred nama je nepregledno polje koje treba obraditi; više nego ikada pre, delo mora da stekne pomagače iz redova običnih ljudi. Mladi i stari biće pozvani s polja, iz vinograda i radionica, i Učitelj će ih poslati da objave Njegovu vest. Mnogi među njima imali su malo mogućnosti da se obrazuju; ali Hristos prepoznaje u njima osobine koje ih čine sposobnim da ispune Njegovu nameru. Ako od srca pregnu na rad i nastave da uče, On će ih osposobiti da rade za Njega.« (Elen Vajt, Vaspitanje, str. 269.270)

ZA RAZGOVOR:

- 1. Zašto je Isus bio tako uspešan u okupljanju učenika među običnim ljudima? Zašto Njegova vest nije isto tako spremno prihvaćena među bogatima i pripadnicima društvene elite? Kako je Isusovo skromno poreklo doprinelo Njegovom uspehu u dosezanju srca i uma običnih ljudi? Koliko bi uspešan Isus bio u dosezanju običnih ljudi da je živeo na zemlji kao princ ili bogati posednik?**
- 2. Pročitajte zajedno u razredu 1. Korinćanima 1,26-29. Koje ideje su ključne u ovom tekstu? Pročitajte pažljivo tekst u kome Pavle kaže da je Bog izabrao »slabo pred svijetom da posrami jako«. Šta to znači? Kako kao hrišćani možemo da razumemo tu neverovatnu ideju? Šta nam ovi stihovi govore o tragičnoj izopačenosti ovoga sveta? Kako možemo biti sigurni da i sami nećemo imati udela u njegovoj pokvarenosti?**
- 3. Šta kao razred možemo da učinimo da budemo od koristi običnim ljudima? Zašto oni koji šire Jevandelje među ljudima treba više da se posvete praktičnijim temama od teorijskih, naročito kada žele da dosegnu ljude koji pate i kojima je potrebna pomoć?**

ISUS I DRUŠTVENO ODBAČENI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 21,28-32; Jovan 8,1-11; Marko 5,1-20; Jovan 4,5-32; Matej 9,9-13.

Tekst za pamćenje: »A žena ostavi sudove svoje i otide u grad i reče ljudima: Hodite da vidite Čovjeka koji mi kaza sve što sam učinila, da nije to Hristos?« (Jovan 4,28.29)

Mlada žena – sa veoma tužnom i teškom životnom pričom (između ostalog, dvoje vanbračne dece rodila je do svoje petnaeste godine) – bila je u zatvoru, čekajući suđenje zato što je ubila socijalnog radnika koji je došao da joj oduzme bebu, jedinu osobu čiju je ljubav dotada mogla da oseti.

Bez majke, oca, supruga, rođaka, čak i prijatelja, sama se suočavala sa strašnom budućnošću. Međutim, tokom nekoliko poseta pastora ova beznadežna mlada žena naučila je da je – uprkos svim greškama, uprkos očajnoj situaciji u kojoj se našla, i uprkos svemu što ju je čekalo – Hristos je voli i prašta joj. Bez obzira kako je društvo posmatralo ovu mladu ženu, ona je upoznala Božju večnu ljubav. Ova društveno odbačena osoba otkrila je smisao i cilj u Gospodu, čija ljubav i prihvatanje prevazilazi sve društvene norme i običaje, čak i one »dobre«.

LJUDI SA DNA DRUŠTVENE LESTVICE

Društva su uspostavila hijerarhiju. Bogati ili obrazovani ljudi obično zauzimaju najviše položaje. Moralni građani, »obični« ljudi, obično zauzimaju mesta u sredini društvene lestvice. Zatim su tu i ljudi sa društvenog dna kao što su prostitutke, zavisnici, kriminalci, beskućnici i drugi. Tokom Hristovog vremena toj grupi su pripadali gubavci i carinici.

Pročitajte tekstove u Jevandelju po Mateju 21,28-32 i Luki 15,1-10. Šta ovi tekstovi govore o Hristovom stavu prema društveno odbačenim osobama?

Šta se dogodilo, zašto je društveno odbačene osobe stavio ispred samopravednih? Šta su ljudi sa dna društvene lestvice shvatili što društvena elita često nije uspevala? Zašto je Isus imao više uspeha u radu sa nižim nego u višim društvenim slojevima?

Iako ogrubeli od grešnih zadovoljstava, i ponekad odvojene spoljašnosti, ipak je bilo lakše dosegnuti društveno odbačene nego ponosnu, oholu, samopravednu elitu. Često, ispod hvalisanja odbačenih leži emocionalna praznina zbog nedostatka samopoštovanja. Naročito tokom tinejdžerskih godina, takvi ljudi otvoreno se bune, uporno pokušavajući da izgrade lični identitet da bi uklonili nesigurnost koju osećaju. Taj identitet se izgrađuje u suprotnosti sa željama onih koji predstavljaju autoritet (često roditelji) toj osobi.

Isus nije ulagao napore da uništi njihovo već umanjeno osećanje samopoštovanja. Umesto toga, On je obnavljao osećanje lične vrednosti. Izgradio je taj temelj stalnim pružanjem ljubavi i prihvatanjem društveno odbačenih, čija su se srca topila pod uticajem Hristovog toplog i nežnog prihvatanja.

Kakav je vaš stav prema onima koje društvo smatra izopštenima? Budite poštteni: zar u mnogo slučajeva, ne osećate određenu nadmoć u odnosu na njih? Ako je tako, razmislite o posledicama takvih osećanja?

Pročitajte tekst u Jevandelju po Jovanu 8,1-11. Kako nas ovaj tekst uči o Isusu i osobama koje je društvo odbacilo?

Nakon duhovnog osveženja koje je primio na skrovitom mestu na Maslinskoj gori, Isus se vratio u Hram. Mnoštvo se okupilo u Njegovoj blizini. Dok je propovedao, fariseji su silom doveli ženu preljubicu pred Njega. Počeli su da Mu postavljaju pitanja u vezi sa Mojsijevim zakonom koji govori o preljubi i koji za to delo propisuje smrtnu kaznu. Isus je znao da je to ispitivanje bilo neiskreno. Želeli su da Mu postave zamku, a ne da saznaju istinu. Glavna presuda sudske vlasti (smrtna kazna) bila je povučena iz jevrejskih sudnica. Jevrejske vođe smatrali su da će Hristovo poštovanje jevrejskih zakona biti ugroženo ako se javno usprotivi kamenovanju grešnice. U suprotnom, ako podrži pogubljenje, optužili bi Ga da je prekršio rimski zakon.

Ova bespomoćna, ali kriva žena našla se u političkoj zaveri jevrejskih vođa. Budući da nije bila upoznata sa Isusovom službom, nije mogla da zna za Njegovu milostivu prirodu. Iako se činilo da će izgovoriti smrtnu presudu, On je započeo svoju izjavu nezaboravnim rečima: »Koji je među vama bez greha...«

Ove reči su stavile obe strane u isti položaj. Bezgrešni ljudi mogli su da iskoriste vlast i bez milosti izvrše kaznu. Grešni ljudi su na neki način imali obavezu da budu milostivi. Međutim, osim Isusa, među prisutnima nije bilo ljudi bez greha. Verske vođe polako su se razišle, a ova društvena izgnanica, kriva koliko je mogla biti, dobila je milost.

»U činu opraštanja ovoj ženi i hrabrenju da živi boljim životom, Isusov karakter odsjajuje lepotom savršene pravde. Iako ne prikriva greh, niti smanjuje osećanje krivice, On ipak ne želi da osudi, već da spase. Svet je za ovu zabludelu ženu imao samo podsmeħ i prezir, ali Isus je izgovorio reči utehe i nade.« (Elen Vajt, Čeznja vekova, str. 462 original)

Iako Elen Vajt opisuje detalje o zaveri u kojoj se našla ova žena, ona je, ipak, bila preljubnica, uhvaćena »na delu«. Spletkarenje vođa nije promenilo tu činjenicu. Pa ipak, bilo joj je oprašteno. Kako možemo i mi da pokažemo milost, čak i prema krivcima, a da pritome ne »prikrivamo« greh?

ONI KOJI SU NAJNIŽE PALI

Pročitajte tekst u Jevandelju po Marku 5,1-20. Uporedite priliku u kojoj se našao ovaj čovek sa položajem beskućnika u današnjem svetu. Uporedite njegov opis sa mentalno obolelim osobama. Koje sličnosti i razlike postoje? Kako se savremeno društvo ophodi prema ljudima koji boluju od neke mentalne bolesti? Kako objašnjavate Isusov nalog izlećenome da javno govori o ovom događaju, iako je stalno savetovao druge da zadrže sve u tajnosti?

Gledajući iz našeg ugla danas, teško je zamisliti da se neko nalazio u tako teškom stanju i da je živio na groblju. Iako neki tvrde da je čovek bio samo lud, tekst nam govori drugačije. (Pored toga, kako se ta ideja uklapa sa onim što se dogodio svinjama?)

Ono što je ključno u ovoj priči jeste da niko, bez obzira koliko ponižen – zato što je obuzet demonima, mentalno bolestan, zavisnik od droge, ili bilo šta drugo – ne treba da bude odbačen. U nekim slučajevima je potrebna profesionalna pomoć, i treba je pružiti kad god je to moguće.

Kao hrišćani ne smemo da zaboravimo da je Hristos umro za sve, i da čak i oni za koje smatramo da im ne možemo pomoći ipak zaslužuju milost, poštovanje i ljubaznost. Pored toga, ko smo mi da nekoga proglasimo beznadežnim slučajem i smatramo da je izvan Božje sile? Sa naše tačke gledišta stvari mogu izgledati loše, ali sa Božje svako ljudsko biće ima bezgraničnu vrednost. Da nije bilo krsta svi naši slučajevi bili bi beznadežni, a to je veoma važno da zapamtimo, kada se susrećemo sa bolesnim i poremećenim osobama.

Razmislite da li poznajete neke ljude koji se nalaze u zaista rđavom mentalnom, duhovnom ili fizičkom stanju i zbog čega. Pokušajte da ih posmatrate onako kako ih posmatra Bog pun bezuslovne ljubavi. Pored molitve, šta još možete da uradite da im pomognete u njihovim potrebama i otkrijte im Božju ljubav?

ŽENA NA STUDENCU

Proučite tekst u Jevandelju po Jovanu 4,5-32. a zatim odgovorite na sledeća pitanja:

1. Koje društvene običaje je Isus prekršio, i zašto? Šta nam to govori o »društvenim običajima« i kakav stav treba da zauzmemo prema njima, kada ometaju svedočenje? Koji društveni običaji vas sprečavaju u svedočenju drugima?

---

2. Na koji način je Isus suočio ženu sa njenim grešnim životom? Koje pouke možemo da izvučemo iz Njegovog pristupka?

---

3. Šta ova priča otkriva o predrasudama Isusovih učenika? Zapitajmo sebe, kada i mi činimo istu grešku?

---

4. Iako je na nju ostavila dubok utisak činjenica da Isus zna da je vodila nedoličan način života, šta je žena rekla u svom svedočenju što je pokazalo da je i dalje imala neke neduomice o tome ko je Isus? Koje pouke možemo izvući iz toga o našoj potrebi da iskažemo strpljenje u radu za druge?

CARINICI I GREŠNICI

Teško je zamisliti kako bi naš svet izgledao da nije došlo do pojave greha. Lepota prirode, čak i posle toliko hiljada godina, i dalje svedoči o Božjoj veličini, sili i dobroti. Naši grehom zamagljeni umovi teško da mogu da shvate kakvo bi čovečanstvo i međuljudski odnosi bili da naš svet nije pao. Jedno je sigurno, a to je da klasnih razlika, predrasuda, kulturnih i etničkih prepreka, koje utiču na svako društvo i kulturu, ne bi postojali.

Žalosno je to što te granice neće nestati pre Hristovog povratka. Naprotiv, kako svet u kome živimo bude postajao sve gori, nema sumnje da će i te prepreke, takođe, postati još gore. Kao hrišćani, međutim, moramo da učinimo sve što je u našoj moći da nađemo način da prevaziđemo te granice koje su prouzrokovale tako mnogo bola i patnje u svetu, naročito onima koje društvo odbacuje kao najveće izopštenike.

Pročitajte tekst u Jevandelju po Mateju 9,9-13. Na koji način je u ovom tekstu Hristovim rečima i delima prikazano pravo hrišćanstvo? Posebno se usredsredite na Njegove reči, uzete iz Starog zaveta: »Jer je Meni milost mila, a ne žrtva.« (Osija 6,6) Zašto moramo biti pažljivi da ne usvojimo neke stavove koje Isus ovde oštro osuđuje – naročito zato što smo svi do nekog stepena pripadnici određenog društva, i ujedno pod uticajem predrasuda i društvenih prepreka koje su deo svakoga društva?

»Fariseji su posmatrali Hrista kako sedi i jede sa carinicima i grešnicima. Bio je smiren, pribran, ljubazan, učtiv i prijateljski raspoložen. Iako su mogli samo da se dive takvom prizoru, oni nisu mogli da ga podnesu, jer je takvo ponašanje bilo toliko različito od onoga što bi oni uradili. Oholi fariseji veličali su sami sebe, a prezirali one koji nisu bili blagosloveni takvim prednostima i videlom kao oni. Gajili su mržnju i netrpeljivost prema carinicima i grešnicima. Ipak, u Božjim očima njihov greh je bio veći. Nebeska svetlost je obasjavala njihov put, govoreći: 'Ovo je put, idite njim', ali oni su odbili taj dar.« (Elen Vajt, The SDA Bible Commentary, vol.5, str. 1088)

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte sledeća poglavlja u knjizi Elen Vajt Čeznja vekova: »Na Jakovljevom izvoru«, str. 183-195; »Ćuti, prestani«, str. 333-341; »Među zamkama«, str. 460-462; i poglavlja u knjizi Elen Vajt U potrazi za boljim životom: »Pomoć kušanima«, str. 161-169; »Rad za neumerene«, str. 171-182; »Pomoć nezaposlenima i beskućnicima«, str. 183-200.

»Jedina grupa koju On nikada nije štitorio bili su oni koji su u svom samopoštovanju stajali po strani i sa prezrenjem gledali na druge...

U onima koji su pali treba probuditi saznanje da za njih nije prekasno da postanu dobri ljudi. Hristos je počastvovao čoveka svojim poverenjem i tako čoveku ukazao poštovanje koje mu pripada. Čak i sa onima koji su najniže pali, On postupa sa poštovanjem. Dodir sa neprijateljstvom, pokvarenošću i nečistotom, Hristu je stalno nanosio bol, ali On nikada nije izgovorio nijedan izraz kojim bi pokazao da su Njegova osećanja zadobila udarac, a da je Njegov istančani ukus povređen. On sa nežnošću punom sažaljenja prima sva ljudska bića, bez obzira na njihove rđave navike, čvrste predrasude ili strasti koje su ovladale njima. Kada imamo udeo u Njegovom Duhu, posmatračemo sve ljude kao braću koja imaju slična iskušenja, koji često padaju i bore se da opet ustanu, koji u sukobu sa obeshrabrenjima i teškoćama žarko žele saučešće i pomoć. Tada ćemo ih upoznati i nećemo ih obeshrabriti ili odbiti, već u njihovim srcima probuditi nadu.« (Elen Vajt, U potrazi za boljim životom, str. 164,165 original)

ZA RAZGOVOR:

- 1. Koje lične stavove je potrebno da promenite da biste postali uspešni svedoci odbačenima od društva? Šta u praktičnom smislu vernici treba da promene da bi Crkva bila uspešnija? Kako savremeni hrišćani treba da izgrade razumna očekivanja kada rade za one koji se smatraju najtežim slučajevima?**
- 2. Kako je Isus izbegao da opravda grehe i osudi grešnike? Na koji način je Hristos ulivanjem poverenja i pružanjem ohrabrenja promenio smer silazne putanje onih koje je društvo odbacilo? Budući da su društveno odbačene osobe bile sumnjičave prema verskim vođama, kako je Isus uspeo da se ti mogući učenici osećaju prijatno u Njegovom društvu?**
- 3. Koje prepreke stoje između društveno izopštenih ljudi i vaše crkve? Kako te granice mogu da budu uklonjene?**

SA BOGATIMA I POZNATIMA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 5. Mojsijeva 8,17.18; 1. Mojsijeva 13,5.6; Jovan 3,1-15; Luka 19,1-10; Marko 4,18.19; Matej 19,16-26.

Tekst za pamćenje: »Jer je korijen svijiu zala srebroljublje kojemu neki predavši se zadoše od vjere i na sebe navukoše muke velike.« (1. Timotiju 6,10)

Kaže se da ljudi troše novac koji nemaju, za stvari koje im nisu potrebne, da bi ostavili utisak na ljude koje ne vole.

Možemo raspravljati o tome koliko je ova izjava istinita, ali ono što je sigurno jeste da novac može imati snažan uticaj na sve nas. Budući da lične navike u odnosu na novac predstavljaju vrednosti koje jedna osoba ima, novac je u stvari pitanje duhovnosti. Nesumnjivo je to razlog što Biblija mnogo govori o tome.

Slava često prati bogatstvo. Filmske zvezde, poznati sportisti, političari često poseduju oba. Poznate ličnosti vrše uticaj, što je jedan oblik moći. Isus, međutim, nije bio zadivljen ničijim bogatstvom i moći. On je težio da dosegne i takve ljude iz istih razloga kao i sve ostale: On je želeo da imaju ono bogatstvo koje se novcem ne može kupiti.

OBILNO BLAGOSLOVENI

Kao pala ljudska bića, skloni smo ljubomori, naročito prema onima koji imaju više novca nego mi (bez obzira koliko novca već imamo). Biblija, međutim, ne omalovažava bogatstvo ili bogate ljude. Kao i u slučaju mnogih stvari u životu, problemi se ne javljaju zbog samih stvari, već zbog načina na koji se odnosimo prema njima.

Koji nam savet u vezi sa bogatstvom nudi Sveto pismo? 5. Mojsijeva 8,17-18; 1. Mojsijeva 13,5-6; 41,41-43; O Jovu 1,1-3; Danilo 4,28-31. Zašto je bilo važno da Izrailjci ne zaborave odakle potiču njihovi blagoslovi?

Nema sumnje da su ljudi poput Avrama, Josifa, Mardoheja, Jestire, Jezekije, Josije i Josafata bili bogati, ali i duhovni ljudi. Navuhodonosorov primer nam, međutim, pokazuje koja opasnost vreba, kada bogatstvo postane naš idol, što svakom od nas može lako da se dogodi. Suprotno tome, starom Izrailju je priznavanje Božje velikodušnosti, kad je njihovo bogatstvo bilo u pitanju, donosilo duhovne i materijalne blagoslove. Bilo im je izričito naređeno da ne zaborave odakle ti blagoslovi potiču (Dobra pouka za sve nas, zar ne?).

Ukratko, bogatstvo samo po sebi ne ukazuje na duhovno siromaštvo ili ravnodušnost. Bilo je nekih veoma pobožnih i vernih bogatih ljudi, ali i nekih opakih i zlih. U svakom sučaju, potrebu za novcem ne treba da pretvorimo u opsednutost, niti treba da preziremo one koji su bogati. Njima je potrebno spasenje kao i svakome od nas.

Kakav je vaš stav prema bogatim ljudima? Lako je postati ljubomoran, zar ne? Kako možete da prevaziđete ta osećanja i da bogatu osobu posmatrate kao i sve ostale, kao dušu kojoj je potrebno spasonosno znanje o Isusu?

Bogati, poznati ljudi na dobrim položajima nisu plašili Isusa. On nije prezirao, niti se divio ljudima na visokom društvenom položaju. Spasitelj je znao da finansijski napredak ne može da pruži mir, lično zadovoljstvo, stvori značajne međuljudske odnose, ili pronađe pravi smisao. Lako se može dogoditi da bogati budu usamljeniji, nezadovoljniji ili razdražljiviji od najjednostavnijih, najsiromašnijih i najponiznijih hrišćanskih vernika.

Analizirajte Isusov razgovor sa Nikodimom (Jovan 3,1-15). Koji događaji su verovatno pokrenuli Nikodimovo interesovanje za Isusovu vest? (vidi 2, 13-25) Kakvo značenje je imala tama? Šta predstavlja Hristova suštinska poruka upućena Nikodimu?

Nikodim je bio svedok Božje sile i autoriteta koji se otkrio u Isusovoj službi i zato je želeo da Ga sretne, ali u tajnosti. Isus je mogao da ne prihvati taj tajni sastanak, ali ne želeći da iko pogine, spremno je prihvatio tu priliku da dovede Nikodima jedan korak bliže nebeskom carstvu. Nikodimovo siromaštvo je bilo duhovne, a ne materijalne prirode. Iako bogat ovozemaljskim dobrima i na visokom društvenom položaju, bio je gladan duhovne hrane.

Nikodim se protivio bilo kakvom nagoveštaju da je učenim Izrailjcima poput njega potrebno obraćenje. Isus je, međutim, bio uporan, suočavajući Nikodima sa većnim izborom između suda i spasenja. Nikodim je, strahujući da će biti odbačen i ismejan, odbio da prihvati Isusov poziv. Razgovor je naizgled prošao bezuspešno. Međutim, duhovno seme, bilo je posejano, i polako je počelo da niče na tlu njegovog srca.

»Posle Gospodnjeg vaznesenja, kada su se učenici rasejali zbog progonstva, Nikodim je odvažno istupio napred. Upotrebio je svoje bogatstvo podupirući mladu Crkvu za koju su Jevreji očekivali da će biti izbrisana prilikom Hristove smrti. U vreme opasnosti, on koji je bio tako obazriv i sumnjičav, bio je čvrst kao stena, hrabreći veru učenika i dajući sredstva za napredak dela Jevandelja. Oni koji su ga ranije poštovali, sada su mu se rugali i progonili ga. Postao je siromašan u zemaljskim dobrima, ali nije se pokolebao u veri koja se u njemu rodla za vreme noćnog razgovora sa Isusom.« (Elen Vajt, Čeznja vekova, str. 177 original)

BOGATI I NEČASNI

Čast i bogatstvo ne idu uvek zajedno. Iako mnogi zarađuju dosta novca poštenim, napornim i vrednim radom, primajući Božje blagoslove, drugi se opet bave nepoštenim poslovima. Neki zarađuju novac na legalan, ali nemoralan način, jer kao što svi znamo nije sve nemoralno i nelegalno.

Uporedite tekst u Jevanđelju po Mateju 9,10-13. sa tekstem u Jevanđelju po Luki 5,27-32; 19,1-10. Šta je pokrenulo kritike sa kojima se Isus suočio? Kako nas Njegova reakcija na kritike uči o milosti?

Jerihon, mesto u kome je Zakhej živeo, bio je značajno trgovačko središte u kome se nalazila i Irodova palata. Zbog svog geografskog položaja, postao je mesto okupljanja carinske vlasti. Zakhej se lako mogao obogatiti na legalan način kao glavni okružni carinik. Međutim, priča nam kaže da ga je pohlepa nagnala da prekorači zakonske granice. Zeloti patriote prezirali su čak i poštene carinike, jer su ih gledali kao oruđe u rukama rimskih tlačitelja, a naročito su s prezrenjem gledali na nepoštene carinike kao što je bio Zakhej. Matej (Levi) zauzimao je sličan položaj u Kapernaumu, koji je bio pod upravom Iroda Antipe. Pošto su bili oruđa rimske vlasti, smatrani su izdajnicima, ili još gore, izdajnicima lopovima.

Ipak, Hristos se nije dao odvratiti. Suprostavljajući se društvenim ograničenjima, Isus je večerao s njima, i zato primao oštre kritike od sveštenika i običnih građana. Isusovim delovanjem u njihovom životu, ovi prezreni ljudi na kraju bili su privučeni Jevanđelju, dok Matej ne samo da je postao jedan od dvanaestorice učenika, već i pisac Novog zaveta!

Treba da budemo pažljivi kada donosimo sud o duhovnom stanju nekih ljudi. Iako nisu svi gresi isti, a neki su sigurno društveno gori (sa dobrim razlogom) od drugih, svi smo isti pred Bogom, jer nam je svima potrebna Isusova pravda.

Razmislite o nekim poznatim, ali prezrenim (možda s pravom) osobama iz svoje sredine. Zamislite kako bi izgledalo da dobijete priliku da svedočite toj osobi. Da li biste uopšte to želeli? O čemu biste joj govorili?

PREVARA BOGATSTVA

Analizirajte sledeće tekstove: Marko 4,18.19; Luka 1,51-53; 6,22-25; 12,16-21; 16,13. Koje praktične savete sadrže ovi stihovi? Koja duhovna upozorenja nalazimo u njima? Kako vernici mogu da iskoriste ove tekstove da među bogatima stvaraju nove učenike?

Postoji mišljenje da mi ne posedujemo stvari, već da stvari poseduju nas. Budući da je lako biti obuzet materijalnim dobrima, Isus je u prethodnom tekstu uputio opomenu o »prevari bogatstva«.

Razmislite o tome koliko je lako da zbog novca ili trke za njim postanemo slepi za prednosti duhovnog života. Kako je važno da ne zaboravimo tu istinu, dok težimo da desegnemo one koji su već bili zaslepljeni svojim bogatstvom.

U isto vreme, potrebno je da preispitujemo svoj život. Neki ljudi žive kao da će im na sudu biti postavljeno samo jedno pitanje *Koliko si novca zaradio?*

Hristos menja naše pogrešno postavljene životne vrednosti. Materijalna dobra nisu zabranjena, ali moraju biti postavljena na pravo mesto. Ona su Božje oruđe osmišljeno da bude na korist ljudima. Ona postaju blagoslov kada se dele sa drugima, a prokletstvo kada se sebično gomilaju.

Materijalisti, bilo da su bogati ili siromašni, u opasnosti su da žrtvuju večna dobra zbog trenutnih zadovoljstava. Večno zadovoljstvo se zamenjuje prolaznim prohtevima, koji vremenom slabe i postaju nezanimljivi. Ljudi služe ili Bogu ili novcu, nikada oboma. Svako, bio bogat ili siromašan, ne treba da zaboravi: »Jer kakva je korist čovjeku ako zadobije sav svijet, a duši svojoj naudi?« (Marko 8,36)

Ova opomena koja se odnosi na stav prema materijalnim dobrima, važna je za sve vernike, ne samo radi njih samih, već i onih kojima svedoče. Kako bismo mogli da upozorimo bogate o mogućim duhovnim opasnostima, koje bogatstvo može da donese, ako i sami imamo isti problem?

IZLAGANJE OPASNOSTI

Proučite tekst u Jevandelju po Mateju 19,16-26. Koje su duhovne opasnosti otkrivene u ovom tekstu? Kako vernici mogu biti od koristi današnjim »bogatim mladićima«?

Posedovao je obrazovanje, sposobnosti, obilna materijalna sredstva, neospornu moralnost i neograničeno samopoštovanje! Mladi mogući učenik iskreno je tražio Učiteljevu formulu za spasenje. Da li je to Isusu moglo da laska? »Konačno se obraćaju pripadnici više klase!« Očigledno da takvo oduševljenje nije pomutilo Hristovo razmišljanje. Da je ovaj mladić očekivao samo pohvalu, bio bi duboko razočaran. Umesto toga, Hristos je postavio Deset zapovesti kao minimalno merilo poslušnosti. Možda je bogati mladić čestitao sam sebi. Po sopstvenim merilima, on je prešao prvu prepreku. Hristos je, međutim, zahtevao pravедnost koja je prevazilazila ono što su druge verske vođe posedovale. Da li će ti standardi biti sniženi da bi se izašlo u susret ovom kandidatu? Juda bi bio oduševljen. Svako ko se bavio odnosima sa javnošću bio bi presrećan. Zamislite šta bi značilo imati podršku bogatog mladića.

Međutim, preko duhovnih nedostataka nije moguće preći, niti je moguće umanjiti njihov uticaj, jer je Isusova služba sveta. Sporazum se ne može tolerisati. Treba se osloboditi svake sebične sklonosti. Hristos je naglasio tri važna koraka: prodaj sve što imaš, daj sve siromašnima, sledi Me. Ovo je bila duhovno opasna teritorija. Iako mlad, budući učenik je posedovao prilično veliko bogatstvo. Luksuzne kuće, predivni vinogradi, plodna polja, moderna odeća, kolekcije nakita, sluge, stoka, možda brze kočije – sve ovo je možda letelo njegovim umom. Božji uslovi bili su nepromenljivi. Ni cenkanje, ni pregovaranje ne bi smanjilo cenu: sve za Isusa; zemaljska veličina u zamenu za nebesko blago.

»Koliko ih je došlo Hristu, spremnih da svoje interese predaju u Njegove ruke, sa iskrenom željom, poput bogatog mladića, da naslede večni život! Ali kada im se predoči cena – kada saznaju da se moraju svega odreći, kuće i zemlje, žene i dece, i da svoj život više ne mogu smatrati svojim, odlaze tužni. Oni žele nebeska blaga i život koji je sličan Hristovom, ali nisu spremni da se odreknu ovozemaljskog blaga. Nisu spremni da predaju sve da bi dobili venac života.« (Elen Vajt, The Advent Review and Sabbath Herald, 9. april 1898)

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte sledeća poglavlja u knjizi Elen Vajt Čeznja vekova: »Nikodim«, str. 167-177, »Levi je – Matej«, str. 272-280, »Još ti jedno nedostaje«, str. 518-523, »Zakhej«, str. 552-556; i poglavlje »Služba bogatima« u knjizi Elen Vajt U potrazi za boljim životom, str. 209-216.

»Mnogo je rečeno o našoj dužnosti prema zanemarenoj sirotinji. Zar ne treba posvetiti određenu pažnju zanemarenim bogatašima? Mnogi posmatraju ovaj stalež kao beznadežan i malo čine da otvore oči onima koji su, zaslepljeni i zaneseni sjajem zemaljske slave, izgubili iz vida večnost. Hiljade bogataša sišlo je u grob, a nisu bili opomenuti. Međutim, bez obzira koliko ravnodušni izgledali, mnogi između bogatih nose u sebi teret za duše. 'Ko ljubi novce, neće se nasititi novaca; i ko ljubi bogatstvo, neće imati koristi od njega.' Onaj koji govori čistom zlatu: 'Uzdanicu moja,' odrekao se Boga. 'Čovek neće nikako brata osloboditi, neće dati Bogu otkupa za nj. Velik je otkup za život, i neće biti nigda.' (Propovednik 5, 10; O Jovu 31, 24. 28; Psalam 49, 7. 8)

Bogatstvo i svetovne časti ne mogu da zadovolje dušu. Mnogi među bogatima čeznu za božanskim čvrstim obećanjem, za nekom duhovnom nadom. Mnogi čeznu za nečim što će učiniti kraj monotoniji njihovog besciljnog života. Mnogi osećaju potrebu za nečim što nemaju u svakodnevnom životu. Malo između njih idu u crkvu, jer smatraju da imaju malo koristi. Pouke koje čuju ne diraju njihovo srce. Zar ih nećemo lično pozvati?« (Elen Vajt, U potrazi za boljim životom, str. 210).

ZA RAZGOVOR:

1. Bogati obraćenici igrali su važnu ulogu u finansijskom podržavanju mladog hrišćanskog pokreta. Iako su postojali izuzeci, požrtvovano davanje bilo je karakteristika dobro stojećih vernika. Božje carstvo čine iskreni ljudi iz svih društvenih slojeva. Hrišćani ne treba da se plaše, niti da se dive bogatim ljudima, ali treba neustrašivo da im objavljuju Božju vest da bi mogli da se spasu. Uz shvatanje da nikada ne treba da stvaramo dogovor između teologije i načela, koje promene vaša crkva može da učini da bi bogatim ljudima bilo lakše da se uključe među vernike? Kako vaša crkva u svom evanđeoskom radu odgovara na potrebu da stvara učenike među bogatima? Šta stvarno vaša crkva može da učini i dosegne bogate ljude?

2. Pročitajte biblijske stihove koje je Elen Vajt upotrebila u tekstu od petka. Šta je njihova suština. Kako možemo da pomognemo onima koji smatraju da će pronaći sreću u bogatstvu i materijalnim dobrima da shvate da su na pogrešnom putu?

POUČAVANJE MOĆNIH

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Rimljanima 13,1-7; Marko 2,23-28; Matej 8,5-13; 26,57-68; 27,11-14; Dela 4,1-12.

Tekst za pamćenje: »I riječ Božija rastijaše, i množaše se vrlo broj učenika u Jerusalimu. I sveštenici mnogi pokoravahu se vjeri.« (Dela 6,7)

»Učenici nisu bili obdareni hrabrošću i postojanošću mučenika, sve dok im takva milost nije bila potrebna. Tada se ispunilo Spasiteljevo obećanje. Kada su Petar i Jovan svedočili pred savetom Sinedriona, ljudi 'divljahu se, a znadijahu ih da bijahu sa Isusom'.(Dela 4,13) O Stefanu stoji napisano da 'svi koji seđahu na Saboru videše lice njegovo kao lice anđela.' (Dela 6,15) 'Ljudi ne mogahu protivu stati premudrosti i Duhu kojim govoraše.' (Dela 6,10) Pišući o svom suđenju na carskom sudu, Pavle kaže: 'U prvi moj odgovor niko ne osta sa mnom, nego svi me ostaviše... Ali Gospod bi sa mnom i dade mi pomoć da se kroza me svrši propovijedanje, i da čuju svi neznabošci; i izbavih se od usta lavovijeh.'« (2. Timotiju 4,16.17) (Elen Vajt, Čeznja vekova, str. 354,355)

POŠTOVANJE VLASTI

Tokom vekova ljudi su se trudili da razumeju ulogu i funkciju vlasti i kako građani treba da se odnose prema njoj. Šta vladarima daje pravo da vladaju? Koji je najbolji oblik vlasti? Da li narod uvek treba da poštuje vlast? Ako ne, zašto ne? Sa nekim pitanjima borimo se do današnjeg dana.

Pročitajte tekst u Rimljanima 13,1-7. Koju važnu poruku pronalazimo u tim stihovima? Kako, međutim, ti stihovi i poruka koju nose mogu biti zloupotrebjeni? Postoje li primeri u istoriji da se tako nešto dogodilo? Šta kao Crkva možemo da naučimo iz grešaka Hrišćanske crkve uopšte?

Ugnjetavanje i surovost bili su odlika Rimskog carstva u Hristovo vreme. Rimske legije tlačile su i pokoravale civilizovane narode, silom ih čineći delom svog carsta. Stotine hiljada je bilo lišeno imetka, zatvarano i ubijano. Marionetski organi vlasti koje je Rim postavljao bili su verovatno gori od same rimske vlasti. Ipak, zanimljivo je zapaziti, da Isus nikada nije bio zagovornik bilo kakve pobune protiv te vlasti, ili uskraćivanja poreza (Luka 20,25). Jedinim činom građanske neposlušnosti – prevrtanjem stolova menjačima novca – Isus je iskazao gnušanje koje je osetio zbog zloupotreba sveštenika. To nije bilo usmereno protiv Rimljana.

»Narod Božji priznaje ljudsku vlast kao ustanovu uspostavljenu božanskom zapovešću, i uči da pokoravanje istoj u njenoj zakonitoj sferi predstavlja svetu dužnost. Ali ako njeni zahtevi dođu u suprotnost sa zahtevima Božjim, reč Božja se mora smatrati višom od svih ljudskih zakona. 'Tako govori Gospod' se ne sme odbaciti zbog nekog 'tako govori crkva ili država'. Krunu Hristovu treba uzdići iznad dijadema zemaljskih vladara.« (Elen Vajt, Testimonies for the Church, vol. 6, str. 402)

»ZAR NISTE ČITALI...?«

Neki od najmoćnijih i najuticajnijih ljudi iz Hristovog vremena sa kojima se Isus susretao bile su verske vođe, od kojih su mnogi otvoreno pokazivali neprijateljstvo prema Njemu.

Ipak, čak i prilikom tih susreta, Isus se uvek postavljao kao Otkupitelj. On nije želeo da ulazi u rasprave, već da tim ljudima pruži spasenje, tim moćnim i uticajnim ljudima koji su Ga na kraju osudili na smrt.

Pročitajte tekstove u Jevandelju po Marku 2,23-28; 3,1-6. i Mateju 12,1-16. Kako je Isus prilikom tih susreta, uprkos otvorenom neprijateljstvu prema Njemu – pokušavao da dosegne te ljude? Šta je govorio i činio da bi dotakao njihova srca?

Zanimljivo je da se u dodiru sa tim ljudima Isus pozivao na Sveto pismo i svetu istoriju, izvore koji treba da dodirnu verske vođe. Isus se držao onoga što im je bilo zajedničko. Na primer, navodio je Bibliju kada je govorio o važnosti milosti u odnosu na običaje. Na taj način je želeo da približi vođama dublje značenje zakona za koji su tvrdili da ga tako revno i sa žarom drže i poštuju.

U svojoj priči o izvlačenju životinje iz jame u subotni dan, Isus je želeo da dotakne najosnovnije pojmove dobrote i ljubaznosti, nešto što je tim ljudima trebalo da bude blisko. Problem je, međutim, bio u tome što je njihova gorčina i mržnja prema Isusu čak i to pomračila.

Na kraju su i čuda glasno govorila tim uticajnim vođama o izuzetnom Čoveku koji je bio među njima.

Lako je, sa naše tačke gledišta danas, da se sa čuđenjem osvrnemo kako su ti ljudi bili toliko slepi i tvrdokorni. Kako možemo biti sigurni da, u želji da sačuvamo nešto čega nećemo da se odrekemo, ne zaklanjamo sebe od još veće Božje svetlosti. Zašto se to može lako dogoditi, lakše nego što možda mislimo?

RIMSKI KAPETAN

Iako se nekoliko Hristovih susreta sa moćnim ljudima gorko završilo, bilo je i značajnih izuzetaka, kao što je bio susret sa Nikodimom i rimskom kapetanom.

Pročitajte tekstove u Jevanđelju po Mateju 8,5-13. i Luki 7,1-10. Šta možemo da naučimo iz ovih izveštaja o svedočenju ljudima koji poseduju moć?

Kada je do rimskog kapetana stigao glas da se Isus približava, poslao je nekoliko prijatelja da Ga odvrata od dolaska. Duboko poštujući jevrejsku veru i Isusa, smatrao je sebe nedostojnim Hristove lične pažnje. Konačno, pred neposredan Isusov dolazak, odvažio se da Mu pride. Objasnio Mu je prilike, izražavajući veru da i sama Hristova reč može povratiti bolesnog slugu. Oslanjajući se na iskustvo stečeno u vojsci, razumeo je značenje autoriteta. On je slušao svoje nadređene, a njegovi podređeni slušali su njega. Zaista je zadivljujuće što je taj čovek, koji je imao moć i uticaj (još i Rimljanin), pokazao tako duboku veru, kada su mnogi koji su imali toliko prednosti u duhovnom smislu prezrivo odbacili Isusa.

Iskreno samoispitivanje je korisno. Potrebno je da se upitamo da li smo postali samozadovoljni i da li samo prihvatamo ispravnu doktrinu, umesto da iskusimo živu veru? Da li novi, manje osposobljeni vernici pokazuju dublju veru od onih koji su odrasli u hrišćanstvu? Da li se u pitanju duhovnih prednosti počinjemo oslanjati samo na sebe? Da li nam duhovne mogućnosti prolaze neopaženo? Kad god na ova pitanja potvrdno odgovorimo, Hristos je rešenje problema. Svako može da doživi iskustvo rimskog kapetana. Ova priča treba da ohrabri one koji šire Jevanđelje među ljudima koji imaju moć? Koliko rimskih kapetana ima u dvadeset prvom veku? Može li njihova vera da nadahne i ojača našu.

U službi nesebičnosti i samoodricanja vlada sila koja može da, bez obzira na položaj ili stalež, dotakne svakoga. Koje od ovih osobina pokazujemo u sopstvenom životu i svedočenju?

SUĐENJE ISUSU

Pročitajte tekstove iz Jevandelja po Mateju 26,57-68; 27,11-14; Luki 23,1-12; Jovanu 18,19-23. 31-40; 19,8-12. Šta možemo da naučimo iz Isusovog svedočenja ovim moćnim ljudima?

Tokom poslednjih događaja Isusovog ovozemaljskog putovanja, Njegovi sledbenici mogli su uvideti bolnu cenu postojane vere. Hristos je, od hapšenja do raspeća, svedočio pred najmoćnijima u zemlji: carevima, upraviteljima, sveštenicima, onima koji su bili zatrovani svetskom vlašću. Naizgled, oni su Ga kontrolisali. Vojnici su vodili Isusa od njihovih sudnica do njihovih saveta, svešteničkih poglavara i njihovih palata, nesvesni da je to u suštini Njegov svet. Bilo koja presuda donesena protiv Hrista u stvari je bila presuda donesena protiv njih samih.

Ponekad je rezultat Hristovog svedočenja bio znatno drugačiji od onog što je On želeo. Kako bi se Hristos radovao da su Pilat, Kajafa, Irod i drugi predali svoja srca i pokajali se. Tvrdoglavo su odbijali Njegove usrdne molbe. Okorelog srca izbegavali su da prihvate Njegov konačni poziv za spasenje.

Hristovi sledbenici u dvadeset prvom veku, takođe, treba da uvide da će rezultati njihovog rada u stvaranju učenika često izgledati mnogo drugačije od onoga što bi želeli i za šta se mole. Njihove napore neće uvek pratiti odgovarajući uspeh. To ne treba da ih obeshrabri, niti da utiče na njihovo dalje svedočenje. Pravi učenik je, poput Hrista, veran do smrti, ne veran do prvog razočarenja.

Upućivanje poziva slušaocima odvaja pšenicu od kukolja. Pšenica donosi radost, kukolj donosi žalost, žetva se nastavlja. Uprkos Hristovom neuspešnom svedočenju tim moćnim ljudima, nešto čudesno se kasnije dogodilo, o čemu čitamo u Delima 6,7. jer se nije umnožio samo broj učenika, već »i sveštenici mnogi pokoravahu se vjeri«. Samo Bog zna koliko je tih sveštenika slušalo i gledalo Isusa u tim poslednjim časovima.

ŠIRENJE RANOG HRIŠĆANSTVA

Hristovi prvi učenici odlučno su širili Jevandelje širom ondašnjeg civilizovanog sveta. Kuće, sinagoge, stadioni, sudnice i carske palate postali su pozornica na kojoj je objavljivano Nebesko carstvo. Isus je, međutim, tim učenicima prekao hapšenja, suđenja, neprijateljski raspoložene učesnike u vlasti (Matej 10,16-20). Oni koji su bili prožeti zemaljskom moći bili su najsporiji u prihvatanju Hrista.

Pročitajte sledeće tekstove u Delima: 4,1-12; 13,5-12.50 ; 23,1-6; 25,23-26; 28. Iako možemo da steknemo utisak da se odjednom toliko mnogo ljudi obratilo, ipak, nije bilo tako. Ti dramatični rezultati bili su vidljivi rezultat prethodnih dešavanja. Vreme setve prethodi žetvi. Hristos je verno objavljivao Jevandelje. Misionari su svedočili širom Judeje. Prvi obraćenici nesumnjivo su pomogli širenju vesti. Kada je Hristos pobedio smrt, potvrđujući time svoju vest, hiljade dotadašnjih posmatrača požurilo je prema Nebeskom carstvu. Do tada su Ga tajno pratili. Njihova srca odgovarala su na Njegove pozive, ali kulturni činoci, sigurnost posla, porodični pritisci usporili su njihovo otvoreno prihvatanje Hrista. Njegovo vaskrsenje porušilo je ograde, i podstaklo ih da donesu odluku.

Zatim je apostol Pavle stupio na scenu. Njegovo svedočenje, međutim, nije bilo svuda cenjeno. Ponekad su ga istaknuti ljudi progonili i odbacivali. Bio je kamenovan, bičevan, zatvaran i na druge načine mučen – često na nagovor moćnih ljudi. Politički motivi često su bili temelj njihovih antihrišćanskih stavova.

Guverner Filiks zatvorio je Pavla da bi umirio Pavlove verske neistomišljenike. Njegov naslednik, Fist, bio je otvorenijeg uma, ali mu je nedostajala politička snaga volje da oslobodi Pavla. Tokom svoje zvanične posete, car Agripa i njegova sestra Vernikija (potomci Irodove dinastije), zatražili su da se susretu sa Pavlom. Nažalost, poput njihovih prethodnika, odbili su da prihvate poziv spasenja. Hristovi učenici u dvadeset prvom veku moraju pokazati istu istrajnost, kada se suočavaju sa sličnim odbacivanjima i progonstvom.

Kako Hristovi radnici koji šire istinu među svetskim i verskim vlastima treba da izbegnu obeshrabrenje izazvano čestim odbijanjem? Kad god Hristovi sledbenici rade sa ljudima na položajima, na koga još može da utiče njihovo svedočenje?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte sledeća poglavlja u knjizi Elen Vajt Čežnja vekova: »Rimski kapetan«, str. 315-318; »Pred Anom i Kajaфом«, str. 698-715; »U Pilatovoj sudnici«, str. 723-740; poglavlje »Služba bogatima«, str. 209-216. u knjizi U potrazi za boljim životom, i poglavlje »Još malo pa ćeš me nagovoriti«, str. 433-438. u knjizi Apostolska crkva – Hristovim tragom.

»Bogati ljudi koji vole svet i koji obožavaju svet, ne mogu biti privučeni Hristu slučajnim dodirrom. Ovim osobama često je najteže pristupiti. Ljudi i žene obdareni misionarskim duhom, koji neće posustati ili se obeshrabriti, moraju uložiti lični napor.

Neki su naročito prikladni za rad u višim slojevima.« (Elen Vajt, U potrazi za boljim životom, str. 213 original)

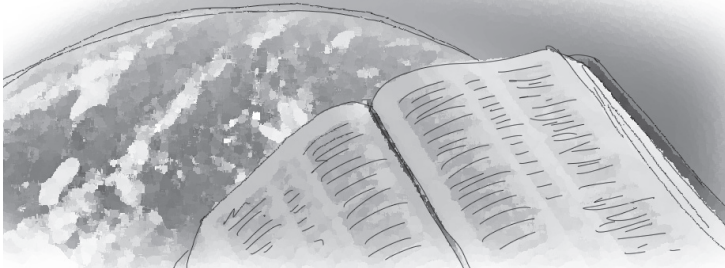
ZA RAZGOVOR:

1. Kad god je Isus svedočio ljudima na položaju, drugi su to zapazili. Neki od njih su takođe bili na visokom položaju, neki ne. Poput Nikodima i Josifa iz Arimateje, mnogi među obrazovanim sveštenicima postepeno su prihvatili veru. Neki posmatrači Hristovih sukoba sa verskim vođama, takođe su poverovali. Vulkanske promene obično se događaju ispod Zemljine kore. Vidljivo određivanje jačine je nemoguće. Tačno merenje zahteva posebne instrumente. Slično tome, snaga Isusovog pokreta ostala je skrivena tokom Njegove zemaljske službe. Posle Njegovog vaskrsenja nastupilo je nezadrživo širenje Njegovog carstva, koje se pokazalo masovnim obraćenjima, čak i među onima na uticajnim položajima. Verno sejanje semena konačno je donelo obilnu žetvu. Te činjenice govore o tome kako ne treba da se obeshrabrimo, kada nam se čini da naše svedočenje nije uspešno koliko bismo mi to želeli, naročito među moćnom elitom.

2. Elen Vajt je u prethodnom tekstu spomenula da su neki bili posebno osposobljeni za rad među uticajnim ljudima. Koje osobine oni poseduju? Zašto moramo da budemo pažljivi da ne ograničimo delovanje onih za koje smatramo da nisu osposobljeni za takav rad?

POUČAVANJE NARODA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Isaija 56,6-8; Matej 11,20-24; Jovan 12,20-32; Rimljanima 15,12; Dela 1,7.8.

Tekst za pamćenje: »Jer će se dom Moj zvati Dom molitve svijem narodima.« (Isaija 56,7)

Hristova poruka od samog početka bila je upućena svima i svuda. Jevanđelje se zbog svoje univerzalnosti u početku širilo po celom svetu. Nesumnjivo da je ta ideja predstavljala izazov načinu razmišljanja Isusovih učenika. Njihova prva reakcija, na primer, prilikom Isusovog razgovora sa ženom Samarjankom oslikava kako su se suočili sa takvim izazovom. Oni su smatrali da je Isus kao Mesija bio ispunjenje jevrejskih proročanstava i nade. Oni su nekako prevideli ili pogrešno tumačili proročke spise, naročito Isaijine, čija je vest obuhvatila sve narode. Isus, Čeznja svih naroda, nije bio ograničen na samo jednu grupu ljudi. Spasenje nije bilo samo za Jevreje, već je bilo namenjeno svima. Hristovi sledbenici treba da prevaziđu nacionalne granice, međunarodne sukobe, jezičke razlike i druge poteškoće, zato što je On lično uspostavio model međukulturalnog evangelizma.

Kao adventistički hrišćani prepoznamo taj poziv u Otkrivenju 14,6: »I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vječno Jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu.«

PROROCI SU PROREKLI

Stari proroci su prorekli obraćenje onih koji nisu bili Jevreji (mnogobožaca) u veru koja se temelji na Svetom pismu. Paganska božanstva, paganska bogoslužjenja i poguban način života trebalo je da budu oboreni nepokolebljivim predanjem Bogu i verom u Njega. Izrailjski neprijatelji treba da pohrle u Jerusalem moleći da budu primljeni, žedni duhovnog znanja. Zadatak Izrailjaca bio je da šire Božji univerzalni poziv okolnim narodima.

Nažalost, želja za misioniskim radom Izrailjaca bila je ometena zemaljskim brigama. Velika vizija bila je zatrpana ličnim samozadovoljstvom. Hristov dolazak je oživeo tu viziju, makar za neko vreme.

Pročitajte tekstove u Knjizi proroka Isaije 56,6-8; Miheja 4,1,2; Jone 3,7-10; 4,1. Šta ovi stihovi govore o univerzalnom misioniskom radu, i koliko je nekima u Izrailju bilo teško da to razumeju?

Izrailj je trebalo da bude svetlost narodima. Videći prednosti koje su Izrailjci uživali, neznabožački narodi počeli bi da se zanimaju za izrailjsku monoteističku religiju, i tako bi mnogi bili obraćeni pravom Bogu.

Nažalost, prilike se nisu tako odvijale, pošto se izrailjski narod usredsredio na sebe i tako izgubio iz vida svoj viši cilj, a često i Boga koji im je pružio toliko blagoslova.

Savremeni hrišćani suočavaju se sa sličnim izazovima. Da li će požrtvovano ulagati u širenje Jevanđelja, ili će postati usredsređeni na sebe, zaboravljajući svoj viši cilj? Mnogo je lakše upasti u tu zamku nego što možemo i da zamislimo.

»U ime Gospoda podignimo svoje glasove hvaleći Ga i zahvaljujući se na rezultatima rada u inostranstvu.

Ali naš Vojskovođa koji nikada ne greši još uvek nam naređuje: 'Napred. Ulazite u nova polja. Uzdignite zastavu u svakoj zemlji.' 'Ustani, svijetli se, jer dođe svetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te.' (Isaija 60,1)

Naša lozinka treba da bude: 'Napred, uvek napred.' Anđeli Božji ići će ispred nas da bi nam pripremili put. Ne možemo sa sebe skinuti teret dužnosti prema 'stranim oblastima' dok god čitava Zemlja ne bude obasjana slavom Gospodnjom.« (Elen Vajt, Testimonies for the Church, vol. 6; str. 28,29)

TEŠKO VAMA!

Pročitajte tekstove u Jevandelju po Mateju 11,20-24; Luki 4,25-30; 17,11-19 i Jovanu 10,16. Koju ključnu poruku pronalazimo u ovim tekstovima? Kako to možemo primeniti u svom životu i radu, u svom vremenu i okruženju? Koje načelo je ovde istaknuto radi koga moramo biti veoma pažljivi?

Hristos je želeo da probudi svoj narod, koji je uživao mnoge prednosti, da uvide šta je bio njihov pravi poziv i cilj. Želeo je da im pokaže da se spasenje, čak i kad je izabran narod u pitanju, ne dobija rođenjem, ne prenosi genima ili pravom stečenim rođenjem. Spasenje se prihvata svesnim izborom, izborom koji su mogli da učine čak i oni koji nisu bili Izrailjci.

Treneri ponekad pružaju izazov sportistima upoređujući ih sa drugim školama ili klubovima koji se takmiče. »Ako budete vežbali predano, energično i uporno kao oni, doživete uspeh.« Trenerov očigledni motiv je da nadahne, da probudi želju u njima, a ne da je uništi.

Isus je na isti način, želeo da Njegov narod deli puninu spasenja sa drugima kao što su neki nejevrevi to već činili. Nema sumnje da su Njegove reči užasne neke, bez obzira koliko su te istine odavno trebalo da im budu poznate i razumljive, zato što je propovedao ono što nisu želeli da čuju.

Neki ljudi zaista mogu da imaju mnoge duhovne prednosti koje drugi nemaju, ali u tom slučaju moraju da shvate da, šta god da im je darovano, sve je dar od Boga, i treba da bude upotrebljeno na Njegovu slavu, a ne sopstvenu.

Šta je sa nama? Šta je sa svim prednostima koje smo kao narod dobili od Boga? Zašto je važno najpre da prepoznamo te prednosti, a zatim da u poznosti uvidimo odgovornosti koje ih prate?

»MI BISMO HTJELI DA VIDIMO ISUSA!«

Pročitajte tekst u Jevandelju po Jovanu 12,20-32. Kako je univerzalnost Jevandelja prikazana u ovim stihovima?

Jerusalimom su se širili glasovi. Hristov pobedonosni ulazak upravo se dogodio. Poklici su, međutim, brzo bili zamenjeni pitanjima. Šta će se sledeće dogoditi? Da li će Isus biti krunisan za cara?

Među mnoštvom koje se okupilo za Pashu bilo je i Grka. Zapazite njihove reči upućene Filipu: »Gospodine, mi bismo htjeli da vidimo Isusa!« Drugim rečima, želeli su da budu sa Njim. Želeli su da uče od Njega. Kakvo svedočanstvo za univerzalni karakter Hrista i Njegove vesti! Ali, kako je žalosno što su oni koji su morali to isto da kažu u stvari želeli da Ga se oslobode.

Grci su verovatno prišli Filipu zato što je imao grčko ime. Budući da je bio iz Vitsaide, trgovačkog i ribarskog centra, ujedno i raznolike kulturne sredine, verovatno je i govorio njihovim jezikom. Na osnovu teksta vidimo da Isus nije bio prisutan u tom trenutku. Možda se u blizini molio Bogu na mestu određenom za Jevreje.

Pridruživši se učenicima i Grcima, koji su se raspitivali za Njega, Isus im je ispunio želju. Zapazite šta im je rekao: »Ako bilo ko«, misleći bilo koji čovek, žena, Jevrejin, Grk želi da Ga sledi, može, ali postoji određena cena za to.

Koja je cena bila u pitanju? Kako to da razumemo? Vidi tekst u Jevandelju po Jovanu 12,25.

Zatim je u prisustvu tih stranaca, došao glas s Neba potvrđujući vest o sudu i pobedi. Isus je rekao da se taj glas čuo ne zbog Njega, već zbog njih, Jevreja i Grka, da ojača njihovu veru. Hristove reči odmah su potvrdile da Njegova žrtva treba da bude prineta za ceo svet.

RUŠENJE PREPREKA

Pročitajte tekstove u Jevandelju po Jovanu 7,35; 8,48. i Luki 10,27-37. Na koji način ovi stihovi pokazuju da prostorne, etničke i druge granice ne treba da postoje među hrišćanima koji treba da traže učenike među svim narodima?

Prezir nekih vođa prema Isusu nije imao granice. Ponovo velika ironija: upravo oni koji su trebalo prvi da prime Njega i Njegovu vest, najviše su Mu se suprotstavljali. Izrailjski sveštenici prezreli su Božjeg Sina, dok su Ga oni koji nisu pripadali izrailjskom narodu prihvatili kao Mesiju. Kakva silna i otrežnjujuća pouka za one koji smatraju (možda i opravdano) da se nalaze u duhovnoj prednosti u odnosu na druge!

Kada su izgovarali reči osude, ne samo da su Ga obeležavali kao nekog u kome je duh đavolski, već su Ga nazivali i Samarjaninom. Ismevali su Ga što je propovedao među Grcima, pokazujući tako svoj prezir prema onima koji nisu iz njihovog naroda i njihove vere. Izrailjskim vođama bilo je nezamislivo to što Isus poučava Grke. Isus se suprotstavio takvom mišljenju dajući veću važnost karakteru nego etničkom poreklu.

Takođe je zanimljivo i to što je Isus upotrebio istinitu priču o Samarjaninu da bi im pružio snažnu duhovnu pouku o tome šta stvarno znači ispunjavati Božji zakon. Verske vođe ranije su uzdržano prošli pored ranjenog čoveka zbog pogrešnog razumevanja levitskog zakona i oskrvrnuća. Prezreni Samarjanin, svesno je odbacio etničke predrasude i spasao život strancu. Ovo je vrlo oštar prekorač upućen svima koji odbacuju i preziru čoveka u potrebi, samo zato što ne pripada njihovoj kulturi, etničkoj ili društvenoj grupi.

Razmislite kada ste poslednji put propustili priliku da pomognete nekome kome je bila potrebna pomoć. Šta ste naveli kao opravdanje što niste mogli toj osobi? Kako je trebalo da postupite?

Pročitajte sledeće tekstove: Rimljanima 15,12; Dela 1,7.8; Jovan 11,52.53; Matej 28,19.20. Koja je osnovna vest data ovde i kako se ona uklapa sa porukom tri anđela iz Otkrivenja 14. poglavlja?

Božji konačan posao neće biti dovršen, sve dok večno Jevanđelje izraženo u vesti tri anđela iz Otkrivenja 14. poglavlja ne prevaziđe sve rasne, etničke, nacionalne i geografske granice. Neotkrivajući tačno vreme, Sveto pismo jasno tvrdi da će Jevanđelje biti rašireno širom sveta.

Prihvatanje te vesti od strane mnogih naroda je prorečeno. To se mora dogoditi, ali ko će ponuditi sebe da bude Božji kanal milosti? Ko će se pridružiti Hristu u rušenju rasnih, etničkih i jezičkih prepreka koje ometaju napredak Jevanđelja? Ko će isprazniti svoje novčanike i džepove? Ko će žrtvovati ovozemaljsku udobnost i porodične veze radi ostvarivanja nebeskog cilja? To su pitanja koja moramo sebi lično da postavimo. Šta moramo činiti da bismo dosegli druge ljude, bez obzira ko su i odakle su? Kako je žalosno što neki vernici dozvoljavaju da ih rasni stereotipi, kulturološke predrasude i sotonski osmišljene društvene prepreke odvrate od odlučnog propovedanja Jevanđelja, kada su drugi vernici rasuti širom sveta spremni da posvete svoj život propovedanju Jevanđelja.

»Naš misionarski uspeh bio je potpuno srazmeran našem samoodricanju i samopožrtvovanju. Samo Bog može proceniti delo koje je izvršeno jasnim i odlučnim objavljivanjem evanđeoske vesti. Prodrli smo u nova polja i uporno se zalagali. Seme istine je posejano, svetlost je obasjala umove mnogih donoseći jasnije pojmove o Bogu i ispravnije mišljenje o karakteru koji treba izgraditi. Hiljade su upoznale istinu onakvu kakva je u Hristu, i bile prožete verom koja radi kroz ljubav i pročišćava dušu.« (Elen Vajt, Testimonies for the Church, vol. 6, str. 28)

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlja »Veliki nalog«, str. 25-34. i »Pedesetnica«, str. 35-46. u knjizi Elen Vajt Apostolska crkva – Hristovim tragom; i poglavlja »U predvorju«, str. 621-626. i »Milostivi Samarjanin«, str. 497-505. u knjizi Čežnja vekova.

»Neki Samarjanin, na svom putu, stigao je do nevoljnika i kada ga je video sažalio se na njega. Nije se pitao da li je ovaj stranac, Jevrejin ili mnogobožac...

Tako je na pitanje ko je moj bližnji za sva vremena dat odgovor. Hristos je ukazao na to da naš bližnji nije samo onaj koji pripada našoj Crkvi i veri. To nema nikakve veze sa rasom, bojom ili društvenom razlikom. Naš bližnji je svaka osoba kojoj je potrebna naša pomoć. Naš bližnji je svaka duša koju je ranio i izmučio neprijatelj. Naš bližnji je svako ko je Božja svojina.« (Elen Vajt, Čežnja vekova, str. 503 original)

ZA RAZGOVOR:

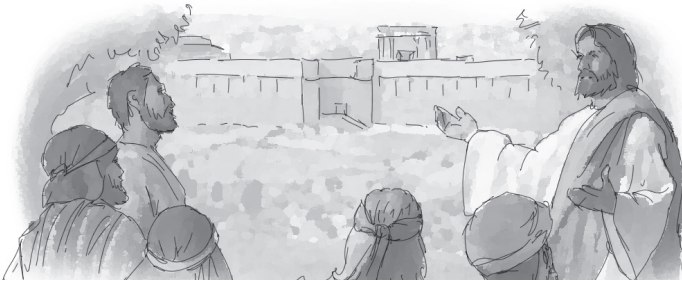
1. Kako naša finansijska podrška crkvenoj misiji širom sveta ukazuje na našu stvarnu posvećenost evanđeoskom nalogu? Zašto naša uključenost mora da obuhvati više od finansijske podrške? Na koji način sredstva trenutno namenjena crkvenom održavanju mogu biti preusmerena prema međukulturalnom evangelizmu?

2. »Ne smemo misliti da evanđeoski rad zavisi uglavnom samo od propovednika. Bog je svakom pojedincu poverio izvestan zadatak u vezi sa svojim carstvom; svako ko ispoveda Hristovo ime treba da bude usrdan i nesebičan radnik, spreman da brani načela pravde. Svaka duša treba aktivno da učestvuje u unapređivanju Božjeg dela. Ma kakav bio naš životni poziv, mi kao hrišćani moramo raditi na tome da upoznamo svet sa Hristom. Svi treba da budemo misionari čiji je glavni cilj pridobijanje duša za Hrista.« (Elen Vajt, Testimonies for the Church, vol. 6, str. 427) Razmišljajte u razredu o značenju prethodnog teksta i kako kao razred možete da pomognete u završavanju dela na koje smo pozvani?

3. Razmišljajte o Isusovim rečima zapisanim u Jovanu 12,25. Šta znači »mrzeti« svoju dušu »na ovom svetu«? Na koji način možemo da izrazimo takvo opredeljenje?

POUČAVANJE DUHOVNIH VOĐA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 6,12-16; Jovan 16,7-14; Luka 6,20-49; Jeremija 50,31; Isaija 57,15; Dela 1.

Tekst za pamćenje: »Tijeh pak dana iziđe na goru da se pomoli Bogu; i provede svu noć na molitvi Božjoj. I kad bi dan, dozva učenike svoje, i izabra iz njih Dvanaesticu, koje i apostolima nazva.« (Luka 6,12.13)

Isus je aktivno radio na okupljanju i poučavanju učenika, ali je uvideo da je Njegov boravak na Zemlji kratak. Zato je uložio napore da obuču učenike da bi oni mogli da nastave rad posle Njegovog odlaska. On je bio njihov Učitelj i Obučavalac. Iako su poučavanje i obučavanje povezani, pod poučavanjem se obično podrazumeva usvajanje znanja, a pod obučavanjem oblikovanje ili osposobljavanje kroz praksu i disciplinu.

U pripremu učenika za ulogu vođa sigurno je bilo uključeno usvajanje znanja, ali je duhovni rast bio najvažniji. Bilo im je potrebno da steknu iskustva sa Bogom, u veri, nevoljama, posvećenju, samopožrtvovanosti, kao i kroz intelektualno razumevanje doktrine i teologije. Samo znanje nije bilo dovoljna priprema za surove izazove koji su sledili. Isus im je pružio i jedno i drugo.

Hristov boravak na Zemlji bio je prilično kratak. Zato je obučavanje učenika bilo veoma važno. Ko treba da bude izabran? Koliko ljudi treba da bude izabrano? Isusovih učenika sigurno je bilo na stotine. Da li je svako između njih trebalo da bude deo masovnog obrazovanja? Hristos je znao da se uspešno poučavanje vođa vrši unutar malih grupa, a ne masovnim predavanjima. Ograničeni broj bio je izabran za Hristovo prvo odeljenje.

Proučite tekst u Jevanđelju po Luki 6,12-16. Šta je Isus učinio pre nego što je izabrao svoje učenike, i zašto je to bilo važno?

Uspešan izbor zahtevao je mudrost koja dolazi odozgo. Isus se u molitvi obratio svom nebeskom Ocu da primi tu mudrost. I u dvadeset prvom veku molitva treba da prethodi biranju vođa. Kada je Isus smatrao da Mu je potrebna usrdna molitva da bi primio potrebnu mudrost, koliko više bi današnji hrišćani trebalo da vape za božanskom mudrošću kada biraju one, koji su zaduženi za napredak Velikog naloga.

Izabravši Dvanaesticu, Isus ih je nazvao apostolima, svojim ovlašćenim predstavnicima kojima je dat duhovni autoritet. Veća grupa učenika posmatrala je ovo određivanje i pripremanje za službu bez ljubomore ili negativnih osećanja. Kasnije, Isus je odredio veću grupu od sedamdeset i dva učenika, a možda i druge koje nisu ostale zapisane u Svetom pismu. Dvanaest učenika, međutim, zadržali su položaj onih koji su bili najbliži Isusu; oni su nosili najveće odgovornosti i zato im je bilo potrebno sveobuhvatno obučavanje i posvećenost. Ovakvo uređenje jasno ukazuje na osmišljenu organizacionu strukturu među ranim hrišćanima. Hristos je duhovno opremio vođe unutar te organizacije sposobnostima i obrazovanjem, srazmerno njihovim zadacima.

Razmislite o tome koliko je Isus provodio vremena u molitvi. Šta to treba da nam kaže o našem molitvenom životu? Koliko je za vas molitva značajna?

Znanje je nezamenljivi, sastavni deo Isusove vesti. Znanje samo po sebi ne može da izvrši promenu, ali svaka promena uključuje određeno znanje. Opšti pojmovi ne poseduju unutrašnju silu koja bi dovela do promene; Božji Duh, međutim, svojim delovanjem u ljudskom srcu, stvara nezamenljive vrednosti neophodne za obraćenje.

Pročitajte tekst iz Jevanđelja po Jovanu 16,7-14. Šta je Isus ovde naglasio, a što nam pomaže da razumemo koliko je intelektualno znanje samo po sebi, ograničeno u sticanju iskustava i shvatanju pravog hrišćanstva.

Poznavanje Biblije i uticaj Božjeg Duha čine duhovni spoj koji menja pojedince i društvo. Oni koji rade u Božjem delu moraju u veri i proučavanju da teže i jednom i drugom.

Hrišćanstvo visoko ceni razum, misao i mogućnosti zdravog razmišljanja – misaonu stvaralačku sposobnost. Postojanje razumne misli u Svetom pismu, koju su duboko poštovali učitelji unutar judizma, i neprocenjiva pažnja koju su pisci posvećivali očuvanju starih spisa, sve to svedoči o važnosti znanja.

Hrišćanstvo nije nelogična vera. Međutim, određeni elementi u hrišćanstvu uzdigli su osećanja i iskustva iznad znanja. Po tome, ono što ljudi veruju je prilično nevažno zato što je iskustvo jedino značajno. Poslušnost i držanje određenih istina smatra se uglavnom nevažnim; osećanja i versko uzbuđenje postaju merilo za pravu duhovnost.

Samo postojanje Svetog pisma suprostavlja se tom nerazboritom oduševljavanju iskustvima. Iskustvo bez znanja postaje prepunjen projektil bez određenog pravca. Suprotno tome, znanje bez iskustva postaje beživotno i često legalističko. Prave hrišćanske vođe razumeli su potrebu da neguju oba elementa, ne samo u sebi samima, već i u onima koje su poučavali.

Razmislite o svim dobrim razlozima koji idu u prilog vašoj veri. Koju ulogu u tome igra iskustvo? Zašto nam je potrebno i jedno i drugo?

ZNANJE I ISKUSTVO, 2. DEO

Pročitajte tekst iz Jevandelja po Luki 6,20-49. Na koji način su znanje i iskustvo prikazani u ovim stihovima? Odnosno, kako nam njihova isprepletenost pokazuje da su oba važna, kako u našem hodanju sa Gospodom, tako i prilikom okupljanja učenika?

Duhovno znanje je neophodno za duhovnu promenu. Hristos je smatran Velikim Učiteljem. U učionici na otvorenom, okruženoj obalama jezera, planinama i Božjim delima stvaranja, Hristos je širio znanje koje je menjalo ljude. Sveti Duh je budio uspavanu savest koja je tako postala osposobljena da prihvata te istine. Stvaranje učenika je nepotpuno bez iskustva, ali iskustvo mora biti vođeno znanjem.

Oni koji okupljaju učenike u dvadeset prvom veku moraju u potpunosti da se upoznaju s Pismom, izvorom pravog duhovnog poučavanja. Oni treba da šire doktrinu i učenja bez obzira na popularnost ili udobnost. Bog očekuje od zrelih vernika da ih ništa ne pokoleba, već da strpljivo vode mlade obraćenike prema neograničenom razumevanju i poštovanju uzvišenih hrišćanskih istina koje menjaju život – naročito sadašnje istine sadržane u vesti tri anđela.

O okviru službe stvaranja učenika, šta Isus kaže u Jevandelju po Luki 6,39, šta svako ko želi da dosegne druge za Hrista mora da ima na umu? Kako možemo da budemo sigurni da nismo onakvi na šta nas Isus ovde upozorava?

Na kraju, spoj znanja i iskustva koji stvara nesebičnu ljubav biće naj-snažnija sila koju svaki Hristov radnik treba da poseduje.

PRVE VOĐE

Nije od malog značaja i važnosti to što je prilikom biranja vođa, Isus birao vođe među skromnim, neobrazovanim ljudima. Hristos nije birao učene, rečite pripadnike Sinedriona. »Zaobilazeći jevrejske učitelje uverene u svoju pravednost, Veliki Učitelj izabrao je skromne, neobrazovane ljude da objave istine koje će pokrenuti svet. Imao je nameru da te ljude obuči i obrazuje za vođe u svojoj Crkvi. Oni su sa svoje strane trebalo da obrazuju druge i da ih pošalju u svet sa evanđeoskom porukom. Da bi postali uspešni u svom delu, trebalo je da dobiju silu Svetog Duha. Jevanđelje je trebalo objaviti ne ljudskom silom ili ljudskom mudrošću, već Božjom silom.« (Elen Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 17)

Šta nam sledeći tekstovi govore o tome zašto je Hristos izabrao upravo te ljude da vode Njegovu crkvu, a ne one koji su smatrali da imaju osobine koje vođa treba da poseduje? Sofonija 2,3; Matej 11,29; Jeremija 50,31; Isaija 57,15.

Moramo da budemo oprezni da ne pravimo pogrešne pretpostavke o tome zašto je Isus izabrao za vođe upravo one ljude koje je izabrao. On nije imao ništa protiv obrazovanih i učenih ljudi; On lično još kao mlad je pokazivao (Luka 2,46.47) veliko znanje. Problem je u tome što oni koji imaju visoko obrazovanje, bogatstvo ili moć često nisu spremni da se ponize, naročito ako su u ulozi vođe, da bi Gospod mogao da ih upotrebi. To, naravno, nije uvek slučaj; Gospod jeste upotrebio takve ljude (setite se Nikodima, Josifa iz Arimateje; vidi: Dela 6,7). Takvi ljudi često nisu otvoreni za vođstvo Svetoga Duha.

Pročitajte: 1. Korinćanima 9,19. i Filibljanima 2,3. Koje osobine su ovde spomenute, i zašto su one tako važne, ne samo za vođu, već za svakoga ko želi da sledi Isusa? Kako i mi možemo da steknemo takve osobine u svom životu?

ŠTA JE ISUS OSTAVIO?

Budući naraštaji svedoče u skladu sa uspehom prethodno uložениh napora. Kad god ti napori donesu trajne rezultate, načela na kojima se temelje ta dostignuća treba da budu proučavana i ponovo primenjena. Da li je Hristov metod stvaranja učenika doneo značajne rezultate?

Naravno da jeste. Promenio je svet. Niko od nas sada ne bi čitao biblijsku pouku, više od dve hiljade godina kasnije, da Hristos nije bio uspešan u obučavanju prvih crkvenih vođa.

Pročitajte Dela 1. poglavlje. Šta nam ovo prvo poglavlje u istoriji rane Crkve govori o potrebi za vođama koje Bog određuje? Šta je bilo važno sagledati u biranju vođe? (vidi: 22. stih) Na šta mi treba da obratimo pažnju kada želimo da izaberemo pravog vođu?

Isus je uspostavio svoje carstvo i svojim primerom pokazao načela kojima je utvrdio njegovo napredovanje. Utirući put kroz tamu do svetlosti, Hristos je izabrao vođe čije su slabosti bile prekrivene Njegovom snagom, jer su se u potpunosti oslanjali na Njega. Iako malo cenjeni od strane verskih vođa i obrazovanih ljudi, oni su pokazali veću otvorenost, poniznost i zavisnost od Boga nego fariseji. Kako je važno da svi mi, bez obzira na položaj u Crkvi, pokažemo takve osobine. Tokom vremena, oni koji su posedovali formalno obrazovanje i uzvišeni društveni položaj postali su deo Crkve.

»Učenici kao Hristovi predstavnici, trebalo je da ostave snažan utisak na svet. Pošto su bili samo skromni ljudi, ta činjenica nije smela da umanja njihov uticaj, već da ga poveća; jer će misli njihovih slušalaca od njih biti usmerene prema Spasitelju, koji će, iako nevidljiv, i dalje raditi zajedno sa njima. Sjajno učenje apostola, njihove reči ohrabrenja i poverenja, uveriće sve da oni ne rade u svojoj sili, već u sili Isusa Hrista.« (Elen Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 22,23 original)

Šta očekujete od crkvenih vođa? Zašto? Navedite tri najvažnije osobine koje želite da prepoznate u njima? Uporedite svoje odgovore u subotnoškolskom razredu.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte sledeća poglavlja u knjizi Elen Vajt Čežnja vekova: »Prvi evanđelisti«, str. 349-358; »Poslednje putovanje iz Galileje«, str. 485-496; »Beseda na gori«, str. 298-314; i poglavlja »Veliki nalog«, str. 25-34. i »Sedam đakona«, str. 87-96. u knjizi Elen Vajt Apostolska crkva – Hristovim tragom.

»Na celom polju Hristovog rada, postojale su duše koje su se probudile i shvatile svoju potrebu – koje su bile gladne i žedne istine. Vreme je došlo da se ovim srcima prožetim čežnjom pošalju vesti o Njegovoj ljubavi. Učenici treba da pođu svima ovima kao Njegovi predstavnici. Vernici bi tako bili povedeni da gledaju na njih kao na učitelje naimenovane od Boga, tako da kad Spasitelj bude uzet od njih, ne bi ostali bez učitelja.

Na ovo prvo putovanje učenici treba da pođu samo tamo gde je Isus bio pre njih, i gde je stekao prijatelje. Njihovo pripremanje za put treba da bude najjednostavnije. Ništa ne sme da skrene njihove umove od njihovog velikog dela ili na bilo koji način izazove protivljenje i zatvori vrata budućem radu.« (Elen Vajt, Čežnja vekova, str. 351. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Razgovarajte u razredu o poslednjem pitanju iz odseka od četvrtka. Šta možete da naučite iz datih odgovora?

2. Pročitajte Dela 6,1-6. Kako nam ovaj događaj otkriva razlog zašto su Crkvi potrebne dobre vođe?

3. Razmislite o značaju ravnoteže između iskustva i znanja u hrišćanskom životu. Da li je moguće da je različitim ljudima potreban drugačiji vid ravnoteže, jer će neki ljudi staviti veći naglasak na iskustvo nego na znanje, dok će se drugi više usredsrediti na znanje nego na iskustvo? Ako je tako, kako da budemo pažljivi kada su pitanju te razlike u našem naporu da okupljamo učenike? Kako da naučimo da ono što je nama potrebno nije u potpunosti isto ono što je potrebno drugima? Takođe, pogledajte sledeći tekst: »Jer i Jevreji znake ištu, i Grci premudrosti traže.« (1. Korinćanima 1,22) Kako nam ovaj stih otkriva razliku između znanja i iskustva?

ŽETVA I ŽETEOCI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 1,40-46; 4,28-30; Luka 24,4-53; Dela 1,6-8; Matej 9,36-38; Luka 15.

Tekst za pamćenje: »Tijem će se Otac Moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bićete Moji učenici.« (Jovan 15,8)

Proučavanje za ovu sedmicu predstavlja nastavak prethodne pouke. Hristos je postavio duhovne vođe sa određenim ciljem, da objavljuju Božje carstvo. Načela i metod koje je Isus primenio moraju ostati duhovni temelj za pripremu današnjih hrišćana.

Drugim rečima, savremene teorije o vođstvu nikada ne smeju da potisnu temelj koji je Hristos lično postavio. Kad god preterana upotreba propagande i publiciteta ostvari prednost nad duhovnim rastom, posledice su površnost i duhovna neplodnost. Kad god ubeđivanje nekoga da podeli isto versko uverenje zameni pokajanje, obraćenje i duhovnu promenu, misija posrće. Obučavanje vođa da upravljaju sklonostima vernika, medijskim bombardovanjima i kampanjama za odnose sa javnošću, umesto da budu pripremani za duhovnu bitku, izazivaju propast. Pravi evangelizam i stvaranje učenika bave se 1) priznanjem greha, 2) iskrenim pokajanjem, 3) potpunim duhovnim predanjem i 4) snažnom željom da se Božja vest prenese drugima.

Kako se bližio kraj Hristovoj zemaljskoj službi, On je svoju pažnju usmerio učenicima, koje je neizmerno voleo i nesebično im služio. Oni neće biti napušteni. Iako se Isus vratio na Nebo, Sveti Duh dobio je nalog da im pruži duhovnu bliskost koju su učenici uživali u Njegovom prisustvu. Hristove pouke o radu Svetog Duha bile su zaista dragocene, da im je Jovan posvetio nekoliko poglavlja i tako ih sačuvao od zaborava. Hristovi učenici praćeni Duhom svedočili su o Isusovoj službi. Bog je mogao da zapovedi anđelima da bez pomoći ljudskih bića šire Jevanđelje, ali je umesto toga odredio grešna, zalutala, nepredvidiva ljudska bića za ovaj sveti poziv.

Pročitajte tekstove iz Jevanđelja po Jovanu 1,40-46; 4,28-30; 15,26.27; 19,35.36. Ovi tekstovi pozivaju nas na zajednički rad ljudi i Boga na pridobijanju duša.

Evanđeoski rad u svakodnevnom govoru opisuje se na sledeći način: »Prosjaci govore drugim prosjacima gde da pronađu hleb». Andrija se u tome sigurno ističe; spisi njegovog brata Petra uključeni su u Sveto pismo, Petrova služba je opisana u Delima, Hristos je izabrao Petra da Mu bude jedan od trojice najbližih pomoćnika. Andrija nikada nije doživeo takve počasti. Ipak, on je primio posebno priznanje zato što je sledio jednostavan Hristov nalog da ljude vodi Isusu.

Koliko je Božjih izabranih oruđa – uspešnih vođa u evanđeoskom radu, administraciji i vođstvu – dovedeno Hristu od strane vernih učenika koji su, ljudskim očima gledano, davno zaboravljeni? Iako se ni po čemu posebnom nisu isticali, zamislite koliko bi Božje delo bilo manje uspešno da oni nisu verno svedočili o Isusu. Hristos je pripremao svoje učenike za veće zadatke tako što im je prvo davao jednostavne dužnosti u njihovom okruženju. Žena Samarjanka, Filip i Andrija pokazali su silu jednostavnog svedočenja i iskreno upućenog poziva. Mi smo svi pozvani da činimo tako.

KADA ISUS TRAŽI DA BUDEMO STRPLJIVI?

Pročitajte tekstove u Jevandelju po Luki 24,47-53; Delima 1,6-8; 16,6-10. Zašto je čekanje izlivanja Svetog Duha bilo neophodno? Koju je ulogu imao Sveti Duh u evanđeoskom radu rane Crkve? Kakvo ohrabrenje današnji vernici mogu dobiti iz Pavlovog iskustva, kada se suoče sa razočarenjem? Kakve pouke su o strpljenju i čekanju na Božje vreme date u ovim tekstovima?

Isus je razgovorom i ličnim primerom poučavao učenike strpljenju. Iako se suočavao sa licemerstvom, neznanjem, nerazumevanjem i otvorenim zaverama, Hristos je ipak strpljivo istrajavao. Takva istrajnost zasnivala se na Hristovoj potpunoj zavisnosti od božanskog Duha. Isus je shvatao da ako učenici na isti način ne iskuse tu zavisnost, napredak Božjeg carstva biće ozbiljno ugrožen. Ali, ako tu lekciju nauče na početku, njihova buduća služba biće predodređena za nebeska dostignuća. Zato je Njegova naredba prilikom odlaska bila: »Čekajte«.

Hristos želi da današnji vernici, takođe, usvoje te pouke. Iako mogu da imaju dobre namere, hrišćani koji su ispunjeni samopouzdanjem, i nisu spremni da strpljivo čekaju vođstvo Svetog Duha, mogu da osramote i sebe i Božje carstvo.

Apostol Pavle jednom prilikom imao je plan da pođe u Vitaniju, ali je čak i on poznat kao čvrst i uporan bio osetljiv kada je očekivao Božje vođstvo, i radije se pokoravao delovanju Duha nego što se odupirao. Apostol je rado primio nalog Svetog Duha, koji ga je umesto u Vitaniju poslao u Makedoniju. Brojna čuda pratila su njegove napore dok je tamo boravio. Da je Pavle bio uporan u želji da ostvari svoje planove, misionski rad u Evropi možda bi stao.

Kako možemo da smireno i strpljivo čekamo na vođstvo Svetog Duha? Koje praktične poduhvate savremeni vernici treba da preduzmu u pokušaju da neguju takvo strpljenje? Kako strpljivo poverenje praćeno molitvom ukazuje na naš odnos sa Bogom?

PRIMENA AUTORITETA

Uporedite sledeće tekstove: Marko 6,7-13; Matej 16,14-19; 18,17-20; 28,18-20; Jovan 20,21-23. Šta nam oni govore o autoritetu Isusovih učenika? Šta za nas danas to znači?

»Petar je izrazio istinu koja predstavlja temelj vere Crkve i Isus ga je počastvovao kao predstavnika čitavog tela sastavljenog od vernika. On je rekao: 'I daću ti ključeve od Carstva nebeskoga: I što svežeš na zemlji biće svezano na Nebesima; i što razdriješ na zemlji biće razdriješeno na Nebesima.' (Matej 16,19)

'Ključevi od Carstva nebeskoga', Hristove su reči. Sve reči Svetoga pisma su Njegove i ovim su obuhvaćene. Ove reči imaju silu da otvore i zatvore Nebo. One objavljuju uslove pod kojima se ljudi primaju ili odbacuju. Tako je delo onih koji propovedaju Božju reč miris životni za život ili miris smrtni za smrt. Njihova misija se meri večnim rezultatom.« (Elen Vajt, Čeznja vekova, str. 413,414. original)

Kao što je Otac dao nalog Isusu, tako je Hristos dao nalog svojim učenicima. Otac je silom Svetoga Duha odenuo Hrista božanskom silom. Isto tako, Isus je silom Svetoga Duha odenuo svoje učenike božanskom silom srazmerno njihovim zemaljskim zadacima. Nijedan sledbenik ne treba da se plaši da će mu Hristos nešto uskratiti. Svaka neophodna veština, talenat, sposobnost i snaga biće darovani.

Vođe ponekad ne prepoznaju ova načela. Kad god vođe pristupe zadatku bez odgovarajuće sile, neuspeh je moguć. Nesigurnost vođa često izbija na površinu kroz ponašanje kojim žele da nadgledaju druge, potčinjavajući njihove misli, od Boga određeno stvaralaštvo i osobenost. Tako oslabljen i potčinjen učenik ne postiže uspeh. Takvo ponašanje podseća na dirigenta koji istovremeno pokušava da svira na svakom instrumentu, umesto da diriguje orkestrom.

Isusov primer ovde nam sve jasno otkriva. Ako je iko ikada imao pravo da zadrži vlast za sebe i određuje nečije ponašanje, onda je to bio Hristos. Međutim, On je drugima dao vlast, naložio im da rade bez Njegovog prisustva, jedini uticaj vršio je svojim poukama i primerima, i poslao ih da služe i svedoče.

RADNICI POZVANI NA ŽETVU

»A gledajući ljude sažali Mu se, jer bijahu smeteni i rasijani kao ovce bez pastira. Tada reče učenicima svojijem: Žetve je mnogo, a poslenika malo. Molite se, dakle, Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.« (Matej 9,36-38) Koju važnu poruku možemo izvući iz ovih stihova za nas danas, i za zadatak koji je pred nama?

Duhovna žetva bila je obilna, ali je žetelaca bilo malo. Tlo srca bilo je pripremljeno, duhovno seme posejano; klijanje, mnogo vlage i obilna sunčeva svetlost omogućili su neverovatan rast. Sazrele duše čekale su žetvu, ali gde su bili žeteoci? Koristeći jednostavne, lako razumljive, slikovite reči, Isus je želeo da prisutne nadahne oduševljenjem koje će nastaviti da se širi.

Ponekad se hrišćani tako čvrsto drže zajedno da slepo prolaze pored onih koji su sazreli za žetvu. Ne shvatajući možda božansku odgovornost za duše koje ginu, oni su zauzeti crkvenim poslovima, građanskim odgovornostima, podržavanjem gradnje i drugim vrednim projektima kojima se samo održava nepromenjeno stanje. To su nesumnjivo dobre stvari. Vernici sa dobrim namerama ponekad dovode u pitanje vrednost evanđeoskog rada i izražavaju ovakvo mišljenje: »Pastore, sve ovo u vezi sa evanđeoskim radom je u redu, ali zar nam nisu potrebni programi za ljude koji su već u crkvi?«

To je dobro pitanje, iako se moramo zapitati: »Da li se Isus ikada žalio da nema dovoljno čuvara žita?« On se molio za veći broj žetelaca.

Kako da pronađemo pravu ravnotežu između rada za vernike u crkvi i misionorskog rada, koji ne smemo da zanemarimo?

IZGUBLJEN I NAĐEN

Poučavanjem i ličnim primerom, Isus je učio svoje učenike da se druže sa grešnicima, čak i omraženima, kao što su bili prostitutke i carinici. Kako bi inače mogli da šire Jevanđelje po celom svetu? Njegova učenja često su bila usredsređena na te grešnike. To što ih je nazivao »izgubljenima« pokazuje kolika je bila Hristova milost. Mogao je da ih nazove »neposlušnima« (što su sigurno bili) ili »pokvarenima«. Umesto toga, On je izabrao izraz »izgubljeni«.

Izraz izgubljen nema isto negativno značenje koje je sadržano u ostalim rečima. Umesto da pale duše strogo ukoravamo, treba da sledimo Hristov primer. Izgubljen je velikodušan opis, jer je odgovornost prenesena na onoga koji traži. Ponižavajuće primedbe teraju izgubljene ljude. Neutralni jezik izražava prihvatanje i mogućnost za uspostavljanje odnosa. Zato moramo da budemo pažljivi, ne samo kada su u pitanju reči koje izgovaramo, već i misli, jer naše misli u velikoj meri utiču na naš stav prema drugima.

U Jevanđeljima, Isus podstiče vernike da postanu oni koji traže. On želi da pokažemo ljubav i dosegamo izgubljene, bez obzira kakvi su ljudi i kakav način života vode.

»Ovo je služba koju je Bog odabrao 'da razvežeš sveze bezbožnosti, da razdriješ remenje od bremena, da otpustiš potlačene, i da izlomite svaki jaram; nije li da prelamaš hleb svoj gladnome, i siromahe prognane da uvedeš u kuću, kad vidiš gola da ga odeneš, i da se ne kriješ od svojega tijela.' (Isaija 58,6.7) Kada sebe vidimo kao grešnike koji su spaseni jedino ljubavlju svoga nebeskog Oca, tada ćemo osetiti nežno sažaljenje prema drugima koji pate u grehu. Tada sažaljenje i pokajanje nećemo više dočekivati ljubomorom i prekorima. Kada se led sebičnosti u vašem srcu bude otopio, tada ćete se složiti sa Bogom i deliti sa Njim radost u spasavanju izgubljenih.« (Elen Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 210,211. original)

Iz Jevanđelja po Luki proučite 15. poglavlje. Koja osnovna poruka se prolači kroz sve ove priče? Šta nam one govore o Božjem stavu prema izgubljenima i kakva je naša odgovornost prema njima?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlja: »Poslednje putovanje iz Galileje«, str. 485-496; »Ko je najveći?«, str. 432-450, u knjizi Elen Vajt Čežnja vekova; i poglavlja »Obučavanje dvanaestorice«, str. 17-24; »Veliki nalog«, str. 25-34; »Pedesetnica«, str. 35-46; »Dar Svetoga Duha«, str. 47-56, u knjizi Apostolska crkva – Hristovim tragom.

»Učenici su osetili svoju duhovnu potrebu i žarko se molili Gospodu za sveto pomazanje koje će ih pripremiti za delo spasavanja duša. Nisu tražili blagoslov samo za sebe. Bili su zauzeti odgovornošću da spasavaju duše. Shvatili su da Jevandelje mora biti objavljeno svetu i zato su tražili snagu koju im je Hristos obećao.« (Elen Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 37. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Koja načela iz Hristovog metoda obučavanja treba da koriste savremeni učitelji u okupljanju učenika? Zamislite kako bi takvo poučavanje trebalo da izgleda u vašoj crkvi?

2. U pouci od četvrtka bavili smo se pitanjem jezika i načinom na koji se koristi. Razmislite koje reči, mi kao adventistički hrišćani, često koristimo. Iako ih možda razumemo na određeni način, razmislite kako drugi mogu da ih razumeju, ako ne poznaju značenje izraza koje koristimo. Koliko treba da budemo pažljivi u izboru reči, naročito u razgovoru sa onima koje želimo da pozovemo Hristu?

3. Razmislite o prethodno pomenutoj slici »prosjaci koji govore drugim prosjacima« gde da pronađu hleb. Na koji način ona precizno opisuje ono što svedočenje i misioniski rad zaista jesu? Zašto je važno da ne zaboravimo tu sliku i njeno značenje?

4. Kakve su prilike u vašoj crkvi? Da li su vernici više usredsređeni na sebe i svoje potrebe ili na misionstvo? Kako okrenutost misiji može da pomogne crkvi? Ili, da izrazimo to na drugi način, da je vaša crkva više usredsređena na svedočenje i misioniski rad, da li bi bila manje zabrinuta zbog sopstvenih potreba? Kako misioniski rad može pomoći u rešavanju tih problema?

CENA UČENIŠTVA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 12,49-53; 5. Mojsijeva 21,15; 1. Korinćanima 9,24-27; Matej 18,8,9; Jovan 14,1-3; Jevrejima 11,32-12,4.

Tekst za pamćenje: »I nadanje naše tvrdo je za vas. Ako li se utješavamo, za vašu je utjehu i spasenije, znajući da kao što ste zajedničari u našem stradanju tako i u utjehi.« (2. Korinćanima 1,7)

Kroz istoriju, nebrojeno mnoštvo spremno je žrtvovalo svoje živote za Hrista. Bili su zatvarani, mučeni, ubijani. Milioni su ostali bez posla, doživeli ismevanje, podneli odbacivanje od strane svoje porodice, istrajali tokom verskog progona i nisu se odrekli Hrista. Samo Bog zna sve patnje koje su Njegovi verni podneli.

Pavle je upozorio: »A i svi koji pobožno hoće da žive u Hristu Isusu, biće gonjeni.« (2. Timotiju 3,12) I Petar je rekao: »Jer ste na to i pozvani, jer i Hristos postrada za nas, i nama ostavi ugled da idemo Njegovijem tragom.« (1. Petrova 2,21)

Uprkos obećanjima takozvanih propovednika »prosperiteta«, luksuzni automobili i novčana dobit nisu ukras koji vernici neizbežno dobijaju.

Na kraju, možemo biti sigurni da je cena učenja u poređenju sa konačnom nagradom mala.

IZRAČUNAVANJE CENE: VEĆA VREDNOST

**Proučite tekstove iz Jevandolja po Luki 12,49-53; 14,25.26; Mateju 10,37.
Kako treba da razumemo ove snažne reči? Šta nam Isus ovde govori?**

Današnji televizijski izveštači napravili bi veliki skandal zbog takvih izjava. »Danas je poznati verski vođa, Isus iz Nazareta, podržavao mržnju među članovima porodice tokom svog popodnevnog obraćanja. Analitičari ga upoređuju sa prethodno datim izjavama koje promovišu odnose ispunjene ljubavlju sa susedima i neprijateljima. Upućeni komentatori se pitaju da li je nedavno došlo do promene politike. Drugi nezvanični izvori navode da je uputio poziv ljudima da prodaju sve što imaju i dobitak predaju Njegovom pokretu. Pratite dalji razvoj događaja.«

Dublje proučavanje Biblije i način na koji je reč mržnja upotrebljena pomaže nam da razjasnimo šta je Isus time želeo da kaže. Peta Mojsijeva 21,15. govori o muževima koji imaju nekoliko žena. U engleskoj verziji Biblije The King James ovaj stih glasi ovako: »Jednu milu i jednu koju mrzi«, misleći na dve supruge. Mojsije želi da kaže da ako muž više voli jednu ženu od druge, ne može drugu da liši određenih prava. U The New Revised Standard Version i Modern Language Bible reč mila zamenjena je rečju voljena, a onu koju mrzi sa onom koja mu se ne sviđa. The Tanakh (jevrejska Biblija) i The New American Standard Bible (protestantska) koriste reči voljena i nevoljena. U ovom kontekstu mržnja jednostavno može da označava nekoga grupom reči »manje voleti«. Paralelni tekst, Matej 10,37, sigurno daje verodostojnost ovakvom objašnjenju.

Isusova pouka je jednostavna, a opet puna značenja. Kad god je porodica na prvom mestu, a Hristos na drugom, On gubi vlast. Nemoguće je služiti nekoliko gospodara. Hristos je sigurno podržavao snažne porodične veze. Takvi odnosi, međutim, crpe snagu iz čvrstih temelja. Ti temelji se zasnivaju na našoj bezrezervnoj ljubavi prema Bogu, koja je prva i najvažnija. Bog ne želi da se išta ispreči između nas, da nas odvlači od Njega ili da prekida naš odnos. Učeništvo zahteva najveću cenu: nepodeljenu odanost Hristu.

Kako svakoga dana na praktičan način stavljamo Hrista ispred svih, uključujući i porodicu? Šta znači postupati na takav način i koje posledice mogu da nastanu?

NOŠENJE KRSTA

»I ko ne nosi krsta svojega i za Mnom ne ide, ne može biti Moj učenik.«
(Luka 14,27)

Pod učeništvom se podrazumeva prihvatanje Hrista za Spasitelja i Gospoda. Slediti Isusa znači da budemo spremni da podnesemo istu patnju kao i On. Zato moramo da budemo iskreni prilikom širenja vesti. Naravno, veličanstvene istine, kao što su opravdanje verom, Hristovo praštanje, Isusov sigurni povratak, nebeska neuporediva čuda i Božja nezaslužena milost, treba objavljivati.

Ali ako vernici žele da objave celokupnu Božju vest, onda ne mogu da pređu preko nošenja krsta. Nažalost, neki vernici imaju pogrešno mišljenje da je propovedanje bilo koje vesti u kojoj su ljudi pozvani na akciju legalističko. »Božanska milost je sve ostvarila«, ponosno uzvikuju, »i ljudi ne treba ništa da rade osim da je prihvate.« Isus se, međutim, ne slaže sa tim.

Pročitajte tekstove iz Jevanđelja po Mateju 16,21-25; Luki 21,12-19; Jovanu 15,17-20; 16,1.2. Koje pouke o ceni učenništva možemo izvući iz tih tekstova?

Svaki kandidat pre krštenja treba da razume da je Hristos lično dodelio njemu ili njoj krst, bez koga nikako ne mogu da postanu Njegovi učenici. Da li to smanjuje radost obraćenja? Da li bi nestvarno obećanje o bezbrižnom životu nekako povećalo njihovu radost? Obraćenje oslobađa vernike od tereta greha, ne od odgovornosti koje donosi učenništvo. Kada uzme Hristovo ime i krštenjem javno objavi svoj izbor, svaki vernik mora da zna da učenništvo ima svoju cenu. Šta ovaj svet nudi što može da umanja vrednost onoga što nudi Hristos? Ništa.

Kada si poslednji put poneo svoj krst? Kakvo je bilo to iskustvo? Šta si naučio iz toga što može da pomogne nekome u borbi sa sličnim izazovima?

POSLUŠNOST

Analizirajte sledeće tekstove: Luka 14,31-33; 1. Korinćanima 9,24-27; Jevrejima 12,1-4; 2. Petrova 1,5-11. Šta ovi tekstovi govore o životu učenika? Kako ste vi u svom životu iskusili stvarnost onoga što nam Biblija ovde govori?

Cena učenja obuhvata poslušnost. Svaka pobuda, svaka misao, svaka ambicija i svaka želja moraju biti podređeni Hristu. Sve što posedujemo, svaki talenat i sposobnost, sve što je vredno mora biti prepušteno Hristovoj upravi. Ono što Mu ne predamo može, i neizbežno hoće, postati idol koji će nas povesti pogrešnim putem.

Hristos nam nudi silu da prevaziđemo nedostatke u svom karakteru. Appetit, osećanja, intelektualne sklonosti, svi ovi darovi mogu biti pod uticajem Njegovog Duha.

Zapazite primer sportiste koji je Pavle koristio u nekim tekstovima za današnje proučavanje. Nijedan sportista se ne trudi da trči sporije, skače niže ili baca kraće. Nijedan vernik, takođe, ne treba da gleda unazad, naročito kada je u trci nešto na kocki što ima večnu vrednost, nasuprot različitim nagradama koje trkač na ovoj Zemlji može da osvoji kao rezultat proistekao iz marljivih napora i vežbanja.

»Trkači su se čuvali svake popustljivosti koja bi mogla da oslabi njihovu fizičku snagu; oni su surovom i stalnom disciplinom uvežbavali svoje mišiće da dobiju snagu i izdržljivost, tako da na dan takmičenja svoje sposobnosti mogu da stave na najžešću probu. Koliko je još važnije da hrišćanin, čiji su večni interesi stavljeni na kocku, stavi svoje prohteve i strasti pod kontrolu razuma i Božje volje! On nikada ne sme da dozvoli da njegova pažnja bude skrenuta na zabave, raskoš i dokolicu. Sve njegove navike i strasti moraju biti prepuštene strogoj disciplini. Razum, prosvetljen učenjima Božje reči i vođen njegovim Duhom, mora da drži uzde vlasti.« (Elen Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 311. original)

UPOREĐIVANJE TROŠKOVA

Korporacije istražuju održivost određenih projekata analizirajući odnos troškova i dobiti. Da li određeni projekti sadrže sve što je neophodno kako bi doneli uspešni povraćaj novca nakon ulaganja? Da li će dobit biti veća od troškova?

Nagrade za učenje mogu isto tako da se mere poređenjem sa troškovima. Ti troškovi mogu da obuhvataju emotivnu patnju, društveno odbacivanje, fizički bol, uskraćivanje finansijskih sredstava, zatvaranje, čak i smrt. Svako ko krene putem učenja treba prvo pažljivo da razmotri kakva su ulaganja tu uključena.

Šta nam sledeći tekstovi govore o ceni učenja? Matej 18,8-9; Luka 6,35; Filibljanima 2,3.

Šta nam sledeći tekstovi govore o prednostima? Luka 18,28-30; Jovan 14,1-3; Otkrivenje 22,1-5.

Nema sumnje da cena učenja može da bude visoka, možda i najviša. Svako treba da preispita svoju veru i posvećenost, ako ga to što sledi Isusa nije mnogo koštalo, možda čak i svega.

Jedno je sigurno: šta god da steknemo u ovom životu, šta god da postignemo, šta god da učinimo za sebe, sve je samo privremeno. Neće dugo trajati. Kada nestane, nestaće zauvek.

Nasuprot tome, ono što dobijamo kroz Isusa – večni život na novom Nebu i novoj Zemlji – mnogo je vrednije od svega što ovaj svet može da nam ponudi.

Razmislite o svim zadovoljstvima, radostima i dobrima ovoga sveta ovde i sada. Šta su u poređenju sa večnošću provedenom sa Isusom? Kako da tu suprotnost uvek imamo na umu? Zašto je to važno?

»BOLJE VASKRSENJE«

Pročitajte Jevrejima 11,32-12,4. Šta ovi stihovi vama lično govore o ceni i nagradi učenja?

Kako je snažna ideja ovde otkrivena, naročito u stihu koji kaže: »Žene primiše svoje mrtve iz vaskrsenija; a drugi biše pobijeni, ne primivši izbavljenja, da dobiju bolje vaskrsenije.« (Jevrejima 11,35)

Na neki način, biti učenik i onaj koji okuplja učenike može da se svede na jedno: »Bolje vaskrsenje«. Mi sledimo Isusa zato što imamo obećanje, nadu, iskupljenje, novi život u novom svetu, svetu bez greha, patnje i smrti. U isto vreme, zbog te nade i obećanja koji su nam dati – osigurani životom, smrću, vaskrsenjem i službom prvosveštenika Isusa – težimo da druge usmerimo istoj nadi, istom obećanju. Na kraju, na završetku velike borbe, doživjećemo ili prvo vaskrsenje ili drugo vaskrsenje sa zlima, osim ako živi dočekamo Hrista. Sigurno znamo koje je vaskrsenje bolje. Šta pored prvog vaskrsenja može biti važno, osim da činimo sve što možemo da i druge vodimo ka njemu?

Došlo je vreme za žetvu; milioni čekaju poziv za učenje. Mi ne samo da smo blagosloveni Jevanđeljem, već Jevanđeljem u okviru »sadašnje istine« – poruke tri anđela iz Otkrivenja 14. poglavlja, Božje poslednje opomene svetu.

Šta ćemo učiniti sa tim istinama koje toliko volimo? Zato se pitamo: gde su žeteoci? Gde su ljudi spremni da priđu Hristu i prihvate opasnost? Da li ćete prihvatiti Božji poziv da budete učenici i okupljate učenike bez obzira na cenu?

Razmislite o sledećim pojmovima: prvo i drugo vaskrsenje. U svetlosti ovog izbora, šta može biti važnije od »boljeg« vaskrsenja i pomaganja drugima da ga dožive?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Oganj pada od Gospoda sa neba. Zemlja se rastaće. Oružje sakriveno u dubini Zemlje je izvučeno. Plamen koji proždire izbija iz svake razjapljene raseline. Stene su zahvaćene ognjem. Osvanuo je dan koji gori kao peč. Elementi se tope od žestoke vrućine, ali gori i Zemlja i sva dela koja su na njoj (Malahija 4,1; 2. Petrova 3,10). Površina Zemlje izgleda kao rastopljena masa – ogromno, uzavrelo ognjeno jezero. To je vreme suda i propasti bezbožnih ljudi, 'jer će biti dan osvete Gospodnje, godina plaćanja, da bi se osvetio Sion.' (Isaija 34,8)

Bezakonici primaju svoju platu na Zemlji (Priče 11,31). »I svi će ponositi i svi koji rade bezbožno biti strnjika, i upaliće ih dan koji ide, veli Gospod nad vojskama.« (Malahija 4,1) Neki su uništeni u jednom trenutku, dok drugi pate mnogo dana. Svi su kažnjeni 'po delima svojim'.« (Elen Vajt, Velika borba, str. 672,673. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Ditrih Bonhofer, koji je za hrišćansku veru otišao u smrt, napisao je poznatu knjigu pod nazivom Cena učenja (Njujork: Collier Books,1963). U nastavku slede neki citati iz te knjige. Kako se uklapaju u teme koje smo proučavali ove sedmice?

»Stari život se ostavlja i u potpunosti predaje Bogu. Učenik napušta svoju relativnu sigurnost i stupa u život apsolutne nesigurnosti (odnosno, bolje je reći, u apsolutnu sigurnost druženja sa Isusom)...« (str. 62,63.)

»Ako želimo da sledimo Isusa moramo da preduzmemo odlučne korake. Prvi korak, koji sledi odmah nakon poziva, odvaja učenika od njegovog prethodnog života.« (str. 66,67.)

»Krst je namenjen svakom hrišćaninu. Prva patnja koju svaki čovek mora da iskusi jeste raskidanje svih veza sa ovim svetom...« (str. 99.)

JANUAR

BOŽJI SINOVI I KĆERI

Da budemo čisti kao Hristos

1. S 1. Jovanova 3,1. Nazvani smo sinovima Božjim
2. Č Jovan 1,12. Da budemo čisti kao Hristos
3. P Jovan 1,12. Snaga kojom postajemo deca Božja
4. S Psalam 145,18. Bog je blizu svih koji Ga prizivaju

Zavisnost od Boga

5. N Jovan 3,36. Vera u Hrista znači večni život
6. P Isaija 11,2. Duh mudrosti i razumevanja
7. U Jevrejima 1,14. Anđeli služe naslednicima spasenja
8. S Galatima 5,6. Vera koja kroz ljubav radi
9. Č Jovan 15,5. drugi deo. Zavisnost od Boga
10. P Jovan 13,34. Obnovljeno srce voli kao što je Hristos voleo
11. S Psalam 46,10. Potrebno je da mislimo o Bogu

Ljubav prema drugima

12. N Jevrejima 4,16. Pristupimo slobodno Prestolu blagodati
13. P 5. Mojsijeva 26,11. Radujmo se riznicama blagodati
14. U Jovan 1,16. Primili smo iz riznice Božjeg obilja
15. S 2. Korinćanima 3,18. Preobraženi iz slave u slavu
16. Č Efescima 5,1,2. Ljubav prema drugima
17. P Jovan 16,33. Moramo da poredimo kao Hristos
18. S Priče 18,24. Isus je Prijatelj bliži od brata

Koračajmo Njegovim putem

19. N Jeremija 30,17. Dobre navike obezbeđuju dobro zdravlje
20. P Priče 8,11. Božanska mudrost
21. U Rimljanima 15,4. Proučavajmo Sveto pismo
22. S Priče 10,29. Koračajmo Njegovim putem
23. Č Jovan 12,32. Svi su privučeni uzdignutom Spasitelju
24. P Rimljanima 5,10. Pomirenje Hristovom smrću
25. S Luka 1,6. Pravi misionarski rad počinje u domu

Radosni u Gospodu

26. N Priče 3,27. Treba da činimo dobro svojim susedima
27. P Galatima 3,26. Jedinstvo sa decom Božjom
28. U Psalam 104,34. Radosni u Gospodu
29. S 2. Petrova 1,4. Ispunjavajte um božanskim istinama
30. Č Psalam 1,3. Kao drvo usađeno kraj potoka
31. P Otkrivenje 21,7. Nasledićemo sve

FEBRUAR

MOJ ŽIVOT DANAS

Daj Mu svoje srce

1. S Priče 23,26. Daj Mu svoje srce

Duh proslavlja Hrista u meni

2. N Psalam 5,3. Molite se ujutru
3. P 1. Petrova 1, 23. Biblija stvara novi život
4. U Jovan 16,14. Duh proslavlja Hrista
5. S Otkrivenje 18,1. Cela Zemlja biće osvetljena
6. Č Jovan 14,27. Ne žrtvovati načela zbog mira
7. P Jovan 13,35. Voleti kao što je Hristos voleo
8. S Psalam 50,23. Pevaću Gospodu

Sačuvajte hram svoga tela

9. N Psalam 84,11. Rastenje u blagodati počinje u domu
10. P Matej 25,21. On umnožava moje darove
11. U 1. Korinćanima 3,16. Sačuvajte hram svoga tela
12. S Priče 17,22. Veselo srce je dobar lek
13. Č Psalam 100,4. Zahvaljivanje i slavljenje
14. P 1. Jovanova 4,7. Ljubav leči mnoge rane
15. S Priče 25,11. Prijatne reči u pravo vreme

Poštovanje Božjeg doma

16. N Jovan 11,5. Isus i Njegovi prijatelji u Vitiniji
17. P Jovan 4,14. Dajte im vodu života
18. U Galatima 6,10. Sećaj se siromašnih u crkvi
19. S Psalam 90,17. Bog podržava čist karakter
20. Č 2. Petrova 1,4. Učesnici po Božjem obećanju
21. P 3. Mojsijeva 19,30. Poštovanje Božjeg doma
22. S Isaija 41,10. Bogu je stalo do mene

Volja je odlučujuća snaga

23. N Jevrejima 2,17. Hristos – moj Stariji Brat
24. P 2. Mojsijeva 23,20. Anđeli me pripremaju za večnost
25. U Isaija 27,5. U Hristu je snaga
26. S Rimljanima 12,2. Volja je odlučujuća snaga
27. Č 2. Petrova 1,10.11. Priprema za večni život
28. P 2. Timotiju 4,8. Hristos mi predaje venac

MART

VERA KOJOM ŽIVIM

Postavljeno pred nas

1. S Jovan 6,54,55. Postavljeno pred nas

Isususova spasonosna sila

2. N 2. Mojsijeva 20, 8. Priprema za Sveti dan
3. P Jovan 3,16. Božji dar ljudskom rodu
4. U 1. Timotiju 3,16. Utelovljeni Tvorac
5. S Rimljanima 8,28. Spasonosno delovanje Proviđenja
6. Č Efescima 1,3,4. Večni Spasitelj
7. P Rimljanima 3,31. Da li vera ukida poslušnost?
8. S 2. Korinćanima 12,9. Isususova spasonosna sila

Neophodna promena srca

9. N Rimljanima 8,1. Mir preko krsta
10. P Matej 5,6. Ispunjeni Njegovom pravednošću
11. U Kološanima 2,6. Pravednik će živeti od vere
12. S 1. Jovanova 1,9. Iskreno ispovedanje greha
13. Č Jovan 3,3. Neophodna promena srca
14. P Jevrejima 12,14. Svetost života
15. S 5. Mojsijeva 32,29. Strela smrti

Ulog u Nebo

16. N 1. Solunjanima 4,13. Nada isključuje tugu
17. P Jevrejima 7,24,25. Spasenje za Božju decu
18. U Otkrivenje 3,5. Branjanje greha
19. S 1. Petrova 5,8. Sotonini planovi
20. Č Jakov 1,27. Ulog u Nebo
21. P Sudije 13,12. Kakvo nasleđe?
22. S Jezekilj 20,20. Naročiti dan

Zidari, ne rušitelji

23. N Isaija 26,2. Dobrodošlica u nebeski dom
24. P Otkrivenje 7,2,3. Ko će primiti Božji pečat?
25. U Jovan 13,14,15. Isus – Primer poniznosti
26. S Isaija 58,12. Zidari, ne rušitelji
27. Č Dela 20,19. Suze i sukob
28. P 1. Petrova 3,12. Bezbedni u poslušnosti
29. S Jakov 1,12. Kruna svakom pobedniku

Večna slava

30. N 2. Korinćanima 4,17. Večna slava
31. P Otkrivenje 21,4. Smrti neće biti više!

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Januar		Februar		Mart	
1. 1. Mojs.	1-3	1. 3. Mojs.	10-12	1. I.Navin	5-9
2. «	4-6				
3. «	7-9	2. «	13-15	2. «	10-12
4. «	10-12	3. «	16-20	3. «	13-15
		4. «	21-23	4. «	16-19
5. «	13-15	5. «	24-27	5. «	20-24
6. «	16-20	6. 4. Mojs.	1-4	6. O Sud.	1-3
7. «	21-23	7. «	5-7	7. «	4-6
8. «	24-26	8. «	8-10	8. «	7-9
9. «	27-31				
10. «	32-34	9. «	11-13	9. «	10-12
11. «	35-38	10. «	14-16	10. «	13-15
		11. «	17-19	11. «	16-18
12. «	39-41	12. «	20-22	12. «	19-21
13. «	42-44	13. «	23-26	13. O Ruti	1-2
14. «	45-47	14. «	27-29	14. «	3-4
15. «	48-50	15. «	30-32	15.1. Sam.	1-3
16. 2. Mojs.	1-3				
17. «	4-6	16. «	33-36	16. «	4-6
18. «	7-9	17. 5. Mojs.	1-3	17. «	7-9
		18. «	4-6	18. «	10-12
19. «	10-12	19. «	7-9	19. «	13-17
20. «	13-15	20. «	10-13	20. «	18-20
21. «	16-18	21. «	14-16	21. «	21-23
22. «	19-21	22. «	17-19	22. «	24-26
23. «	22-26				
24. «	27-29	23. «	20-22	23. «	27-31
25. «	30-32	24. «	23-25	24. 2. Sam.	1-3
		25. «	26-28	25. «	4-6
26. «	33-35	26. «	29-31	26. «	7-11
27. «	36-38	27. «	32-34	27. «	12-14
28. «	39-40	28. I.Navin	1-4	28. «	15-17
29. 3. Mojs.	1-3			29. «	18-20
30. «	4-6				
31. «	7-9			30. «	21-24
				31. 1. O Car.	1-3

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Januar	Februar	Mart
1. Psalam 1.	1. Psalam 29.	1. Psalam 53.
2. Psalam 2.	2. Psalam 30.	2. Psalam 54.
3. Psalam 3.	3. Psalam 31,1-14.	3. Psalam 55.
4. Psalam 4.	4. Psalam 31,15-24.	4. Psalam 56.
5. Psalam 5.	5. Psalam 32.	5. Psalam 57.
6. Psalam 6.	6. Psalam 33.	6. Psalam 58.
7. Psalam 7.	7. Psalam 34.	7. Psalam 59.
8. Psalam 8.	8. Psalam 35,1-14.	8. Psalam 60.
9. Psalam 9.	9. Psalam 35,15-28.	9. Psalam 61.
10. Psalam 10.	10. Psalam 36.	10. Psalam 62.
11. Psalam 11.	11. Psalam 37,1-19.	11. Psalam 63.
12. Psalam 12.	12. Psalam 37,20-40.	12. Psalam 64.
13. Psalam 13.	13. Psalam 38.	13. Psalam 65.
14. Psalam 14.	14. Psalam 39.	14. Psalam 66.
15. Psalam 15.	15. Psalam 40.	15. Psalam 67.
16. Psalam 16.	16. Psalam 41.	16. Psalam 68.
17. Psalam 17.	17. Psalam 42.	17. Psalam 69,1-16.
18. Psalam 18,1-15.	18. Psalam 43.	18. Psalam 69,17-36.
19. Psalam 18,16-30.	19. Psalam 44,1-12.	19. Psalam 70.
20. Psalam 18,31-50.	20. Psalam 44,13-26.	20. Psalam 71,1-14.
21. Psalam 19.	21. Psalam 45.	21. Psalam 71,15-24.
22. Psalam 20.	22. Psalam 46.	22. Psalam 72.
23. Psalam 21.	23. Psalam 47.	23. Psalam 73,1-15.
24. Psalam 22,1-15.	24. Psalam 48.	24. Psalam 73,16-28.
25. Psalam 22,16-31.	25. Psalam 49.	25. Psalam 74.
26. Psalam 23.	26. Psalam 50.	26. Psalam 75.
27. Psalam 24.	27. Psalam 51.	27. Psalam 76.
28. Psalam 25.	28. Psalam 52.	28. Psalam 77.
29. Psalam 26.		29. Psalam 78,1-14.
30. Psalam 27.		30. Psalam 78,15-28.
31. Psalam 28.		31. Psalam 78,29-42.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JANUARU 2014. GODINE

MESTO	DATUM				
	3.	10.	17.	24.	31.
Kladovo, Negotin	16,01	16,12	16,21	16,29	16,39
Vršac , Bor, Zajebčar	16,03	16,14	16,23	16,31	16,41
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Knjaževac , Pirot	16,05	16,16	16,25	16,33	16,43
Subotica , Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš , Leskovac	16,07	16,18	16,27	16,35	16,45
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,09	16,20	16,29	16,37	16,47
Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Ruma, Šabac, Čačak , Kraljevo, Priština, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,11	16,22	16,31	16,39	16,49
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Šid, Bogatić, Bijeljina , Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Skoplje , Veles, Prilep	16,13	16,24	16,33	16,41	16,51
Loznica, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Bitolj	16,15	16,26	16,35	16,43	16,53
Virovitica, Podr. Slatina, Slavenska Požeđa, Sl. Brod, Tuzla, Pljevlja, Kolašin , Berane, Debar, Ohrid	16,17	16,28	16,37	16,45	16,55
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška , Nova Gradiška, Derventa, Doboj, Sarajevo , Foča	16,19	16,30	16,39	16,47	16,57
Maribor , Ptuj, Krapina, Banja Luka , Zenica, Podgorica , Ulcinj	16,21	16,32	16,41	16,49	16,59
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Zagreb, Sisak, Prijedor , Jajce, Mostar, Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar	16,23	16,34	16,43	16,51	17,01
Mežica, Zidani Most, Livno, Karlovac, Metković, Dubrovnik	16,25	16,36	16,45	16,53	17,03
Kranj, Ljubljana , Slunj, Knin , Bihać, Drvar, Pelješac, Mljet	16,27	16,38	16,47	16,55	17,05
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Gospić, Šibenik, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,29	16,40	16,49	16,57	17,07
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Pag, Zadar, Vis, Biograd na moru	16,31	16,42	16,51	16,59	17,09
Koper, Rovinj, Lošinj, Pula , Dugi otok	16,33	16,44	16,53	17,01	17,11

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U FEBRUARU 2014. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Kladovo, Negotin	16,49	16,59	17,07	17,17
Bor, Zaječar, Knjaževac , Pirot	16,51	17,01	17,09	17,19
Vršac, Niš , Leskovac, Radoviš, Strumica	16,53	17,03	17,11	17,21
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Vranje, Kavadarci, Đevdelija	16,55	17,05	17,13	17,23
Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Priština, Kumanovo, Skoplje , Veles, Prilep	16,57	17,07	17,15	17,25
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Čačak, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Tetovo, Bitolj	16,59	17,09	17,17	17,27
Sombor , Dalj, Vukovar, Šid, Bačka Palanka, Sremska Mitrovica , Bogatić, Šabac, Valjevo, Peć, Užice, Prizren, Đakovica, Debar, Ohrid	17,01	17,11	17,19	17,29
Beli Manastir , Osijek, Vinkovci, Bijeljina, Kolašin , Loznica, Pljevlja, Berane	17,03	17,13	17,21	17,31
Tuzla, Podgorica	17,05	17,15	17,23	17,33
Virovitica, Podravska Slatina, Doboj, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Bar, Derventa, Sarajevo , Foča, Ulcinj	17,07	17,17	17,25	17,35
Koprivnica, Bjelovar, Bosanska Gradiška , Daruvar, Nova Gradiška, Zenica, Bileća, Trebinje, Zelenika	17,09	17,19	17,27	17,37
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Prijedor, Banja Luka , Jajce, Mostar, Metković, Dubrovnik	17,11	17,21	17,29	17,39
Maribor , Ptuj, Celje, Krapina, Zagreb, Sisak, Livno, Pelješac, Mljet	17,13	17,23	17,31	17,41
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Knin , Split , Brač, Hvar, Korčula	17,15	17,25	17,33	17,43
Mežica, Ljubljana , Gospić, Šibenik, Vis	17,17	17,27	17,35	17,45
Jesenice, Kranj, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Dugi Otok	17,19	17,29	17,37	17,47
Kranjska Gora, Gorica, Cres, Lošinj	17,21	17,31	17,39	17,49
Koper, Rovinj, Pula	17,23	17,33	17,41	17,51

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MARTU 2014. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Kladovo, Negotin , Pirot, Strumica	17,26	17,35	17,44	17,52
Bor, Zaječar, Knjaževac , Radoviš, Kavadarci, Đevđelija	17,28	17,37	17,46	17,54
Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Veles	17,30	17,39	17,48	17,56
Vršac, Požarevac, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Priština, Skoplje , Prilep, Bitolj	17,32	17,41	17,50	17,58
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Prizren, Tetovo, Ohrid	17,34	17,43	17,52	18,00
Senta, Bečej, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Novi Pazar, Peć, Đakovica, Debar	17,36	17,45	17,54	18,02
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac, Valjevo, Užice, Berane	17,38	17,47	17,56	18,04
Sombor , Bačka Palanka, Dalj, Vukovar, Šid, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Kolašin , Podgorica , Ulcinj	17,40	17,49	17,58	18,06
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Tuzla, Foča, Bar, Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Daruvar, Slavonska Požega,	17,42	17,51	18,00	18,08
Slavonski Brod, Derventa, Doboј, Sarajevo , Bileća, Trebinje, Zelenika	17,44	17,53	18,02	18,10
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Zenica, Mostar, Dubrovnik	17,46	17,55	18,04	18,12
Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška , Nova Gradiška, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet, Koprivnica	17,48	17,57	18,06	18,14
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin, Sisak, Prijedor, Livno, Brač, Hvar, Korčula	17,50	17,59	18,08	18,16
Maribor , Ptuj, Ormož, Krapina, Zagreb, Drvar, Knin , Split, Vis	17,52	18,01	18,10	18,18
Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Karlovac, Slunj, Bihać	17,54	18,03	18,12	18,20
Dravograd, Mežica, Zidani Most, Gospić, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na Moru	17,56	18,05	18,14	18,22
Kranj, Ljubljana , Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Rab, Cres, Lošinj	17,58	18,07	18,16	18,24
Kranjska Gora, Jesenice	18,00	18,09	18,18	18,26
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,02	18,11	18,20	18,28

*Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.
Ako se prelazi na letnje vreme dodati 1 sat.*